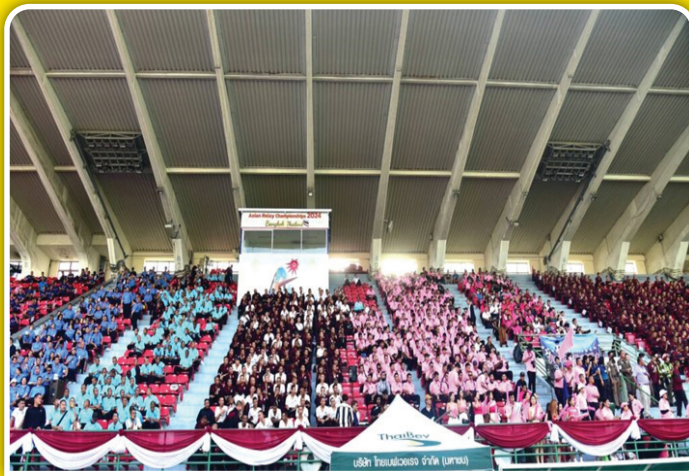




วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๓๐ น. พล.ต.อ.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร.รท.ผบ.ตร. มอบใบประกาศเกียรติคุณ ตามโครงการ “ทำดี มีรางวัล” ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๓ นาย คือ ร.ต.ท.นพกร สีนทอง, ร.ต.ท.พิทยายุทธ ชาวงษ์ รอง สว.(จร.) ช่วยราชการศูนย์ควบคุมสั่งการและการจัดจราจรทางพิเศษ (บางพลี-สุขสวัสดิ์) และ ส.ต.ต.พงศธร อุดมทวี ผบ.หมู่ ฝ่ายป้องกันปราบปราม สน.บางพลัด จาก ๒ เหตุการณ์ โดยมี พล.ต.ท.ประจวบ วงศ์สุข ผู้ช่วย ผบ.ตร.รท.รอง ผบ.ตร. และ พล.ต.ท.กรไชย คล้ายคลึง ผู้ช่วย ผบ.ตร. ร่วมแสดงความยินดี



วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๗ เวลา ๐๗.๓๐ น. พล.ต.อ.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร.รท.ผบ.ตร. และคุณกนกวรรณ พันธุ์เพ็ชร ภริยา ร่วมพิธีเจริญพระพุทธมนต์ และพิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ๑๔๗ รูป ถวายพระราชกุศล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินี ๓ มิถุนายน ๒๕๖๗ ณ บริเวณท้องสนามหลวง



วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๘.๐๐ น. พล.ต.อ.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร.รท.ผบ.ตร. เป็นประธานเปิดโครงการจัดเตรียมนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากองทัพบก ประจำปี ๒๕๖๗ ณ สนามศุภชลาศัย เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร โดยมี พล.ต.ท.ธัชชัย ปิตะนิละบุตร ผู้ช่วย ผบ.ตร., พล.ต.ท.อิทธิพล อัจฉริยะประดิษฐ์ ผู้ช่วย ผบ.ตร., พล.ต.ท.ยิ่งยศ เทพจำนงค์ ผบ.ช.สกพ. และข้าราชการตำรวจจำนวนมากเข้าร่วมเชียร์กีฬาและร่วมพิธีปิดโครงการ

วารสารตำรวจ



วารสาร ตำรวจ ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๔๗๙ เดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๗
ISSN 1685-2672



ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๔๗๙ เดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๗

สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดกิจกรรมเพื่อเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๔๖ พรรษา ๓ มิถุนายน ๒๕๖๗ ประกอบด้วยพิธีเจริญพระพุทธมนต์ถวายพระพรชัยมงคล ณ ห้องสารสิน พิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ ๔๗ รูป ณ ห้องศรียานนท์ พิธีถวายราชสักการะ พิธีถวายพระพรชัยมงคล และลงนามถวายพระพร ณ ห้องโถง ชั้น ๑ อาคาร ๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ



วัตถุประสงค์

- ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ส่งเสริมสื่อสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการทั่วไป และส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เผยแพร่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และนโยบายต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเป็นกลางทางการเมือง
- ส่งเสริมข้าราชการตำรวจและบุคคลทั่วไป ได้ใช้เป็น “เวทีโลกทัศน์” แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์
- เผยแพร่วิชาการ สารคดี ข่าวสาร และเหตุการณ์สำคัญในปัจจุบัน

เกณฑ์การพิจารณาบทความและสารคดี

- เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เป็นเรื่องที่มีแนวคิด สร้างสรรค์ เหมาะกับกาลสมัย
- ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน
- มุ่งให้ความรู้ หรือความบันเทิง ไม่มุ่งโจมตีบุคคลหรือสถาบันใดโดยเฉพาะ
- ใช้ภาษาและสำนวนโวหารดี

กติกากองบรรณาธิการ

- ส่งต้นฉบับพร้อมแจ้งนาม และที่อยู่ของผู้เขียนให้ชัดเจน
- เป็นสิทธิของกองบรรณาธิการที่จะพิจารณานำลงพิมพ์หรือไม่ เมื่อใด
- กองบรรณาธิการถือสิทธิในการแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดทอน
- กองบรรณาธิการจะไม่ส่งต้นฉบับคืน ไม่ว่ากรณีใดๆ

บทความ ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอที่ปรากฏในวารสารตำรวจเป็นงานประพันธ์หรือวรรณกรรมของผู้ประพันธ์หรือผู้เขียนโดยเฉพาะ กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย



สารบัญ CONTENT

หน้า

บรรณาธิการแถลง _____ ๓

แนะนำตำรวจดีเด่น

- พ.ต.ต.หญิง นริศรา ชัยสมุทร สว.(สอบสวน) สน.ท่าข้าม บก.น.๙ บช.น. _____ ๔

บทความพิเศษ

- ๑ เรื่อง กระบวนการปฏิบัติงานอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง _____ ๘
- ๒ เรื่อง ผลของคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลและคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องของอัยการสูงสุด _____ ๑๕
กับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒
- ๓ เรื่อง ผลของการทำงานเป็นกะ ต่อโรคหัวใจและหลอดเลือด _____ ๒๑
- ๔ เรื่อง ถุงน้ำในขากรรไกรบน ชนิดแคลซิไฟอิง โอดอนโตเจนิค ซิสต์ _____ ๒๕
(Calcifying odontogenic cyst in maxilla)

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

- ๑ พระราชกฤษฎีกากำหนดลักษณะ กิจการ หรือหน่วยงานที่ได้รับยกเว้น _____ ๓๐
ไม่ให้นำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ บางส่วน
มาใช้บังคับ พ.ศ. ๒๕๖๖
- ๒ พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือครอบครัวผู้รับเบี้ยหวัดบ้านานู (ฉบับที่ ๑๗) _____ ๓๕
พ.ศ. ๒๕๖๗
- ๓ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการ _____ ๓๗
หรือหน่วยงานอื่น หรือในระดับต่ำลงไปในส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๔ กฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗ _____ ๓๘
- ๕ กฎกระทรวงกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่ให้นิยามฐานว่า _____ ๓๙
มีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗
- ๖ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๗ _____ ๔๐
- ๗ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งยศ พ.ศ. ๒๕๖๗ _____ ๖๑
- ๘ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน _____ ๖๖
สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๖๗
- ๙ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับ _____ ๖๙
เป็นพินัยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒
- ๑๐ ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ _____ ๗๐
ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔
- ๑๑ ประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรื่อง การจัดตั้งแผนกคดีอาชญากรรม _____ ๗๑
ทางเทคโนโลยีในศาลอาญา
- ๑๒ ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้า _____ ๗๓
โดยเรียกเก็บเงินปลายทางเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน
พ.ศ. ๒๕๖๗
- ๑๓ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ _____ ๗๖
ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

สารบัญ CONTENT

หน้า

- ๑๔ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอ _____ ๗๗
 ขันตะเบียนผู้ไต่ถามคดี พ.ศ. ๒๕๖๒
- ๑๕ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๓๐/๒๕๖๗ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิด _____ ๘๗
 เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และคณะกรรมการพิจารณาตีความผิดเกี่ยวกับ
 ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗
- ๑๖ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๑๕๐๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗ _____ ๙๑
 เรื่อง กำชับและซักซ้อมการปฏิบัติตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๕๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๖
 เรื่อง การบันทึกภาพและเสียงในขณะจับกุมและควบคุม การแจ้งการควบคุมตัว
 ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคตสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕
- ๑๗ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๓/๑๕๘๕ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗ _____ ๙๓
 เรื่อง การดำเนินการทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล
 ความผิดทางวินัยภายหลังจากที่ ก.ตร. มีมติรับทราบรายงานการดำเนินการทางวินัย

คำพิพากษาฎีกาย่อ

- ๑ คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๓๓๕/๒๕๖๖ เรื่อง ผู้เสียหาย _____ ๙๔
- ๒ คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๘๒๗/๒๕๖๖ เรื่อง ผู้เสียหายและคำขอให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน _____ ๙๗

คำชี้ขาดความเห็นแย้ง

- เรื่อง ฐานความผิด ออกเช็คโดยเจตนาไม่มีการใช้เงินตามเช็คนั้น ในขณะที่ออกเช็คนั้นไม่มีเงิน _____ ๑๐๑
 อยู่ในบัญชีอ่อนจะพึงให้ใช้เงินได้ ให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอ่อนจะพึง
 ให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็คนั้น

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- ๑ ที่ สค ๑๕๑/๒๕๖๖ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาล A _____ ๑๐๔
 เกี่ยวกับเอกสารสำนวนคดีอาญา
- ๒ ที่ สค ๒๐๐/๒๕๖๖ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธร A _____ ๑๐๗
 เกี่ยวกับบันทึกประจำวันคดีอาญา

ผลงานวิจัย

- ๑ เรื่อง การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนทางยา ความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา _____ ๑๑๐
 (Pre-dispensing errors)
 โดย พ.ต.ท.หญิง จิตลดา พินิจชอบ เกสัชกร (สบ ๓) กลุ่มงานเภสัชกรรม รพ.ตร.
- ๒ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยการรักษาทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว _____ ๑๑๓
 หอทารกแรกเกิดวิกฤต โรงพยาบาลตำรวจ
 โดย พ.ต.ท.หญิง ทิพย์วัลย์ สุบรรณชัย พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล รพ.ตร.
- ๓ เรื่อง การจัดการความขัดแย้งที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพยาบาลแผนกผู้ป่วย _____ ๑๑๖
 ในสังกัดโรงพยาบาลตำรวจ
 โดย พ.ต.ท.หญิง พรทิพา จันทะสงคราม พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล รพ.ตร.

เกร็ดความรู้

- ๑ “บุหรี่ปั๊พฟ้า” ตัววายร้าย! มีสารเสพติด แกรมมิดอกกฎหมาย _____ ๑๑๙
- ๒ ก๊วยของเล่นอันตรายรอบโรงเรียน _____ ๑๒๐

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

- พล.ต.ท.อภิชาติ สุริบุญญา
- พล.ต.ต.อุกฤษฏ์ ศรีเสือขาม

บรรณาธิการ

- พล.ต.ต.สรรเพชญ์ สุขภิมินทร์

บรรณาธิการผู้ช่วย

- พ.ต.อ.คนุ กล้าสุ่ม
- พ.ต.อ.หญิง บุญกร สุรินทร์สถิตพิมล
- พ.ต.อ.อารมภ์ จันทนา
- พ.ต.อ.ไกรสิทธิ์ สุวรรณงาม
- พ.ต.อ.พิสุทธิชัย พลธนะ

ประจำกองบรรณาธิการ

- พ.ต.อ.กมล เอื้อจากร
- พ.ต.อ.หญิง คณิง คลังสิน
- พ.ต.อ.หญิง ประพร เต็มเกาะ
- พ.ต.อ.นพดล ดวงมาตย์พล
- ว่าที่ พ.ต.อ.เศรษฐพงษ์ จิตต์โกมุท
- ว่าที่ พ.ต.อ.จิรภัทร์ ชุมศรี
- ว่าที่ พ.ต.อ.สมเด็จ สถาบันกล้วย
- ว่าที่ พ.ต.อ.วงศกร สุภาพ
- พ.ต.ท.หญิง ศิริรินทร์ กาญจนภิรมย์
- พ.ต.ท.หญิง สุนันทา เกษมสันต์ ณ ออยุธยา
- พ.ต.ท.พงศ์พันธุ์ กฤตานุกุลย์
- ว่าที่ พ.ต.ท.หญิง รุจิรา ลิกษะ

คณะผู้จัดทำ

- ว่าที่ พ.ต.ต.หญิง จิตาพร นาคพ่อง
- ว่าที่ ร.ต.ต.วิชิต โสภากุล
- ส.ต.ต.หญิง ณภัทร ศรีตาญา
- ส.ต.ต.หญิง สุรัชวี อินทแสง

กองบรรณาธิการวารสารตำรวจ

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาคาร ๑ ชั้น ๑๖
 ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
 โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑
<http://www.tsd.police.go.th>

ออกแบบรูปเล่มและจัดพิมพ์ที่

โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 โทร. ๐-๒๖๖๘-๒๘๑๑-๓



บรรณาธิการแถลง

สวัสดิ์ครับท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน วารสารตำรวจฉบับนี้มีบทความเกี่ยวข้องกับข้าราชการ ตำรวจ และประชาชนทั่วไปหลายเรื่อง เริ่มต้นจากเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานอุทธรณ์ ของ ก.พ.ค.ตร. และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลของคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลและคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องของอัยการสูงสุด กับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ ในส่วนของกฎหมาย อาทิ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการ หรือหน่วยงานอย่างอื่น หรือในระดับต่ำลงไปในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กฎกระทรวงกำหนดปริมาณ ยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งยศ ระเบียบสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การยกเลิกและกำหนดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดี ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรและคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับ ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร การกำชับและชักชวนการปฏิบัติตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๕๑/๒๕๖๖ ลง ๒๙ ก.ย. ๖๖ เรื่อง การบันทึกภาพและเสียงในขณะจับกุมและควบคุม การแจ้งการควบคุมตัว ฯ ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นुकคนสูญหาย และการดำเนินการ ทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยภายหลัง จากที่ ก.ตร. มีมติรับทราบรายงานการดำเนินการทางวินัย ส่วนคำพิพากษาฎีกาย่อเรื่อง ผู้เสียหาย คำชี้ขาดความเห็นแย้งเรื่อง ฐานความผิด ออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น ในขณะที่ออกเช็คนั้นไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ ให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงิน ที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็คนั้น คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลเกี่ยวกับเอกสาร สำนวนคดีอาญา ในส่วนสุดท้ายเกร็ดความรู้เรื่อง “บุหรี่ปริศนา” ตัวยาวร้าย! มีสารเสพติด แฝงผิดกฎหมาย และภัยของเล่นอันตรายรอบโรงเรียน ซึ่งผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ในการป้องกันอันตราย อันเกิดจากของเล่นที่ไม่ได้คุณภาพ จึงต้องหมั่นสังเกตของเล่นของเด็กว่ามีสิ่งแปลกปลอมผิดไปจาก ที่ท่านซื้อหรือไม่ เพราะอาจส่งผลเสียแก่ร่างกายและมีอันตรายถึงชีวิตได้

พลตำรวจตรี

(สรรพเชษฐ สุขภิมินตรี)

ผู้บังคับการกองกฎหมาย

บรรณาธิการ

จัดทำโดย

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาคาร ๑ ชั้น ๑๖ ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑ <http://www.tsd.police.go.th>

แนะนำตำรวจดีเด่น



พ.ต.ต.หญิง นริศรา ชัยสมุทร

สารวัตร (สอบสวน)

สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม

กองบังคับการตำรวจนครบาล ๙

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล พ.ต.ต.หญิง นริศรา ชัยสมุทร

ตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม กองบังคับการตำรวจนครบาล ๙
กองบัญชาการตำรวจนครบาล

วัน เดือน ปี เกิด ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ อายุ ๓๖ ปี

อายุราชการ ๑๓ ปี ๘ เดือน อายุราชการชั้นสัญญาบัตร ๘ ปี

คุณวุฒิการศึกษา

- จบชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเทศบาลวัดแหลมสุวรรณาราม
- จบชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย
- จบระดับชั้นปริญญาตรี
 - คณะรัฐประศาสนศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ปีการศึกษา ๒๕๕๒
 - รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต โรงเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ ๖๙ ปีการศึกษา ๒๕๕๙

ประวัติการรับราชการ

- ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ดำรงตำแหน่ง ผบ.หมู่ อารักขาและควบคุมฝูงชน
- ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ดำรงตำแหน่ง รองสารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม
- ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ดำรงตำแหน่ง รองสารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลแสมดำ
- ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ดำรงตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม

อบรมหลักสูตร

- สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพสืบสวนสอบสวนคดีอาญา รุ่นที่ ๒๑ พ.ศ. ๒๕๕๙
- สำเร็จการอบรมหลักสูตรสารวัตร รุ่น ๒๔๘ พ.ศ. ๒๕๖๕



หน้าที่หลักของพนักงานสอบสวนหญิง

เนื่องจากการสอบสวนคดีเกี่ยวกับเพศ เด็ก เยาวชน สตรี คดีคุ้มครองมนุษย์ และคดีเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว เป็นคดีที่มีความละเอียดอ่อนเป็นอย่างมากในการสอบสวนปากคำ พนักงานสอบสวนหญิงที่มีบุคลิกภาพอ่อนโยน มักได้รับความร่วมมือและได้รับการไว้วางใจจากผู้เสียหายในคดี มากกว่าการให้พนักงานสอบสวนชายทำคดี แต่ไม่ตัดอำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ที่มีโทษทางอาญา จึงมีอำนาจสอบสวนทั้งคดีอาญาและคดีจราจรเหมือนพนักงานสอบสวนชาย บางสถานีพนักงานสอบสวนขาดแคลน จึงจัดให้พนักงานสอบสวนหญิงเข้าเวรรับคดี นอกจากนี้ยังต้องรับผิดชอบงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย เช่น คดีที่ส่งเรื่องราวร้องทุกข์มาจากหน่วยงานอื่น มอบหมายให้ไปอบรมสัมมนา หากมีงานอบรมสัมมนา ทั้งหน่วยงานเดียวกัน และนอกหน่วยงาน ช่วยงานห้องคดี ช่วยประสานสำนวนค่าง

เหตุจูงใจในการเป็นพนักงานสอบสวน

การได้รับการปฏิบัติของหน่วยงานราชการที่ไม่เท่าเทียมในอดีต ทั้งข้าราชการความมั่นคงในชีวิตสูง และส่วนตัวเองนั้นชอบวิชาการปกครองและวิชากฎหมายเป็นทุนเดิม อาชีพตำรวจจึงตรงกับบุคลิก และความชอบของตน จึงได้สมัครรับราชการในตำแหน่งกองร้อยควบคุมฝูงชนหรือกองร้อยน้ำหวานที่ประชาชนรู้จัก ต่อมาได้มีโอกาสช่วยเหลืองานพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจ ใกล้ชิดความทุกข์ร้อนของประชาชนมากขึ้น และเห็นการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนประจำสถานี ที่ได้ช่วยบรรเทาความทุกข์ร้อนของประชาชน เมื่อประชาชนได้คลายความเดือดร้อน ได้เห็นรอยยิ้มที่จริงใจหรือการได้รับคำขอบคุณจากผู้เสียหาย จึงเป็นสาเหตุจูงใจหลักของการเป็นพนักงานสอบสวน

ปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้อง และความประทับใจในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวนหญิง

ปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวนหญิง พนักงานสอบสวนหญิงถูกมองว่า ไม่สามารถทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ได้เท่าพนักงานสอบสวนชายเนื่องจากสรีระทางร่างกายและสภาวะทางจิตใจของเพศหญิง



น่าจะอ่อนแอและไม่เข้มแข็ง อาจเกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตหรือร่างกายของตัวพนักงานสอบสวนหญิงเอง และความปลอดภัยของผู้เสียหาย ทั้งการมีอคติจากประชาชนเมื่อได้รับบริการจากพนักงานสอบสวนหญิง ประชาชนเชื่อว่าความเห็นของพนักงานสอบสวนหญิงนั้นไม่น่าเชื่อถือ แม้จะอธิบายความเห็นตามหลักกฎหมายฉบับเดียวกันกับพนักงานสอบสวนชาย แต่ปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าพนักงานสอบสวนหญิงสามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็ง และสามารถอ่อนโยนได้เมื่อถึงคดีที่ต้องใช้ความอ่อนโยน จนพิสูจน์ให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ว่าพนักงานสอบสวนหญิงก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ประชาชนเชื่อถือในความเห็นของพนักงานสอบสวน

ความประทับใจในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวนหญิง

การได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา การได้รับการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ใต้บังคับบัญชา หรือจากประชาชนที่สมัครใจให้การช่วยเหลือพนักงานสอบสวนหญิง ขณะปฏิบัติหน้าที่คือความประทับใจในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวน การได้รับคำขอบคุณจากผู้เสียหายในคดี หรือแม้แต่คำชื่นชมของผู้ต้องหาว่าเป็นพนักงานสอบสวนที่ให้เกียรติและพูดจาดี ไม่เลือกปฏิบัติ ในฐานะที่เป็นผู้ต้องหา ทำให้เกิดความประทับใจในการปฏิบัติหน้าที่

หน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการเป็นพนักงานสอบสวนหญิง

หน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการเป็นพนักงานสอบสวนหญิง คือคดีที่ส่งเรื่องร้องทุกข์มาจากหน่วยงานอื่น ได้รับการมอบหมายให้ไปอบรมสัมมนาหากมีงานอบรมสัมมนา ทั้งหน่วยงานเดียวกันและนอกหน่วยงาน การช่วยงานห้องคดีที่นอกเหนือจากหน้าที่ของหัวหน้าห้องคดี

ความรู้สึกที่ได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๖

รู้สึกขอบคุณกับรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๖ ที่ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสได้รับเกียรติเป็นพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น ด้านการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนแก่เด็กหรือสตรี เนื่องจากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยปกติและเชื่อว่าพนักงานสอบสวนทุกท่าน สามารถเป็นพนักงานสอบสวนดีเด่นได้ เพียงใส่ใจในรายละเอียดเล็กน้อย



ประสบการณ์การทำงานและสิ่งที่คุณคิดว่าทำให้ได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนหญิงดีเด่น

ด้วยพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล ๙ เป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างจังหวัด ทำให้มีจำนวนประชากรแฝงมาก และในพื้นที่มีคดีที่มีความผิดเกี่ยวกับเพศสูง ผู้บังคับบัญชาจึงมีนโยบายให้พนักงานสอบสวนหญิงดูแลรับผิดชอบคดีความผิดที่เกี่ยวกับเพศ และความรุนแรงในครอบครัวเป็นการเฉพาะ เว้นแต่สถานีใดขาดแคลนก็ให้บริหารบุคลากรตามความเหมาะสม ด้วยเหตุนี้ทำให้ตนได้รับผิดชอบคดีความผิดที่เกี่ยวกับเพศ และความรุนแรงในครอบครัวที่มีความละเอียดอ่อนใกล้ชิดผู้เสียหายในคดีที่ส่วนมากเป็นเด็กและสตรีที่ถูกกระทำ การสอบสวนจึงต้องทำโดยเร็วเพื่อแยกตัวผู้กระทำผิดออกจากผู้เสียหาย ทั้งความรวดเร็วนี้ยังเป็นผลดีกับตัวผู้ถูกกล่าวหาอีกด้วย กล่าวคือ การสอบสวนโดยเร็วนี้ทำให้พยานหลักฐานไม่ถูกทำลายไปตามเวลา เช่น กล้องวงจรปิด พยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ การส่งตัวผู้เสียหายไปชั้นสูตรบำบัดแผลโดยเร็ว เป็นต้น พยานหลักฐานที่กล่าวมานั้นสามารถพิสูจน์ความถูกต้องของผู้ถูกกล่าวหาได้เช่นกัน ดังคำกล่าวที่ว่า “ความยุติธรรมที่ล่าช้า คือความไม่ยุติธรรม”

สำหรับสำนวนการสอบสวนที่ส่งเข้าประเมินนั้น เชื่อว่าหากพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งเหตุก็จะดำเนินการตามขั้นตอนไปตามระเบียบ แต่สิ่งที่ตนเชื่อว่าทำให้ได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนดีเด่น พ.ศ. ๒๕๖๖ คือเนื่องจากคดีนี้เกิดกับผู้เสียหายที่เป็นเด็ก และหากปล่อยไว้จะทำให้ผู้กระทำผิดไปกระทำซ้ำกับเด็กรายอื่นได้ ตัวพนักงานสอบสวนจึงร่วมกับฝ่ายสืบสวนกัดไม่ปล่อยในการหาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษจนสำเร็จ

สิ่งที่ต้องการฝากให้กับข้าราชการตำรวจและพนักงานสอบสวนทั่วประเทศ

ขอเป็นกำลังใจให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายใดต่างมีหน้าที่รับผิดชอบที่สำคัญทั้งสิ้น และขอชื่นชมในความเสียสละของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกท่าน ด้วยปัจจุบันการกระทำผิดนั้นมีหลายมิติ ทั้งกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจถูกจำกัด จึงใช้ความระมัดระวังเพื่อไม่ให้กระทบสิทธิของบุคคลอื่น ทั้งการถูกแทรกแซงในการปฏิบัติหน้าที่ แต่หากเกิดจากความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อน และยึดหลักกฎหมายไว้เป็นที่ตั้งให้ความเป็นธรรมกับคู่กรณีทุกฝ่าย สิ่งเหล่านั้นจะเป็นเกราะป้องกันตัวของท่าน

กระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงและการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจหรือ ก.พ.ค.ตร. นั้น เป็นการพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวนคือ ก.พ.ค.ตร. มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้เอง โดยไม่จำกัดอยู่เฉพาะพยานหลักฐานที่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายนำมาแสดงต่อ ก.พ.ค.ตร. เท่านั้น

การพิจารณาโดยระบบไต่สวน จะเน้นการพิจารณาจากพยานเอกสารเป็นสำคัญ เนื่องจากคำสั่งทางปกครองหรือกฎที่เป็นเหตุพิพาทส่วนใหญ่มาจากการพิจารณาทางปกครองที่ใช้เอกสารเป็นหลัก แต่ก็สามารถรับฟังพยานบุคคล พยานผู้เชี่ยวชาญหรือพิจารณาจากวัตถุพยานประกอบพยานเอกสารได้เน้นกระบวนการพิจารณาที่เรียบง่ายประหยัดค่าใช้จ่าย และที่สำคัญคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต้องมีโอกาสได้ทราบข้อเท็จจริงและสามารถโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนได้อย่างเพียงพอ

ฉะนั้น การพิจารณาโดยระบบไต่สวนจึงต้องมีความโปร่งใส เอกสารหรือพยานหลักฐานที่ ก.พ.ค.ตร. ได้มาในกระบวนการพิจารณา เช่น จากคำสั่งให้คู่กรณีทั้งสองฝ่าย/หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจงเป็นหนังสือ หรือจากนักไต่สวนที่มาให้

ถ้อยคำต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือให้ส่งพยานหลักฐานต่าง ๆ มา นั้นต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีแต่ละฝ่ายได้รับทราบ และมีโอกาสโต้แย้งพยานหลักฐานดังกล่าว กระบวนการพิจารณาจึงจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายได้มีโอกาสยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ หรือแถลงด้วยวาจาต่อ ก.พ.ค.ตร. ก่อนมีคำวินิจฉัยได้เต็มที่และเพียงพอ

การปฏิบัติงานของ ก.พ.ค.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นดำเนินการตามกรอบของกฎหมายประกอบด้วย พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ กฎ ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ระเบียบ ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการประชุมของ ก.พ.ค.ตร. พ.ศ. ๒๕๖๗ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นสำคัญ

ก.พ.ค.ตร. มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์^๑ ข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ มาตรา ๑๔๑(๒) ให้ผู้นั้นมีสิทธิ^๒ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง^๓ ตามมาตรา ๑๔๑วรรคสอง^๔ โดยต้องยื่นด้วยตนเองหรือจะส่งทางไปรษณีย์

^๑ มาตรา ๔๐ (๒) ก.พ.ค.ตร. มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๔๑ (๒)

^๒ ข้อ ๒๓ ผู้อุทธรณ์ต้องเป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ค.ตร. นี้

^๓ ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบคำสั่ง กรณีที่ผู้ถูกลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไม่ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เมื่อมีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง รวมทั้งทำบันทึกวันเดือนปี เวลาและสถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้น เป็นวันทราบคำสั่ง กรณีที่ไม่อาจแจ้งคำสั่งตามวรรคสอง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปสองฉบับ เพื่อให้เก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ลงลายมือชื่อกับวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งแล้วส่งกลับคืนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ กรณีเช่นนี้เมื่อปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้นั้นได้รับคำสั่งดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนไว้แล้ว ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เป็นวันทราบคำสั่ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

^๔ ข้อ ๓๐ การอุทธรณ์ต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลา

ลงทะเบียน^๔ ซึ่งจะต้องจัดทำสำเนาหนังสืออุทธรณ์และสำเนาพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์รับรองสำเนาถูกต้องมีจำนวนเท่ากับคู่กรณียื่นพร้อมทั้งหนังสืออุทธรณ์เพื่อส่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ประกอบการพิจารณาแก้คำอุทธรณ์^๕

เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์รับ^๖ ลงทะเบียนในสารบบออกใบรับให้ผู้อุทธรณ์ แล้วให้ตรวจอุทธรณ์ในเบื้องต้นว่าสมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ กรณีเห็นว่าไม่สมบูรณ์ครบถ้วนให้แนะนำให้แก้ไขให้ครบถ้วนภายใน ๗ วัน หรือระยะเวลาที่กำหนด หากผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขหรือไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บันทึกไว้แล้วเสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป หรือกรณีข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้น เป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจของ ก.พ.ค.ตร. จะรับไว้พิจารณาให้บันทึกไว้แล้วเสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ประธาน ก.พ.ค.ตร. มอบหมายกรรมการคนหนึ่งเป็นกรรมการเจ้าของสำนวนตามข้อ ๓๔^๗ รับไปดำเนินการร่วมกับนิติกรผู้รับผิดชอบ^๘ พิจารณาสำนวนอุทธรณ์^๙ ว่า อุทธรณ์ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์ และแสวงหาข้อเท็จจริงต่อไป หรือถ้าเห็นว่า ไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ให้สั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขภายใน ๗ วัน หรือระยะเวลาที่กำหนด หากผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้เสนอ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณามีคำวินิจฉัย หรือพิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์ต้องห้ามรับไว้พิจารณาตามข้อ ๔๐^{๑๐} ให้เสนอ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณามีคำวินิจฉัย

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกิน ๖๐ วัน และให้บันทึกเหตุขัดข้องให้ปรากฏไว้ด้วย^{๑๑} การอุทธรณ์และการพิจารณา

^๔ ข้อ ๒๙ การยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ให้ยื่นด้วยตนเองต่อเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ซึ่ง ก.พ.ค.ตร. กำหนดก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นอุทธรณ์ ต่อเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์หรือวันที่ไปรษณีย์ประทับตราที่ของหนังสืออุทธรณ์แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นอุทธรณ์

^๕ ข้อ ๒๔ วรรคสอง ให้ผู้อุทธรณ์จัดทำสำเนาหนังสืออุทธรณ์และสำเนาพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์รับรองสำเนาถูกต้องยื่นพร้อมทั้งหนังสืออุทธรณ์เพื่อส่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ประกอบการพิจารณาแก้คำอุทธรณ์

^๖ ข้อ ๓๑ หนังสืออุทธรณ์ที่เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ได้รับไว้แล้ว ให้ลงทะเบียนเรื่องอุทธรณ์ในสารบบ กรณีผู้อุทธรณ์มายื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง ให้เจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ออกใบรับให้ผู้อุทธรณ์แล้วให้ตรวจอุทธรณ์ในเบื้องต้น ดังนี้ (๑) ถ้าเห็นว่าสมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๔ ให้เสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป, (๒) ถ้าเห็นว่าไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๔ ให้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขให้ครบถ้วนภายในเจ็ดวันหรือระยะเวลาที่กำหนด หากผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขหรือไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บันทึกไว้แล้วเสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป, (๓) ถ้าเห็นว่าข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้น เป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจของ ก.พ.ค.ตร. จะรับไว้พิจารณา ให้บันทึกไว้แล้วเสนอประธาน ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

^๗ ข้อ ๓๔ ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. มอบหมายกรรมการคนหนึ่งเป็นกรรมการเจ้าของสำนวน

^๘ ข้อ ๓ “นิติกรผู้รับผิดชอบสำนวน” หมายความว่า นิติกรของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบประจำสำนวน เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของกรรมการเจ้าของสำนวนหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

^๙ ข้อ ๒๙ การยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค.ตร. ให้ยื่นด้วยตนเองต่อเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์ หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสถานที่ซึ่ง ก.พ.ค.ตร. กำหนดก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นอุทธรณ์ ต่อเจ้าพนักงานผู้รับอุทธรณ์หรือวันที่ไปรษณีย์ประทับตราที่ของหนังสืออุทธรณ์แล้วแต่กรณี เป็นวันยื่นอุทธรณ์

^{๑๐} ข้อ ๔๐ ห้ามมิให้รับอุทธรณ์ซึ่งมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ไว้พิจารณา (๑) ผู้อุทธรณ์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๒๓, (๒) ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามข้อ ๓๐, (๓) ก.พ.ค.ตร. ได้พิจารณาวินิจฉัยตามข้อ ๓๙ และได้มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์แล้ว, (๔) เรื่องที่เคยอุทธรณ์มาก่อนและอยู่ระหว่างพิจารณาหรือเป็นอุทธรณ์ที่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว

^{๑๑} ข้อ ๕๐ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวันและให้บันทึกเหตุขัดข้องและแนวทางการดำเนินงานให้ปรากฏไว้ด้วย

วินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ตร. และอาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเพื่อการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาทุกข์ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยด้วยก็ได้^{๑๓}

ในกรณีที่ ก.พ.ค.ตร. พิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา ให้ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ตามมาตรา ๑๔๑ วรรคห้า

การแสวงหาข้อเท็จจริง หลังจากกรรมการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งรับอุทธรณ์แล้ว ให้มีคำสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันหรือภายในระยะเวลาที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด^{๑๔} โดยส่งสำเนาคำอุทธรณ์และสำเนาพยานหลักฐานไปด้วย ในกรณีที่เห็นสมควรจะกำหนดประเด็นให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาด้วยก็ได้^{๑๕} แต่ถ้ามีจำนวนมากก็แจ้งคู่กรณีให้เพื่อขอตรวจดู ณ ที่ทำการ ก.พ.ค.ตร. ได้ อนึ่ง กรรมการเห็นว่าคำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ไม่ครบถ้วนหรือขัดแย้ง จะสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์แก้ไขหรือเพิ่มเติมก็ได้^{๑๖}

เมื่อได้คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีมาแล้ว กรรมการเจ้าของสำนวนส่งสำเนาคำแก้อุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาพยานหลักฐานให้ผู้อุทธรณ์ทราบ^{๑๗} นอกจากนี้ อาจมี

คำสั่งให้คู่กรณีส่งสำนวนการสอบสวนและการลงโทษ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องภายในเวลาที่กำหนด หรือส่งตัวข้าราชการตำรวจในสังกัดมาให้ถ้อยคำ หรือมีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งพยานหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง รวมทั้งให้มีอำนาจเรียกคู่กรณีมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามที่เห็นสมควร โดยให้บันทึกการได้มาของพยานหลักฐานหรือเอกสารให้ปรากฏในสำนวนด้วยก็ได้^{๑๘}

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้กรรมการ ก.พ.ค.ตร. กำหนดให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจ (๑) สั่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากราชการอันเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์ส่งสำนวนการสอบสวนและการลงโทษให้ ก.พ.ค.ตร. ภายในเวลาที่กำหนด, (๒) สั่งให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งตัวข้าราชการตำรวจในสังกัดมาให้ถ้อยคำในการนี้ จะกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วยก็ได้, (๓) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือ

^{๑๓} ข้อ ๕๑ วรรคสี่ การวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. อาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเพื่อการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาทุกข์ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยด้วยก็ได้ การกำหนดวิธีการดังกล่าว ให้คำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้แก่ คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุพิพาทนั้นน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายและการให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ

^{๑๔} ข้อ ๔๓ ให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์โดยขัดแย้งตามที่ปรากฏในหนังสืออุทธรณ์และคำขอทำอุทธรณ์รวมทั้งประเด็นที่กำหนด พร้อมส่งสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้ทำคำแก้อุทธรณ์หรือภายในระยะเวลาที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด

^{๑๕} ข้อ ๔๒ เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งรับอุทธรณ์แล้ว ให้มีคำสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์ โดยส่งสำเนาคำอุทธรณ์และสำเนาพยานหลักฐานไปด้วย ในกรณีที่เห็นสมควรจะกำหนดประเด็นให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาด้วยก็ได้

กรณีที่พยานหลักฐานประกอบอุทธรณ์มีปริมาณหรือสภาพที่ทำให้การส่งสำเนาให้แก่คู่กรณีในอุทธรณ์เป็นภาระอย่างมาก ให้แจ้งคู่กรณีในอุทธรณ์ทราบเพื่อขอตรวจดู ณ ที่ทำการ ก.พ.ค.ตร.

^{๑๖} ข้อ ๔๔ กรณีที่กรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าคำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ไม่ครบถ้วนหรือขัดแย้ง จะสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์แก้ไขหรือเพิ่มเติมก็ได้

^{๑๗} ข้อ ๔๕ เมื่อคู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นคำแก้อุทธรณ์แล้ว ให้กรรมการเจ้าของสำนวนส่งสำเนาคำแก้อุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาพยานหลักฐานให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

^{๑๘} ข้อ ๔๖ กรรมการเจ้าของสำนวนมีอำนาจสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ส่งสำนวนการสอบสวนและการลงโทษ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องภายในเวลาที่กำหนด หรือส่งตัวข้าราชการตำรวจในสังกัดมาให้ถ้อยคำ หรือมีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งพยานหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการแสวงหาข้อเท็จจริง รวมทั้งให้มีอำนาจเรียกคู่กรณีมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อ ก.พ.ค.ตร. ตามที่เห็นสมควร โดยให้บันทึกการได้มาของพยานหลักฐานหรือเอกสารให้ปรากฏในสำนวนด้วย

ลูกจ้างของกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง, (๔) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ค.ตร. ทั้งนี้ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น, (๕) สอบสวนใหม่หรือ สอบสวนเพิ่มเติม

ข้อมูลที่ได้มานั้น เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง^{๑๖} ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน อาจส่งสำเนา ให้คู่กรณีตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. ได้ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมาย คัดค้านให้ไม่ต้องเปิดเผย หรือกรณีที่ ก.พ.ค.ตร. หรือ กรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าจำเป็นไม่ต้องเปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐก็ได้ กรณีที่เอกสารหรือพยานหลักฐานมีการกำหนดชั้น ความลับไว้ มีข้อความที่ไม่เหมาะสมหรือมีข้อความที่ อาจเป็นการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทบุคคลใด ให้อยู่ในดุลพินิจของ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ที่จะไม่เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา

ขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง หรือไม่ส่งสำเนาให้คู่กรณี ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการ เจ้าของสำนวนที่จะจัดทำบันทึกสรุปเรื่องและเปิดโอกาส ให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ หรือคัดสำเนาสรุปเรื่องหรือ ขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของสรุปเรื่อง หรือส่งสำเนา สรุปเรื่องดังกล่าวให้คู่กรณี

เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวนได้พิจารณาข้อเท็จจริง จากคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ รวมทั้งข้อเท็จจริงอื่น ที่ได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าไม่มีกรณี ที่จะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ก็ให้มีคำสั่งกำหนด วันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยแจ้งให้คู่กรณี ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน โดยไม่ได้รับคำอุทธรณ์ เพิ่มเติม คำแก้อุทธรณ์ คำชี้แจง รวมทั้งพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่ยื่นหลังวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงไว้เป็น ส่วนหนึ่งของสำนวนอุทธรณ์และไม่ต้องส่งสำเนา ให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องทราบ^{๑๗} แล้วจัดทำบันทึกสรุป สำนวน^{๑๘} เสนอต่อ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาวินิจฉัย โดย กรรมการเจ้าของสำนวนแจ้งวันประชุมพิจารณาวินิจฉัย ให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วัน และคู่กรณี มีสิทธิยื่นคำแถลงเป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. ก่อนที่

^{๑๖} ข้อ ๑๖ เอกสารหรือพยานหลักฐานที่คู่กรณียื่นต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน หรือที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนได้มา ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนอาจส่งสำเนาให้คู่กรณี ตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. นี้ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายคัดค้านให้ไม่ต้องเปิดเผย หรือกรณีที่ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน เห็นว่าจำเป็นไม่ต้อง ไม่เปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ

กรณีที่เอกสารหรือพยานหลักฐานมีการกำหนดชั้นความลับไว้ มีข้อความที่ไม่เหมาะสมหรือมีข้อความที่อาจเป็นการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทบุคคลใด ให้อยู่ในดุลพินิจของ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนที่จะไม่เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา ขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง หรือไม่ส่งสำเนาให้คู่กรณี ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนที่จะจัดทำบันทึกสรุปเรื่องและเปิดโอกาสให้คู่กรณี ขอตรวจดู ทราบ หรือคัดสำเนาสรุปเรื่องหรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของสรุปเรื่อง หรือส่งสำเนาสรุปเรื่องดังกล่าวให้คู่กรณี

^{๑๗} ข้อ ๔๗ เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวนได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณี รวมทั้งข้อเท็จจริงอื่นที่ได้มาจากการแสวงหา ข้อเท็จจริง แล้วเห็นว่าไม่มีกรณีที่จะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ให้มีคำสั่งกำหนดวันใดวันหนึ่งเป็นวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น แล้วแจ้งให้คู่กรณีทราบกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน บรรดาคำอุทธรณ์เพิ่มเติม คำแก้อุทธรณ์ คำชี้แจง รวมทั้ง พยานหลักฐานอื่น ๆ ที่ยื่นหลังวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงไม่ได้รับไว้เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนอุทธรณ์และไม่ต้องส่งสำเนาให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง

^{๑๘} ข้อ ๔๘ เมื่อได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์นั้นแล้ว ให้กรรมการเจ้าของสำนวนจัดทำบันทึกสรุปสำนวนเสนอต่อ ก.พ.ค.ตร. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

บันทึกสรุปสำนวนตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์, (๒) สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากคำอุทธรณ์ และเอกสารอื่น ๆ รวมทั้งพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ปรากฏในสำนวนและสรุปคำขอของผู้อุทธรณ์, (๓) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยทั้งข้อกฎหมาย และข้อเท็จจริง (๔) ความเห็นของกรรมการ, เจ้าของสำนวนเกี่ยวกับประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยและคำขอของผู้อุทธรณ์

จะพิจารณาวินิจฉัยและมีมติในเรื่องนั้น หรือมาแถลงด้วยวาจาต่อ ก.พ.ค.ตร. ในการประชุมพิจารณาวินิจฉัยก็ได้^{๒๒} แต่จะยกข้อเท็จจริงที่มีเคยได้ยกขึ้นอ้างไว้แล้วไม่ได้เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งคู่กรณีสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนก่อนหน้านั้น แต่ ก.พ.ค.ตร. จะรับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้เปิดโอกาสให้คู่กรณีอีกฝ่ายแสดงพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงหักล้างดังกล่าวด้วยแล้ว

อำนาจการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. คือ ไม่รับอุทธรณ์^{๒๓} ยกอุทธรณ์^{๒๔} หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไข^{๒๕} หรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ^{๒๖} และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์^{๒๗} รวมทั้งเร่งรัดติดตามการเยียวยา หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม แต่จะมีคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษไม่ได้^{๒๘} แต่เห็นสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์ หรือดำเนินการ

อื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมอาจกำหนดไว้ในคำวินิจฉัย โดยให้คำนึงถึงความเสียหายที่ชัดเจนซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับ รวมทั้งสิทธิประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากความเสียหายที่เกิดขึ้นประกอบด้วย

นอกจากนี้ ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. อาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเพื่อการแก้ไขปัญหา หรือบรรเทาทุกข์ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยด้วยก็ได้ การกำหนดวิธีการดังกล่าว ให้คำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้แก่ คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุพิพาทนั้น น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าว มีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ^{๒๙}

^{๒๒} ข้อ ๔๙ ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องใด ให้กรรมการเจ้าของสำนวนแจ้งวันประชุมพิจารณาวินิจฉัยให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และคู่กรณีมีสิทธิยื่นคำแถลงเป็นหนังสือต่อ ก.พ.ค.ตร. ก่อนที่จะพิจารณาวินิจฉัยและมีมติในเรื่องนั้นหรือมาแถลงด้วยวาจาต่อ ก.พ.ค.ตร. ในการประชุมพิจารณาวินิจฉัยก็ได้

คำแถลงตามวรรคหนึ่ง จะยกข้อเท็จจริงที่มีเคยได้ยกขึ้นอ้างไว้แล้วไม่ได้ เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญ ซึ่งคู่กรณีสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อ ก.พ.ค.ตร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวนก่อนหน้านั้น แต่ ก.พ.ค.ตร. จะรับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้เปิดโอกาสให้คู่กรณีอีกฝ่ายแสดงพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงหักล้างแล้ว

^{๒๓} เรื่องอุทธรณ์ไม่อยู่ในเงื่อนไขที่ ก.พ.ค.ตร. จะรับไว้พิจารณาได้ เช่น เป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในอำนาจหรือผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายหรือยื่นพ้นระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือเป็นเรื่องที่เคยอุทธรณ์ และ ก.พ.ค.ตร. ได้มีคำวินิจฉัยในเรื่องนั้นแล้ว หรือเคยอุทธรณ์มาแล้วและอยู่ระหว่างการพิจารณา ก.พ.ค.ตร. ก็จะมีคำวินิจฉัยไม่รับอุทธรณ์ และจำหน่ายออกจากสารบบ โดยไม่ต้องพิจารณาในเนื้อหาของอุทธรณ์

^{๒๔} คำสั่งทางปกครอง ที่นำมาอุทธรณ์นั้น เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น

^{๒๕} คำสั่งที่นำมาอุทธรณ์นั้น ไม่ถูกต้องบางส่วน หรือไม่ชอบด้วยกฎหมายบางส่วน จึงวินิจฉัยให้แก้ไขในส่วนที่ไม่ถูกต้อง

^{๒๖} คำสั่งที่อุทธรณ์นั้น เป็นคำสั่งที่ออกโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์นั้นฟังขึ้น จึงวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่ง ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับให้เพิกถอนคำสั่ง

^{๒๗} คำสั่งดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายและ ก.พ.ค.ตร. มีคำวินิจฉัยให้แก้ไข หรือให้ยกเลิกคำสั่งแล้ว หากผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากคำสั่งดังกล่าว ก.พ.ค.ตร. ก็มีอำนาจที่จะกำหนดให้เยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นหรือดำเนินการประการอื่นเพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้ที่ได้รับความเสียหายดังกล่าว

^{๒๘} ข้อ ๕๑ วรรคสอง การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษไม่ได้

^{๒๙} ข้อ ๕๑ วรรคสี่ การวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ค.ตร. อาจกำหนดวิธีการชั่วคราวเพื่อการแก้ไขปัญหาหรือบรรเทาทุกข์ก่อนที่ ก.พ.ค.ตร. จะมีคำวินิจฉัยด้วยก็ได้ การกำหนดวิธีการดังกล่าว ให้คำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้แก่ คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุพิพาทนั้นน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ

ส่วนการเขียนคำวินิจฉัยหรือคำสั่งต้องมืองค์ประกอบตามที่กฎ ก.พ.ค.ตร. กำหนด^{๓๐} โดยต้องลงลายมือชื่อของ ก.พ.ค.ตร. ที่ประชุมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นด้วย

กรณีมีเหตุจำเป็นที่ทำให้กรรมการผู้ใดไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ก็ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นด้วย สำหรับกรรมการท่านใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

หลังจากพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นให้คู่กรณีทราบ โดยหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบคำวินิจฉัยนั้น ให้แจ้งสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดด้วย

สำหรับการประชุมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ให้ผู้ช่วยเลขานุการ ก.พ.ค.ตร. และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับมอบหมายจาก ก.พ.ค.ตร. เข้าร่วมชี้แจงและตอบข้อซักถามต่อที่ประชุมด้วย เว้นแต่ ก.พ.ค.ตร. จะพิจารณาเป็นอย่างอื่น เป็นกรณีไป

กระบวนการตามกฎหมาย ก.พ.ค.ตร. ต้องไม่สร้างขั้นตอนหรือวิธีการใดที่ทำให้การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เกิดความล่าช้า^{๓๑}

การดำเนินการหลัง ก.พ.ค.ตร. มีคำวินิจฉัย^{๓๒} กรณี ก.พ.ค.ตร. ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ก.พ.ค.ตร. มีคำวินิจฉัย หากผู้บังคับบัญชาผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร. ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นตามมาตรา ๑๔๒

ส่วนผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร.

ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ ก.พ.ค.ตร. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์รวมทั้งเร่งรัดติดตามการเยียวยา หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.พ.ค.ตร. กำหนดแต่จะให้มีโทษไม่ได้^{๓๓}

การคัดค้านกรรมการ ก.พ.ค.ตร. เหตุแห่งการคัดค้าน วิธีการคัดค้านการพิจารณาคำคัดค้าน และการถอนตัว^{๓๔} ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ตร.^{๓๕}

^{๓๐} ข้อ ๕๒ คำวินิจฉัยหรือคำสั่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์, (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์, (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์ (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์, (๕) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการแสวงหาเพิ่มเติม (ถ้ามี), (๖) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย, (๗) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมทั้งเหตุผล, (๘) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของ ก.พ.ค.ตร. ที่ประชุมพิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์นั้นด้วย

กรณีมีเหตุจำเป็นที่ทำให้กรรมการผู้ใดไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ก็ให้ประธาน ก.พ.ค.ตร. จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้นด้วย กรณีที่กรรมการผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

^{๓๑} มาตรา ๑๖๑ วรรคหก กฎ ก.ตร. ตามวรรคสาม และ กฎ ก.พ.ค.ตร. ตามวรรคสี่ ต้องไม่สร้างขั้นตอนหรือวิธีการใดที่ทำให้การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เกิดความล่าช้า

^{๓๒} มาตรา ๑๔๒ เมื่อ ก.พ.ค.ตร. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งลงโทษดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ ก.พ.ค.ตร. มีคำวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค.ตร. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.ตร.

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

^{๓๓} มาตรา ๑๔๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ ก.พ.ค.ตร. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งลงโทษ และให้เยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์รวมทั้งเร่งรัดติดตามการเยียวยา หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมตามระเบียบที่ ก.พ.ค.ตร. กำหนด

^{๓๔} ตามมาตรา ๑๔๕ การคัดค้านกรรมการ ก.พ.ค.ตร. เหตุแห่งการคัดค้าน วิธีการคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการถอนตัว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.ตร.

^{๓๕} หมวด ๔ การคัดค้านกรรมการ กฎ ก.พ.ค.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้วินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว ส่งเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งในเรื่องใด ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจหรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี

ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามควรแก่กรณีเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยนั้น^{๓๖}

^{๓๖} มาตรา ๑๕๖ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้วินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว ส่งเพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่งในเรื่องใด ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจหรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี ในการสั่งการตามสมควรเพื่อเยียวยาและแก้ไขหรือดำเนินการตามควรแก่กรณีเพื่อให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยนั้น

“ผลของคำพิพากษาถึงที่สุดของศาล และคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องของอัยการสูงสุด กับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒”

โดย พ.ต.ท.หญิง ทิพย์รัตน์ แก้วน้ำใส
รอง ผกก.กลุ่มงานกฎหมาย กม.

บทนำ

ปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งในหมวด ๗ การดำเนินการทางวินัย มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ มีประเด็นที่น่าสนใจ เรื่องการทบทวนการลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการแล้ว กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) ว่ากรณีมีมูลความผิดทางวินัย และผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษข้าราชการตำรวจตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้มีมติโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยในบทความนี้จะกล่าวถึงในส่วนกฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของการดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการทางวินัยกรณีที่มีการชี้มูลว่ามีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อข้าราชการตำรวจก่อนที่จะมีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ นั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะบังคับใช้ตามกฎหมาย พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๔๐ เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ และเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย จะให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสาร

ที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ ทำการแต่งตั้งถอดถอน ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อให้มีการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะผู้บังคับบัญชาไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีกเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยให้ถือว่ารายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ แล้วแต่กรณีหากสำนักงานตำรวจแห่งชาติในฐานะผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ กฎหมายได้มีการบัญญัติไว้เป็นมาตรการบังคับไว้ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๔๑, ๔๒, ๔๓ ว่าเมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๔๐ แล้ว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง และหากยังไม่ดำเนินการละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ถอดถอนผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือกฎหมาย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ด้วย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๔๑ ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม กฎหมายให้

อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นไปยัง นายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตาม ที่เห็นสมควรหรือในกรณีที่เป็น คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือ คณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตาม กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงาน บุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณีพิจารณาดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่เพื่อให้มีการดำเนินการที่ถูกต้องเหมาะสม ต่อไปก็ได้ อันนี้เป็นหลักการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ของสำนักงาน ป.ป.ท. มาโดยตลอด จนปัจจุบันได้มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ ซึ่งนอกจาก จะวางหลักการในเรื่องนี้แล้ว ในกฎหมายยังกล่าวถึง ในเรื่องการทบทวนการดำเนินการทางวินัยที่ได้มีการ ลงโทษไปแล้ว ในกรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ลงโทษ ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเรื่องนั้นเป็นกรณี ที่มีการฟ้องเป็นคดีอาญาในฐานความผิดเดียวกัน แล้วต่อมา ศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าการกระทำของจำเลย ไม่เป็นความผิดอาญาหรือจำเลยมิได้กระทำความผิด ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนขึ้นเพื่อพิจารณาทบทวนการ ลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการไปแล้ว โดยนำคำพิพากษา ดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย หากผลการ พิจารณาสอดคล้องกับผลของคำพิพากษา ก็ให้แก้ไข คำสั่งให้ถูกต้องและมีคำสั่งให้รับข้าราชการตำรวจผู้นั้น กลับเข้ารับราชการ แต่ถ้าผู้นั้นพ้นจากราชการไปก่อน แล้ว ก็ให้เยียวยาขาดเซยตามความเป็นธรรมแก่กรณี

จากหลักกฎหมายนี้พบว่ามีการบัญญัติวางหลัก ไปถึงการพิจารณาของศาลจนสู่คำพิพากษาถึงที่สุด ส่วนของกรณีข้าราชการตำรวจผู้ที่ถูกดำเนินการถึง ขั้นตอนอัยการสูงสุดมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีอาญานั้น จะดำเนินการอย่างไร เหตุใดจึงไม่นำความเห็นของอัยการ สูงสุดมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีอาญามาบัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ เช่นเดียว คำพิพากษาถึงที่สุด เมื่อถูกดำเนินการ ทางวินัย ตามมาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

เมื่อพิจารณาสภาพผลของคำพิพากษา ถึงที่สุดกับผลของอัยการสูงสุดมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ ฟ้องคดีอาญา

ผลของคำพิพากษาถึงที่สุด คำพิพากษา “ถึงที่สุด” (Final Judgment) หมายความว่า คดีนั้นเป็นอัน เสร็จสิ้นลงและไม่อาจขอให้มีการเปลี่ยนแปลงคำชี้ขาดใน คำพิพากษานั้นได้อีกต่อไป โดยการขอให้ทบทวนแก้ไข มีสภาพเด็ดขาดทางกฎหมายในรูปแบบ (Formelle Rechtskraft) คำพิพากษาของศาลย่อมถึงที่สุด หรือ มีสภาพเด็ดขาดทางกฎหมายในรูปแบบในกรณี ๑. คำพิพากษานั้น เป็นคำพิพากษาของศาลสูงสุด หรือ คำพิพากษาของศาลฎีกา ๒. ในกรณีที่คำพิพากษานั้นไม่ใช่ คำพิพากษาของศาลฎีกา คำพิพากษานั้นจะถึงที่สุดได้ เมื่อใด ต้องพิจารณาตามบทบัญญัติแห่งประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๗ ได้วาง หลักเกณฑ์ไว้ว่า ๓ ข้อ ดังนี้ (๑) ถึงที่สุดในวันที่ได้อ่าน คำพิพากษา หรือ คำสั่งในกรณีที่มิใช่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า คำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น ถือเป็นที่สุด หรือ (๒) ถึงที่สุด เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่จะอุทธรณ์หรือฎีกา หรือ พ้นกำหนดระยะเวลาที่จะขอให้พิจารณาคดีใหม่หรือ (๓) คดีที่มีการอุทธรณ์ ฎีกา หรือ คดีที่มีการขอให้ พิจารณาคดีใหม่ ถ้าต่อมาได้มีการจำหน่ายคดีโดยชอบ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๒ แล้ว ก็ถือว่า

คดีถึงที่สุดในวันศาลนั้น ๆ มีคำสั่งจำหน่ายคดีโดยชอบ ซึ่งได้นำมาบังคับใช้ในคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕

คำพิพากษาเสร็จเด็ดขาด (Final Judgment) หมายถึง เป็นเรื่องของผลของการที่คำพิพากษานั้นถึงที่สุด อันเป็นเรื่องของเนื้อหาของคดี (Materielle Rechtskraft) คำพิพากษาที่เสร็จเด็ดขาดก่อให้เกิดผลที่ตามมา ๓ ประการคือ

(๑) การรับรองและยืนยันผลของคดี (Affirmative of case)

(๒) การบังคับคดีได้ (Execution of Judgments)

(๓) การห้ามดำเนินคดีใหม่ (Non re-proceeding)

คำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดทำให้สิทธิดำเนินคดีอาญาของรัฐเป็นอันระงับไป การดำเนินคดีซ้ำในเรื่องเดียวกัน เป็นการต้องห้ามข้อห้ามดำเนินคดีซ้ำในเรื่องเดียวกัน (ne bis in idem) มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ซึ่งหลักเกณฑ์ของการ “ฟ้องซ้ำ” ในคดีอาญา จะประกอบด้วย

๑. จำเลยในคดีก่อนและจำเลยในคดีหลังต้องเป็นบุคคลคนเดียวกัน

๒. ข้อกล่าวหาในคดีก่อนและคดีหลังมาจากเหตุอันเดียวกัน

๓. ศาลในคดีก่อนต้องมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว

ซึ่งหลักเกณฑ์ข้อ ๓ เกี่ยวกับ “คำพิพากษาเสร็จเด็ดขาด” นั้น มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาเป็นบรรทัดฐานเพิ่มเติมในรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญ ๔ ประการ คือ

๑. คำพิพากษาศาลชั้นต้นก็ถือว่าเสร็จเด็ดขาดแล้วหากจำเป็นต้องเป็นคำพิพากษาถึงที่สุดเหมือนฟ้องซ้ำในคดีแพ่งไม่

๒. คำพิพากษาศาลทหารก็ถือว่าเสร็จเด็ดขาด ดังนั้น โจทก์จะยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลพลเรือนให้ลงโทษจำเลยซ้ำอีกไม่ได้

๓. คำพิพากษายกฟ้องที่จะทำให้สิทธินำคดีอาญา มาฟ้องระงับต้องยกฟ้องโดยวินิจฉัยเนื้อหาแห่งคดีแล้ว

๔. คำพิพากษาลงโทษจำเลยฐานละเมิดอำนาจศาลไม่ถึงว่าศาลได้วินิจฉัยในเนื้อหาของความผิดที่ได้ฟ้อง ดังนั้น แม้การลงโทษบุคคลใดฐานละเมิดอำนาจศาล จะเป็นการลงโทษแก่การกระทำที่เข้าข่ายเป็นความผิดอาญาฐานใดก็ตาม ก็ไม่อาจถือว่าบุคคลนั้นถูกดำเนินคดีในความผิดฐานนั้นแล้ว

ความหมายของคำว่า “เป็นที่สุด” จากการพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายหลาย ๆ มาตราแล้ว เห็นว่าน่าจะหมายถึงการมีสภาพเด็ดขาดทางกฎหมาย ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งในเรื่องต่าง ๆ ที่มีใช้การพิพากษาคดี ดังที่ปรากฏในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๒๔ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๒๖๒ หรือที่ปรากฏในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๑๙ ทวิ และมาตรา ๑๙๘ ทวิ หรือที่ปรากฏในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๕ เป็นต้น

ดังนั้นจากหลักสากลที่ว่า “บุคคลไม่ควรถูกพิจารณาโทษสองครั้งในการกระทำครั้งเดียว”(ne bis in idem) ส่งผลให้จำต้องมีสภาพเด็ดขาดทางกฎหมาย (Rechtskraft) เพราะเมื่อใดที่ศาลได้พิพากษาคดีได้แล้ว หากคำพิพากษานั้นเป็นคำพิพากษาที่ “ถึงที่สุด” หรือเป็นคำพิพากษา “ที่เสร็จเด็ดขาด” แล้ว การนำคดีนั้นมาฟ้องร้องอีกย่อมเป็น “ฟ้องซ้ำ”

ทั้งคำพิพากษา “ถึงที่สุด” คำพิพากษา “เสร็จเด็ดขาด” นั้น ต่างก็ใช้คำศัพท์คำเดียวกันคือ “Final Judgment” และต่างก็ทำให้เกิดสภาพเด็ดขาดทางกฎหมาย (Rechtskraft) เหมือนกัน แต่จะมีความต่างกันอยู่ที่ว่า คำพิพากษา “ถึงที่สุด” มีสภาพเด็ดขาดทางกฎหมายในทางรูปแบบ (Formelle Rechtskraft) ส่วนคำพิพากษา “เสร็จเด็ดขาด” นั้น มีสภาพเด็ดขาดทางกฎหมายในเนื้อหา (Materielle Rechtskraft) ส่วนคำว่า “เป็นที่สุด”

นั้น น่าจะหมายถึงสภาพเด็ดขาดทางกฎหมายในกรณี
ที่ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่มีใช้การพิพากษา
คดีตามที่ปรากฏในบทบัญญัติของกฎหมายดังที่ได้
ยกตัวอย่างแล้วข้างต้น

**ผลของอัยการสูงสุดที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง
คดีอาญา**ด้วยรูปแบบของเนื้อความเหมือนจะเด็ดขาด
แต่ความจริงแล้วยังไม่เด็ดขาด เพราะแม้จะมีคำสั่งเด็ดขาด
ไม่ฟ้องคดีแล้ว คดีอาญายังอาจขึ้นสู่การพิจารณา
ของศาลได้เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดใน ๓ กรณี คือ

๑. เมื่อผู้เสียหายฟ้องคดีเอง ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๒๔ (๒) แม้คำสั่งเด็ดขาด
ไม่ฟ้องคดีนั้นเป็นคำสั่งของอัยการสูงสุด ผู้เสียหาย
ก็ยังมีอำนาจฟ้องคดีได้

๒. เมื่อปรากฏพยานหลักฐานใหม่ ตามที่
บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๔๗ แม้อัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีไปแล้ว
ก็ตาม หากมีพยานหลักฐานใหม่ในภายหลัง พนักงาน
สอบสวนสามารถสอบสวนพยานหลักฐานใหม่และเสนอ
ให้อัยการฟ้องคดีได้

๓. เมื่ออัยการแก้ไขคำสั่งเดิมและมีคำสั่งใหม่
ให้ฟ้องคดี แม้ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใหม่

ในกรณีที่ ๓ นี้ แม้ไม่มีกฎหมายไทยบัญญัติไว้
โดยตรง แต่ปรากฏเป็นหลักการและแนวปฏิบัติในระบบ
กฎหมายหลักของโลก ทั้งในประเทศฝรั่งเศส ประเทศ
เยอรมนี และประเทศอังกฤษเมื่อศึกษาในประเด็นนี้พบว่า
ในช่วงหนึ่งสมัยยังเรียกอธิบดีกรมอัยการของประเทศไทย
(เทียบเท่าอัยการสูงสุดในปัจจุบัน) เคยมีอำนาจที่จะแก้ไข
คำสั่งไม่ฟ้องของอัยการได้แบบที่ทำกันในต่างประเทศ
โดยในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้มีการเพิ่มเติมกฎหมาย
ให้อำนาจอธิบดีกรมอัยการสามารถแก้ไขคำสั่งไม่ฟ้อง
ของอัยการได้ โดยเพิ่มเป็นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญาไทย มาตรา ๑๔๗ วรรค ๒ ซึ่งมีข้อความว่า

“เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ห้ามมิให้พนักงานอัยการ
ฟ้องคดีนั้น เว้นแต่จะได้มีการสอบสวนตามบทบัญญัติ
ในวรรคก่อน (ซึ่งหมายถึง เมื่อปรากฏพยานหลักฐานใหม่
ตามกรณีของมาตรา ๑๔๗ วรรคแรก) หรือได้มีคำสั่ง
ให้ฟ้องของอธิบดีกรมอัยการ”แต่มาตรา ๑๔๗ วรรค ๒
ได้ถูกใช้เพียงไม่กี่เดือนก็ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติ
ไม่อนุวัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๘๗ อัยการซึ่งเป็น
ตัวแทนรัฐมีอำนาจหน้าที่สำคัญในการตัดสินใจว่าจะฟ้อง
คดีอาญาหรือไม่ฟ้องคดีอาญา ประเทศไทยเป็นประเทศ
ที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีอำนาจสอบสวน ซึ่งในส่วนของ
สำนักงาน ป.ป.ท. ก็คือชั้นตอนนี้ และคำสั่งไม่ฟ้องคดีอาญา
ที่อัยการสูงสุดเป็นผู้สั่งตั้งแต่นั้น คำสั่งนั้นจะเด็ดขาดทันที
แต่คดีที่อัยการสูงสุดที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องในคดีอาญา
อาจขึ้นสู่การพิจารณาของศาลได้เมื่อผู้เสียหายฟ้องเอง
หรือมีพยานหลักฐานใหม่ โดยอาจกล่าวว่าเป็นลักษณะ
คล้ายกับการแก้ไขคำสั่งไม่ฟ้องคดีของอัยการประเทศ
อังกฤษ เพื่อให้มีทางออกให้กับกรณีที่เกิดคำสั่งไม่ฟ้อง
คดีอาญาที่ผิดพลาด เพื่อเรียกความเชื่อมั่นของประชาชน
ต่อกระบวนการยุติธรรมให้กลับคืนมา หลักการดังกล่าว
ได้ให้ความมั่นคงและเหมือนเป็นหลักประกันในเรื่องให้
โอกาสต่อประชาชนและต่อพนักงานอัยการเองที่จะได้
แก้ไขในส่วนของความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นต่อคำสั่งที่
สั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ในทางกลับกัน กลับเป็น
จุดอ่อนและไร้หลักประกันต่อหน่วยงานของรัฐ ที่หาก
จะต้องนำผลคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีอาญาของพนักงาน
อัยการมาใช้ประกอบดุลยพินิจ เพื่อการทบทวน
การลงโทษทางวินัยที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

**เมื่อเปรียบเทียบกรณีของผลคำพิพากษา
ถึงที่สุดกับความเห็นของอัยการสูงสุดมีคำสั่งเด็ดขาด
ไม่ฟ้องคดีอาญา**

นอกจากจะเป็นการดำเนินการคนละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมแล้ว ผลอันถึงที่สุดและความเด็ดขาดจะแตกต่างกันด้วย คำพิพากษาถึงที่สุดคือ การยุติหรือที่เรียกว่าเสร็จสิ้นกระบวนการพิจารณาของศาลแล้วและมีผลของคำพิพากษาที่ถึงที่สุดแล้วเท่านั้นที่คงอยู่ไม่อาจนำมูลแห่งคดีเดียวกันกลับมาฟ้องคดีกันได้อีก ซึ่งเมื่อข้าราชการตำรวจผู้ถูกดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว นำมายื่นต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในฐานะผู้บังคับบัญชา เห็นได้อย่างชัดเจนว่าจะไม่เกิดข้อสงสัยว่าผลของคำพิพากษาที่ถึงที่สุดนั้นจะเปลี่ยนแปลงไป อาจจะเรียกว่า เกิดความมั่นคงต่อการใช้ดุลยพินิจต่อกรณีก็ได้ อันแตกต่างจากผลของอัยการสูงสุดมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีอาญาซึ่งยังไม่มีผลเป็นที่เด็ดขาดอย่างแท้จริง ประเทศไทยยังมองว่าการสั่งไม่ฟ้องของอัยการนั้นยังมีความบกพร่องเกิดขึ้นได้ อาจจะเป็นปัญหาต่อการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชา

แต่อย่างไรก็ตามครั้งที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังใช้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะที่มีได้บัญญัติเรื่องนี้ไว้ จึงนำกฎหมายกลางมาปรับบังคับใช้ในกรณีนี้ คือ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนที่ ๗ การขอให้พิจารณาใหม่ใน มาตรา ๕๔ เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พัน กำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่หากมีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ, คู่กรณีที่แท้จริง มิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการ

พิจารณาทางปกครอง, เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น, ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมา ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี และจะกระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อนโดยไม่ใช้ความผิดของผู้นั้นรวมถึงการยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่ผู้นั้นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้ อันเป็นขั้นตอนกระบวนการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ใช้ต่อทุกกรณี รวมถึงกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลที่ถึงที่สุดแล้ว โดยเป็นไปตามมาตรา ๓ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่วางหลักการเรื่องวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ดังนั้นเห็นได้ชัดเจนว่า ปัจจุบันมีการบัญญัติเรื่องการทบทวนการดำเนินการทางวินัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดต่อกรณีที่เป็นเรื่องที่สำคัญ สำนักงาน ป.ป.ท. ยื่นฟ้อง ในมาตรา ๑๒๑ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยยังคงเหลือในเรื่องอัยการสูงสุดมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีอาญา เมื่อพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มิได้บัญญัติเรื่องนี้ไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องใช้หลักการที่ต้องนำกฎหมายกลางมาปรับบังคับใช้ในกรณีนี้ คือ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้นเอง

เอกสารอ้างอิง

บทความ

บรรหาร กำลา. 2566. “สภาพเด็ดขาดทางกฎหมาย”
สืบค้นจาก [http://www..senate.go.th/lawdatacenter/](http://www..senate.go.th/lawdatacenter/includes/FCkeditor/upload/Image/b/K2_jun_1_3.pdf)
[includes/FCkeditor/upload/Image/b/K2_jun_1_3.pdf](http://www..senate.go.th/lawdatacenter/includes/FCkeditor/upload/Image/b/K2_jun_1_3.pdf)

ปกป้อง ศรีสนิท. 2563. ทางออกกรณีคำสั่งไม่ฟ้องคดี
ของอัยการที่ผิดพลาด
สืบค้นจาก [https://www.the101.world/reconsidering-
prosecution-decision/](https://www.the101.world/reconsidering-prosecution-decision/)

กฎหมาย

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕
พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓/
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
พ.ศ. ๒๕๓๙/
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
พ.ศ. ๒๕๓๙/

* * *

ผลของการทำงานเป็นกะ ต่อโรคหัวใจและหลอดเลือด

โดย พ.ต.ท.พรเทพ อมรฤทธิ์วิช นายแพทย์ (สบ ๒) กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัว
โรงพยาบาลตำรวจ
แพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาอายุรศาสตร์โรคหัวใจ

ความหมายของการทำงานเป็นกะ

การทำงานเป็นกะ (Shift work) ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ความหมายว่า รอบการเข้าเวร หรือ ระยะเวลาที่ผิดเปลี่ยนกันทำงาน โดยจะพบได้ตามลักษณะงานที่ให้บริการ ๒๔ ชั่วโมง เช่น สถานีตำรวจ หรือโรงพยาบาล เป็นต้น โดยมักจะมีลักษณะสำคัญคือการทำงานนอกเหนือเวลาปกติ เช่น ๔ นาฬิกา ถึง ๑๖ นาฬิกา หรือเป็นการเข้าเวรที่นานตั้งแต่ ๑๒ ชั่วโมงขึ้นไป

นาฬิกาชีวภาพ และปัญหาการนอนหลับ

จังหวะวงจรเซอร์คาเดียน (Circadian rhythm) หรือ นาฬิกาชีวภาพ คือวงจรการทำงานในร่างกายในมนุษย์ที่ควบคุมการทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกาย เช่น การนอนหลับ การตื่น อัตราการเต้นของหัวใจ หรือ อุณหภูมิร่างกาย เป็นต้น โดย Czeisler และคณะ (๑๙๙๙) พบว่า วงจรนี้จะมีระยะเวลาประมาณ ๒๔ ชั่วโมง ๑๑ นาที (+/- ๖ นาที) ซึ่งจะตั้งค่าตัวเองใหม่ (reset) ในทุก ๆ วัน ตามวงจรการหมุนของโลก โดยมีสิ่งกระตุ้นที่สำคัญ ได้แก่ “แสงอาทิตย์” (รวมถึงแสงไฟสังเคราะห์) นอกจากนี้ยังรวมถึงสิ่งกระตุ้นภายนอกอื่น ๆ เช่น การออกกำลังกาย หรือลักษณะการกินด้วย โดยสิ่งกระตุ้นภายนอกที่มีผลต่อจังหวะวงจรเซอร์คาเดียนนี้รวมเรียกว่า ไซจ์เบอร์ (Zeitgeber) (รูปที่ ๑)

หากร่างกายไม่มีสิ่งกระตุ้นจากภายนอก หรือ ไซจ์เบอร์นั้น สักเกตว่า ระยะเวลาของวงจรโดยประมาณจะนานกว่า ๒๔ ชั่วโมงเล็กน้อย แสดงว่า หากไปอยู่ใน

ถ้ามีที่ที่ไม่มีแสงส่องถึงและไม่ได้ทำกิจกรรมอะไร เวลาในการนอนจะเลื่อนออกไปเรื่อย ๆ เช่น จากเดิม เข้านอนเวลา ๒๒ นาฬิกา และตื่นเวลา ๖ นาฬิกาทุกวัน เมื่ออยู่ในที่มืด เวลาผ่านไปจะเข้านอน และตื่นสายออกจากเวลาปกติออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งลักษณะนี้ ไม่ตรงกับเวลาปกติของโลก ทำให้ไม่เหมาะกับการเอาตัวรอด จึงทำให้ต้องมีการตั้งค่าใหม่ขึ้นมาทุกวันนั่นเอง

การทำงานเป็นกะ ทำให้เวลาการทำงานของร่างกายไม่สอดคล้องกับนาฬิกาชีวภาพ (Circadian misalignment) ซึ่งทำให้เกิดภาวะการนอนหลับผิดปกติตามมา (Shift work sleep disorder; SWSD) โดยมีอาการ ได้แก่ อาการง่วงมากผิดปกติ การนอนหลับมากเกินไป หรือการนอนไม่หลับ โดยสามารถพบได้ประมาณ ร้อยละ ๑๐ ถึง ๔๐ ในกลุ่มคนที่ทำงานเป็นกะ

ภาวะการนอนหลับผิดปกติจากการทำงานเป็นกะทำให้เกิดภาวะต่าง ๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นโรคหรือภาวะต่าง ๆ รวมไปถึงสมรรถภาพในการทำงานที่ลดลง หรือปัญหาทางสุขภาพจิต เป็นต้น

ผลกระทบของการทำงานเป็นกะ

การทำงานเป็นกะ ส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ สามด้านหลัก ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว และด้านสังคม

ด้านสุขภาพ

การทำงานเป็นกะ ทำให้การนอนหลับผิดปกติ และนำไปสู่โรคทางระบบต่าง ๆ เช่น

๑. ปัญหาการนอนหลับ¹ เช่น การนอนหลับมากเกินไป หรือการนอนไม่หลับ ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลงตามมา

๒. ปัญหาทางสุขภาพจิต² เช่น อารมณ์ซึมเศร้า วิตกกังวล หรือแม้แต่ความคิดในการฆ่าตัวตาย

๓. โรคทางระบบหัวใจและหลอดเลือด³ เช่น โรคเส้นเลือดหัวใจตีบ หรือเพิ่มอัตราการเสียชีวิต

๔. โรคเมอเร็ง⁴ โดยจากการศึกษาของ Yuan และคณะ⁵ พบว่า การทำงานในช่วงกลางคืนเป็นเวลานานเพิ่มความเครียดต่อเมอเร็งเต้านม เมอเร็งระบบทางเดินอาหาร และเมอเร็งผิวหนัง โดยพบว่า ความเสี่ยงในการเป็นเมอเร็งเต้านม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ในทุก ๆ ๕ ปีที่ทำงานกะกลางคืน

ด้านครอบครัวและสังคม

การทำงานในช่วงเวลาที่มีความสำคัญต่อครอบครัว หรือการเข้าสังคม เช่น เวลาในช่วงเย็น กลางคืน หรือสุดสัปดาห์ ทำให้เกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันระหว่างบุคคลได้มากขึ้น เช่น ปัญหาระหว่างสามี-ภรรยา ปัญหาในการเลี้ยงดูบุตร ดังตัวอย่างจากการศึกษาของ Li และคณะ⁶ พบว่า ผู้ปกครองที่ทำงานเป็นกะที่ไม่แน่นอน มีผลทำให้บุตรมีพัฒนาการไม่เหมาะสมตามวัย เช่น ปัญหาทางพฤติกรรม หรือภาวะอ้วน เป็นต้น

จากการศึกษาของ Zhao และคณะ⁷ ซึ่งศึกษาในคนทำงาน ประกอบด้วย บิดา ๔๕๒ คน และมารดา ๗๕๖ คน พบว่า การทำงานเป็นกะที่มีการเปลี่ยนกะไปมาเพิ่มความเครียดในการเกิดความขัดแย้งในครอบครัว และเพิ่มความเครียด ขณะที่การทำงานเป็นกะประจำเพิ่มเฉพาะความเครียด แต่ไม่เพิ่มความเครียดในการเกิดความขัดแย้งในครอบครัว

ผลต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด

Torquati และคณะ⁸ ศึกษาพบว่า การทำงานเป็นกะเพิ่มความเครียดต่อโรคหัวใจและหลอดเลือด (เช่น เส้นเลือดสมองตีบ เส้นเลือดหัวใจตีบ หรือกล้ามเนื้อ

หัวใจขาดเลือด) ถึงร้อยละ ๑๗ หากเทียบกับผู้ที่ทำงานเป็นเวลา และหากพิจารณาเฉพาะโรคเส้นเลือดหัวใจตีบ จะมีความเสี่ยงมากกว่าถึงร้อยละ ๒๖

แม้จะมีการศึกษาพบว่า ผู้ที่ทำงานเป็นกะ มักจะสูบบุหรี่ซึ่งเป็นความเสี่ยงของโรคหัวใจ⁹ แต่การศึกษาในปัจจุบัน พบว่า ผู้ที่ทำงานเป็นกะหรือนอนพักผ่อนไม่เพียงพอ จะเพิ่มการสะสมของไขมันใต้ผิวหนัง¹⁰ รวมถึงสารอักเสบ¹¹ ซึ่งทั้งหมดนี้จะทำให้เกิดการสะสมของไขมันในหลอดเลือด หรือการทำงานเป็นกะเอง ก็เพิ่มความเสี่ยงต่อโรคไต หรือโรคเบาหวานสุดท้ายแล้ว ปัจจัยทั้งหมดจะสามารถทำให้เกิดโรคหัวใจและหลอดเลือดได้ ดังรูปที่ ๒

Park และคณะ¹² ทำการศึกษาคนวัยทำงานที่ประเทศเกาหลี จำนวน ๖๓๑,๔๑๘ คน ที่ป่วยเป็นโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง พบว่า การทำงานในกะกลางคืนมีความสัมพันธ์กับการที่ไม่สามารถควบคุมความดันให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมได้ในผู้ป่วยความดันโลหิตสูง แต่ไม่พบความแตกต่างกันระหว่างผู้ที่ทำงานกะเช้า และกะกลางคืนในการควบคุมน้ำตาลของโรคเบาหวาน

แม้จะมีการศึกษาพบว่า การนอนหรืองีบหลับในเวลากลางวัน (Daytime napping) อาจเพิ่มความเสี่ยงต่อโรคเส้นเลือดสมองตีบ หรือความดันโลหิตสูง¹³ ส่วนการงีบหลับในระหว่างกะกลางคืนนั้น ยังอยู่ในระหว่างการศึกษา โดย Patterson และคณะ¹⁴ โดยทำการศึกษารูปแบบทดลองในแพทย์ฉุกเฉินที่ขึ้นเวรดึก เรื่องผลของการงีบหลับในระหว่างเวรต่อความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจ

นอกจากนั้น จากการศึกษาของ Zwartkruis และคณะ¹⁵ ซึ่งทำการศึกษาประชากรในประเทศนอร์เวย์ ๒๒,๓๓๙ คน พบว่าการทำงานเป็นกะ เพิ่มความเสี่ยงในการเป็นโรคหัวใจห้องบนเต้นพรูวิ (Atrial fibrillation) ในกลุ่มประชากรอายุน้อยกว่า ๔๐ ปี แต่ไม่เพิ่มความเสี่ยงในกลุ่มประชากรที่อายุตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป แต่หากทำการติดตามกลุ่มประชากรนานไปถึง ๓๑ ปี ยังไม่พบความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างการทำงานเป็นกะ กับการเกิดหัวใจห้องบนเต้นพรูวิ

การเพิ่มประสิทธิภาพในการนอนหลับ

๑. การสร้างสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับการนอนหลับ ได้แก่ ห้องที่มืด เงียบสงบ และเย็นสบาย รวมถึงการนอนบนที่นอนและหมอนที่นุ่มสบายด้วย

๒. หากจำเป็นต้องขับรถ หรือเดินทางกลางแสงแดดในช่วงเช้าหลังเลิกงาน ควรใส่แว่นดำเพื่อลดการรับแสง

๓. หากจะดื่มกาแฟควรดื่มในช่วงแรกของกะดึก และหลีกเลี่ยงการดื่มกาแฟในช่วงหลัง

๔. การรับหลับในระหว่างพัก (หากสามารถทำได้) สามารถเพิ่มสมรรถภาพการทำงาน และทำให้ตื่นตัวมากขึ้น

๕. หลีกเลี่ยงการดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ หรือทำงานในห้องนอน

๖. หันหน้านาฬิกาออกจากลานสายตา

๗. ออกกำลังกายอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเข้ากะเช้าหรือบ่าย โดยแนะนำให้ออกกำลังกายให้ได้อย่างน้อย ๓๐ นาที/วัน เป็นเวลา ๓ วัน/สัปดาห์ ส่วนกะดึกไม่ควรออกกำลังกายหนักจนเกินไป และควรเว้นระยะเวลาจากการนอนอย่างน้อย ๓ ชั่วโมง

๘. การเปลี่ยนกะ ควรเปลี่ยนกะไปข้างหน้า เช่น เปลี่ยนจากกะเช้าเป็นบ่าย หรือจากบ่ายเป็นดึก เนื่องจากการเปลี่ยนย้อนหลังจะทำให้รู้สึกอดนอนมากขึ้นได้ และไม่ควรมีการเปลี่ยนกะทุกสัปดาห์ เนื่องจากร่างกายจะชินกับเวลานอนนั้น หากปฏิบัติต่อเนื่องประมาณ ๑ สัปดาห์ ดังนั้นหากต้องเปลี่ยน ควรเปลี่ยนทุก ๒-๓ สัปดาห์

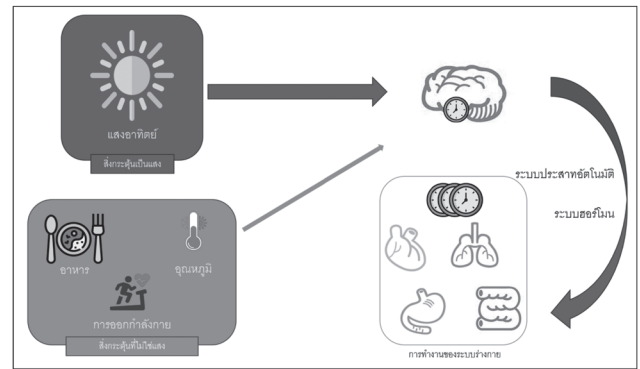
๙. การรับประทานอาหาร หากอยู่กะดึก ไม่ควรรับประทานอาหารที่หนักเกินไป ควรรับประทานอาหารเพื่อไม่ให้รู้สึกหิวเท่านั้น จากนั้นให้รับประทานอาหารมื้อเช้า หลังจากรับประทาน ๘ ชั่วโมง จึงตื่นมาทานมื้อกลางวัน และมื้อเย็นก่อนเข้างาน

๑๐. ควรดื่มน้ำหรือ

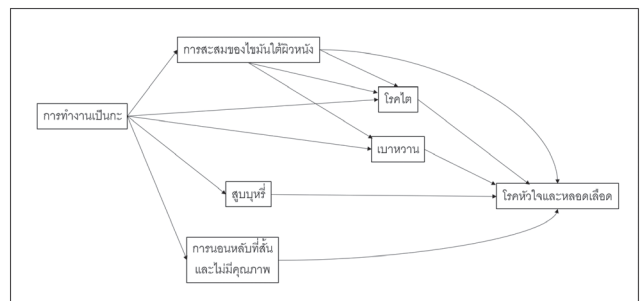
๑๑. ควรตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ เช่น ตรวจระดับไขมันในเลือด ระดับน้ำตาลในเลือดทุกปี และตรวจวัดความดันสม่ำเสมอ

สรุป

การทำงานเป็นกะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กะกลางคืน ส่งผลเสียต่อทั้งร่างกาย และจิตใจผู้ปฏิบัติงานเป็นกะ เช่น ตำรวจ หรือพยาบาล ควรดูแลสุขภาพ โดยการออกกำลังกาย และการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ หากมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนกะ การเปลี่ยนกะไปข้างหน้า เช่น จากกะเช้า เป็นบ่าย หรือจากบ่ายเป็นดึก จะทำให้ร่างกายรู้สึกอ่อนเพลียน้อยกว่า และควรตรวจสุขภาพสม่ำเสมอ



รูปที่ ๑. ปัจจัยที่มีผลต่อการกระตุ้นจังหวะวงจรเซอร์คาร์เดียน (Circadian rhythm) หรือ ไซจ์เบอร์ (Zeitgeber)



รูปภาพที่ ๒. แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานเป็นกะ และการเกิดโรคหัวใจและหลอดเลือด

เอกสารอ้างอิง

1. Jehan S, Zizi F, Pandi-Perumal SR, Myers AK, Auguste E, Jean-Louis G, et al. Shift Work and Sleep: Medical Implications and Management. Sleep Med Disord. 2017;1(2).

2. Brown JP, Martin D, Nagaria Z, Verceles AC, Jobe SL, Wickwire EM. Mental Health Consequences of Shift Work: An Updated Review. *Curr Psychiatry Rep.* 2020;22(2):7.
3. Vyas MV, Garg AX, Iansavichus AV, Costella J, Donner A, Laugsand LE, et al. Shift work and vascular events: systematic review and meta-analysis. *Bmj.* 2012;345:e4800.
4. Lingas EC. A Narrative Review of the Carcinogenic Effect of Night Shift and the Potential Protective Role of Melatonin. *Cureus.* 2023;15(8):e43326.
5. Yuan X, Zhu C, Wang M, Mo F, Du W, Ma X. Night Shift Work Increases the Risks of Multiple Primary Cancers in Women: A Systematic Review and Meta-analysis of 61 Articles. *Cancer Epidemiol Biomarkers Prev.* 2018;27(1):25–40.
6. Li J, Johnson SE, Han WJ, Andrews S, Kendall G, Strazdins L, et al. Parents' nonstandard work schedules and child well-being: a critical review of the literature. *J Prim Prev.* 2014;35(1):53–73.
7. Zhao Y, Cooklin AR, Richardson A, Strazdins L, Butterworth P, Leach LS. Parents' shift work in connection with work-family conflict and mental health: Examining the pathways for mothers and fathers. *Journal of Family Issues.* 2021;42(2):445–73.
8. Torquati L, Mielke GI, Brown WJ, Kolbe-Alexander T. Shift work and the risk of cardiovascular disease. A systematic review and meta-analysis including dose-response relationship. *Scand J Work Environ Health.* 2018;44(3):229–38.
9. Bae MJ, Song YM, Shin JY, Choi BY, Keum JH, Lee EA. The Association Between Shift Work and Health Behavior: Findings from the Korean National Health and Nutrition Examination Survey. *Korean J Fam Med.* 2017;38(2):86–92.
10. Xiong X, Lin Y, Lee J, Paul A, Yechoor V, Figueiro M, et al. Chronic circadian shift leads to adipose tissue inflammation and fibrosis. *Mol Cell Endocrinol.* 2021;521:111110.
11. Woo SJ, Chae CH, Lim JW. Association between shift work and inflammatory markers in workers at an electronics manufacturing company. *Ann Occup Environ Med.* 2022;34:e35.
12. Park J, Shin SY, Kang Y, Rhie J. Effect of night shift work on the control of hypertension and diabetes in workers taking medication. *Ann Occup Environ Med.* 2019;31:e27.
13. Yang MJ, Zhang Z, Wang YJ, Li JC, Guo QL, Chen X, et al. Association of Nap Frequency With Hypertension or Ischemic Stroke Supported by Prospective Cohort Data and Mendelian Randomization in Predominantly Middle-Aged European Subjects. *Hypertension.* 2022;79(9):1962–70.
14. Patterson PD, Weiss LS, Weaver MD, Salcido DD, Opitz SE, Okerman TS, et al. Napping on the night shift and its impact on blood pressure and heart rate variability among emergency medical services workers: study protocol for a randomized crossover trial. *Trials.* 2021;22(1):212.
15. Zwartkuis VW, Sharashova E, Wilsgaard T, de Boer RA, Løchen ML, Rienstra M. Shift work is associated with 10-year incidence of atrial fibrillation in younger but not older individuals from the general population: results from the Tromsø Study. *Open Heart.* 2022;9(2).

* * *

ถุงน้ำในขากรรไกรบน ชนิดแคลซิไฟอิง โอดอนโตเจนิค ซิสท์ Calcifying odontogenic cyst in maxilla

โดย ว่าที่ พ.ต.ท.สาริกซ์ คณานุรักษ์ ทันตแพทย์ (สบ ๒) กลุ่มงานทันตกรรม รพ.ตร.

บทคัดย่อ

ผู้ป่วยหญิงไทยอายุ ๑๑ ปี มาโรงพยาบาลเนื่องจาก ผู้ปกครองสังเกตเห็นใบหน้าด้านซ้ายบวม ร่วมกับมีอาการปวดฟันบริเวณฟันซ้ายบน ได้รับการถ่ายภาพรังสีพบ รอยโรคโปร่งรังสีปนทึบรังสี ขอบเขตชัดในบริเวณ ขากรรไกรบนด้านซ้าย ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด นำรอยโรคออกและส่งตรวจทางพยาธิวิทยา ผลการผ่าตัดสามารถนำรอยโรคออกได้หมด การตรวจทางพยาธิวิทยาให้ผลเป็นถุงน้ำชนิด Calcifying odontogenic cyst with odontoma หลังการผ่าตัดผู้ป่วยฟื้นตัวปกติ ไม่มีผลแทรกซ้อนหลังการผ่าตัด การตรวจติดตามอาการ ที่ ๓ และ ๔ เดือน พบการหนาตัวของกระดูกแทนที่ ในบริเวณผ่าตัด ซึ่งเป็นการหายที่ปกติ รายงานผู้ป่วย รายนี้เป็นการรายงานรอยโรคที่มีขนาดใหญ่ในผู้ป่วย อายุ ๑๑ ปี เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยที่มีรายงานพบว่าผู้ป่วย รายนี้อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยพอสมควร

บทนำ

รอยโรคชนิดถุงน้ำหรือเนื้องอกไม่ร้ายแรงใน ขากรรไกรในผู้ป่วยเด็ก เป็นรอยโรคที่มีโอกาสพบได้น้อย และมักไม่มีอาการ โดยเซลล์ต้นกำเนิดมีความเกี่ยวข้องกับฟัน ดังนั้นในผู้ป่วยเด็กจึงมักเกิดรอยโรคในบริเวณ ฟันที่ยังไม่ขึ้นในช่องปาก และบริเวณฟันซี่ดังกล่าวมัก ปรากฏจากฟันผุ การอักเสบ หรือประวัติการถูกกระแทก ดังนั้นจึงมักเป็นการตรวจพบโดยบังเอิญจากการตรวจ สุขภาพช่องปาก ฟันที่ขึ้นช้ากว่าปกติ หรือจากภาพถ่าย

รังสี รอยโรคที่มีขนาดเล็กจึงมักไม่ถูกตรวจพบจนกระทั่ง ขยายขนาดใหญ่ขึ้นจนมีอาการ หรือสามารถเห็นได้ชัดเจน ทั้งจากการตรวจช่องปากและภาพถ่ายรังสี

ในรายงานผู้ป่วยนี้เป็นกรณีที่มีรอยโรคขนาดใหญ่ใน ขากรรไกรบนด้านซ้าย โดยผู้ป่วยไม่มีอาการใด ๆ บริเวณ ดังกล่าว

รายงานผู้ป่วย

ผู้ป่วยสัญชาติไทย เพศหญิง อายุ ๑๑ ปี ผู้ปกครอง พามาพบทันตแพทย์เนื่องจากสังเกตเห็นบริเวณแก้มซ้าย บวมมาประมาณ ๒ เดือน โดยช่วงแรกที่สังเกตเห็นได้ ซื่อๆ ซ้ำๆ และแก้ปวดมาทาน อาการปวดลดลง แต่อาการ บวมเท่าเดิม เมื่อ ๑ สัปดาห์ก่อน จึงมาพบทันตแพทย์ตรวจ ได้รับการถอนฟันน้ำนมด้านซ้ายบน ๒ ซี่ หลังถอน ยังคงพบว่าอาการบวมใกล้เคียงเดิม จึงได้รับการส่งตัวต่อ เพื่อตรวจเพิ่มเติม

การตรวจร่างกาย

สภาพโดยทั่วไปผู้ป่วยปกติ ไม่มีอาการไข้หรือ เหลือง ผู้ปกครองปฏิเสธโรคประจำตัว ปฏิเสธการแพ้ยา สัญญาณชีพและอุณหภูมิร่างกายปกติ ผู้ป่วยให้ความ ร่วมมือในการตรวจรักษาดี

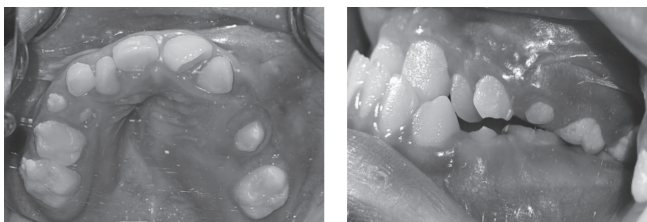
ตรวจภายนอกช่องปากลักษณะใบหน้าไม่สมมาตร บริเวณแก้มซ้ายข้างจมูกบวมเล็กน้อย ร่องแก้มตื้นขึ้น การหายใจปกติไม่ติดขัด ผิวหนังด้านนอกไม่มีรอยแผลหรือ รอยแดง กดไม่เจ็บ คลำแข็ง มีจุดกดนิ่มคล้ายเปลือกไข่

ในบางตำแหน่ง ไม่มีลักษณะของซีพจรรยาบริเวณที่บวม ไม่มีเสียงฟู



ภาพ ๑ ลักษณะภายนอกช่องปาก

ตรวจภายในช่องปากพบแผลถอนฟันบริเวณฟันซี่ ๖๔-๖๕ ไม่มีบวม มีสีแดงเล็กน้อย ไม่มีของเหลวหรือหนองที่บริเวณแผล มีเนื้อเยื่อปกคลุมบริเวณแผล พบการบวมทั้งทางด้านแก้มและด้านเพดานของสันเหงือก บริเวณฟันซี่ ๒๑-๒๕ เนื้อเยื่อปกคลุมปกติ ไม่มีรอยแดง ไม่มีหนอง คล้ำแข็งบริเวณด้านเพดานและด้านแก้มรอบฟันซี่ ๒๔-๒๕ มีจุดกดนิ่มคล้ายเปลือกไข่บริเวณด้านริมฝีปากของฟันซี่ ๒๒-๒๓ กดไม่เจ็บ ไม่มีของเหลวหรือหนองไหลจากการกด



ภาพ ๒ ลักษณะภายในช่องปาก

การวินิจฉัยเบื้องต้นทางคลินิก

ถุงน้ำหรือเนื้องอกไม่ร้ายแรง ชนิดต้นกำเนิดจากฟัน

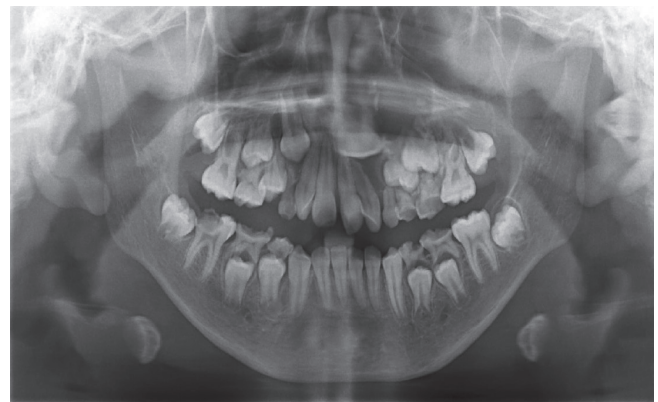
การตรวจทางภาพถ่ายรังสี

ภาพถ่ายรังสีพาโนรามิกในวันที่ถอนฟัน พบรอยโรคไปร่งรังสี ขอบเขตชัด บริเวณขากรรไกรบนด้านซ้าย ขอบเขตในแนวหน้า-หลัง ตั้งแต่ปลายรากของฟันซี่ ๒๑-๒๖ ขอบเขตในแนวบน-ล่าง ตั้งแต่บริเวณโพรง

อากาศ แมกซิลลารีถึงสันกระดูก พบฟันซี่ ๒๓, ๒๔, ๒๕ บริเวณขอบของรอยโรค

ภาพถ่ายรังสีปลายรากฟัน พบบางส่วนของรอยโรค ลักษณะไปร่งรังสีขอบเขตชัด

ภาพถ่ายรังสีคอมพิวเตอร์ชนิดไม่ฉีดสารทึบที่รังสีพบรอยโรคคล้ายถุงน้ำ ขอบเขตชัด บริเวณขากรรไกรบนด้านซ้าย ขนาด ๓.๗ x ๕.๔ x ๔.๗ เซนติเมตร มีลักษณะของการเกิดผลึกแข็งภายในรอยโรคร่วมด้วย ขอบเขตด้านบนไม่ถึงพื้นกระบอกตา ขอบเขตด้านใกล้กลางมีการกดผนังโพรงจมูกปานกลาง ขอบเขตด้านหลังอยู่ภายในโพรงอากาศแมกซิลลารี ขอบเขตด้านล่างอยู่บริเวณสันกระดูกรองรับฟัน มีฟันซี่ ๒๓, ๒๔, ๒๕ อยู่บริเวณขอบรอยโรค โดยฟันซี่ ๒๓ มีการเคลื่อนตำแหน่งไปทางด้านใกล้กลาง รากฟันทั้งสามซี่สร้างไม่สมบูรณ์ขอบเขตของรอยโรคมีการขยายขนาดละลายกระดูกจนไม่สามารถหาแนวของขอบกระดูกได้ที่บริเวณด้านแก้มของสันกระดูกบริเวณฟันซี่ ๒๒-๒๓ มีการขยายขนาดของต่อมน้ำเหลืองบริเวณคอทั้งสองข้างที่ระดับ I, II, III และ IV



ภาพ ๓ ภาพถ่ายรังสีพาโนรามิก

การวินิจฉัยแยกโรค

๑. ถุงน้ำเดนติจีรัส (Dentigerous cyst)
๒. ถุงน้ำโอโดอนโตเจนิค เคอราโตซิสท์ (Odontogenic keratocyst)

๓. เนื้องอกชนิดอะมีโลบลาสโตมา (Ameloblastoma)

๔. ถุงน้ำชนิดแคลซิไฟอิง โอโดนอนโตเจนิค ซิสท์

(Calcifying odontogenic cyst)

การรักษา

จากการวินิจฉัยแยกโรค มีแนวทางการรักษาคล้ายกันคือการผ่าตัดควักถุงน้ำหรือเนื้องอกออก และเนื่องจากรอยโรคที่มีขนาดใหญ่ จึงพิจารณาวางแผนการผ่าตัดนำรอยโรคออก ภายใต้การดมยาสลบ

ผู้ป่วยได้รับการรักษาตัวในโรงพยาบาล ๑ วัน ก่อนการผ่าตัด มีการงดน้ำและอาหาร ๘ ชั่วโมง ก่อนการผ่าตัด ในวันผ่าตัดได้รับการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และดมยาสลบตามขั้นตอนมาตรฐาน ใส่ท่อช่วยหายใจทางปากปิดไปทางขวา ได้รับยาปฏิชีวนะทางหลอดเลือดดำก่อนทำการผ่าตัดด้วยอะม็อกซิซิลลิน-คลาวูลานเนต ขนาด ๑.๒ กรัม

ฉีดยาชาเฉพาะที่บริเวณที่จะทำการผ่าตัดด้วย ๒% mepivacaine with ๑:๑๐๐,๐๐๐ epinephrine ปริมาณ ๕ mL กรีดตัดเหงือกตามแนวคอฟันซี่ ๒๑-๒๖ และตามแนวตั้งที่บริเวณฟันซี่ ๑๑ และ ๒๖ เปิดแผ่นเหงือกแบบเต็มชั้นเยื่อบุและเยื่อหุ้มกระดูก (mucoperiosteal flap) และแบบชั้นเยื่อบุ (mucosal flap) ในบริเวณช่องทะลุที่รอยโรคละลายกระดูก จากนั้นทำการนำรอยโรคทั้งหมดออกผ่านทางช่องทะลุ โดยมีผนังรอยโรคบางส่วนขาดแยกออกมา สำหรับฟันซี่ ๒๓, ๒๔, ๒๕ ไม่ได้ถูกนำออก เนื่องจากไม่มีส่วนที่ต่อเนื่องกับรอยโรค ทำการชูด ทำความสะอาดบริเวณผนังกระดูกรอบรอยโรค และล้างด้วยน้ำเกลือ ๐.๙% ทำการเย็บปิดแผลด้วยไหมละลายชนิดไวคริล ขนาด ๔-๐

สิ่งที่พบภายหลังการผ่าตัด คือ บริเวณช่องทะลุที่เกิดจากรอยโรคละลายขอบกระดูก ด้านใกล้กลางบริเวณผนังโพรงจมูก แต่สามารถแยกชั้นกันกับเยื่อบุโพรงจมูก

และด้านใกล้กลางที่ด้านแก้มของสันกระดูกบริเวณฟันซี่ ๒๒-๒๓ และ ๒๖

ผู้ป่วยมีการตื่นรู้สึกตัวหลังดมยาสลบเป็นปกติและได้รับการนำท่อช่วยหายใจออก และกลับไปพักฟื้นที่หอผู้ป่วยได้หลังการผ่าตัด

หลังการผ่าตัด ผู้ป่วยพักรักษาตัวในโรงพยาบาลนาน 1 วัน มีอาการปวดบริเวณแผลผ่าตัด (คะแนนความปวด ๓-๔ คะแนน) มีอาการเจ็บคอ ไม่มีไข้ ไม่มีเลือดออกผิดปกติบริเวณแผลผ่าตัด ไม่มีเลือดกำเดาไหล จึงได้ให้กลับไปพักรักษาตัวที่บ้านได้ โดยให้ยาปฏิชีวนะชนิดอะม็อกซิซิลลิน-คลาวูลานเนต ๑ กรัม ทานวันละ ๒ ครั้ง ทุก ๑๒ ชั่วโมง และยาแก้ปวดไอบูโพรเฟน ๒๐๐ มิลลิกรัม ทานหลังอาหาร เข้า กลางวัน เย็น ยาพาราเซตามอล ๕๐๐ มิลลิกรัม ทานทุก ๖ ชั่วโมง

การตรวจติดตามอาการที่ ๑ สัปดาห์หลังการผ่าตัด ผู้ป่วยมีอาการเจ็บบริเวณแผลเล็กน้อย ทานยาแก้ปวดบางครั้ง ทานอาหารและแปรงฟันได้ปกติ สัญญาณชีพปกติ ไม่มีไข้ ตรวจร่างกายพบการบวมบริเวณแก้มซ้ายเล็กน้อย ไม่ชาแก้ม หายใจโล่ง มีเลือดกำเดาไหลจากรูจมูกซ้ายเล็กน้อยเวลาก้มหน้า ในช่องปากพบการบวมเล็กน้อย ไม่มีแผลแยก ได้ทำการรักษาด้วยการล้างแผลด้วยน้ำเกลือ และตัดไหมเย็บแผลออกบางส่วน

การตรวจติดตามอาการที่ ๒ สัปดาห์หลังการผ่าตัด ผู้ป่วยไม่มีอาการเจ็บแผล ตรวจร่างกายไม่พบการบวม ในช่องปากแผลไม่บวม ไม่มีแผลแยก ได้ทำการล้างแผลด้วยน้ำเกลือ และตัดไหมเย็บแผลออกทั้งหมด

การตรวจติดตามอาการที่ ๑ เดือน ผู้ป่วยไม่มีอาการใด ๆ การตรวจติดตามอาการที่ ๓ เดือน ได้รับการถ่ายภาพรังสี พบการที่บั้งสีเพิ่มขึ้นในบริเวณที่เคยมีรอยโรค ฟันซี่ ๒๓, ๒๔, ๒๕ มีการขยับตำแหน่งมาใกล้สันกระดูกรองรับฟันมากขึ้น

การวิจารณ์ผล

ถุงน้ำชนิดแคลซิไฟอิง โอดอนโตเจนิค ซิสท์ ได้รับการค้นพบและนิยามรายละเอียดโดย Gorlin ในปี ค.ศ. 1962 จัดอยู่ในกลุ่มโรคที่มีเซลล์เยื่อบางส่วน มีลักษณะเป็น ghost cell คือเป็นเซลล์ที่ไม่มีนิวเคลียส และสามารถเกิดเป็นผลึกแข็งในรอยโรคได้ บางครั้งอาจพบลักษณะเป็นเนื้องอกมากกว่าถุงน้ำ WHO classification เคยจัดรอยโรคชนิดนี้อยู่ในกลุ่มของเนื้องอก รอยโรคนี้อาจเกิดพร้อมกันกับรอยโรคอื่นเช่น odontoma, ameloblastoma หรือ adenomatoid odontogenic tumor¹ โดยในรายงานผู้ป่วยนี้เกิดถุงน้ำแคลซิไฟอิง โอดอนโตเจนิค ซิสท์ ร่วมกับรอยโรค odontoma

อุบัติการณ์การเกิดโรคอยู่ที่ประมาณ ๑.๓% ของถุงน้ำที่มีต้นกำเนิดจากฟัน ตำแหน่งที่พบบ่อยมักเป็น บริเวณด้านหน้าของขากรรไกรบน² ในผู้ป่วยอายุ ๑๑-๔๐ ปี มีค่าเฉลี่ยที่อายุ ๓๐ ปี พบในประชากรชายและหญิง ใกล้เคียงกัน

อาการนำของผู้ป่วยมักมาด้วยอาการบวม รอยโรคขนาดเล็กมักไม่มีอาการใดๆ และถูกพบโดยบังเอิญ จากการถ่ายภาพรังสี แต่ในผู้ป่วยบางรายอาจมีอาการ คัดจมูก หรือเลือดกำเดาไหล หรืออาการปวดศีรษะ ร่วมด้วยได้⁴

ในภาพถ่ายรังสี มักพบเป็นรอยโรควงกลมเดี่ยวที่มี ขอบเขตชัดเจน อาจพบเป็นภาพโปร่งรังสี หรือโปร่งรังสี ปนกับทึบรังสี โดยส่วนที่ทึบรังสีเกิดจากการที่รอยโรคมักมีการเกิดผลึกแข็งอยู่ภายใน มีรายงานอุบัติการณ์ที่พบ ภาพโปร่งรังสีปนทึบรังสี เป็นประมาณครึ่งหนึ่งของรอยโรค ที่พบทั้งหมด ภาพรังสีของรอยโรคนี้บางครั้งพบเป็น รอยโรคหลายวง (multilocular) ได้⁵

การวินิจฉัยแยกโรค ลักษณะทางคลินิกมักถูก วินิจฉัยเป็นถุงน้ำหรือเนื้องอกชนิดไม่ร้ายแรง ลักษณะทาง ภาพถ่ายรังสีแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม หากเป็นรอยโรคโปร่งรังสี มักถูกวินิจฉัยแยกโรคกับ dentigerous cyst, odontogenic keratocyst หากเป็นรอยโรคโปร่งรังสีปนทึบรังสี มักถูก วินิจฉัยแยกโรคกับ adenomatoid odontogenic tumor, ameloblastic fibro-odontoma, calcifying epithelial odontogenic tumor⁶

ลักษณะทางพยาธิวิทยา เป็นเนื้อเยื่อที่มีต้นกำเนิด จากฟัน และมักพบเซลล์เยื่อบางเซลล์ที่ไม่มีนิวเคลียส แต่มีองค์ประกอบอื่นของเซลล์อยู่ หรือที่เรียกว่า โกลสต์เซลล์ (ghost cell) และมักพบการเกิดผลึกแข็ง รวมถึงอาจพบเนื้อเยื่อแข็งของฟัน

แนวทางการรักษาหลักคือการควักถุงน้ำออก ทั้งหมด และขูดทำความสะอาดบริเวณรอบผนัง ของรอยโรค หรือสามารถทำการเจาะระบายของเหลว เพื่อลดแรงดันของรอยโรคร่วมกับการล้างภายใน รอยโรค และรอเวลา ๓-๖ เดือน เพื่อให้รอยโรคมีขนาด เล็กลง และทำการควักรอยโรคทั้งหมดออกอีกครั้ง โดยวิธีนี้อาจเลือกใช้ในรอยโรคที่มีขนาดใหญ่ หรือเปื่อยคดอวัยวะสำคัญ

ถุงน้ำชนิดแคลซิไฟอิง โอดอนโตเจนิค ซิสท์ เป็น ถุงน้ำที่มีอุบัติการณ์การเกิดต่ำ ร่วมกับในผู้ป่วยรายนี้ ที่มีอายุต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในการเกิดโรค ทำให้มีความ น่าสนใจในการตรวจวินิจฉัยและวินิจฉัยแยกโรค และ รอยโรคในขากรรไกรในผู้ป่วยเด็กจะมีหนองฟันแท้ ที่อยู่ใกล้เคียงอยู่เสมอจำนวนหลายซี่ ทำให้แนวทางการรักษาที่สามารถจะเก็บหนองฟันแท้เอาไว้ได้ จะเป็น ประโยชน์ต่อผู้ป่วยในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

1. Brad W. Neville, Douglas D. Damm, Carl M. Allen. Oral and Maxillofacial Surgery. 2016
2. J.A.A. de Arruda et al., A multicenter study of 268 cases of calcifying odontogenic cysts and a literature review, Oral Dis. 24 (7) (2018) 1282–1293
3. Joseph A. Regezi. Oral Pathology Clinical Pathologic Correlations. 2012
4. E.R. Utumi, I.G. Pedron, L.P.N. da Silva, G.G. Machado, A.C. Rocha, Different manifestations of calcifying cystic odontogenic tumor, Einstein (Sao Paulo) 10 (3) (2012) 366–370
5. A. Buchner, The central (intraosseous) calcifying odontogenic cyst: an analysis of 215 cases, J. Oral Maxillofac. Surg. 49 (4) (1991) 330–339
6. R. Rojo, J.C. Prados–Frutos, I. Gutierrez Lazaro, J.A. Herguedas Alonso, Calcifying odontogenic cysts, J. Stomatol. Oral Maxillofac. Surg. 118 (2) (2017) 122–124

* * *

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง



พระราชกฤษฎีกา

กำหนดลักษณะ กิจการ หรือหน่วยงาน

ที่ได้รับการยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

บางส่วนมาใช้บังคับ

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะ กิจการ หรือหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้น ไม่ให้นำพระราชบัญญัติ
คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ บางส่วนมาใช้บังคับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดลักษณะ กิจการ หรือหน่วยงานที่ได้รับการ
การยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ บางส่วนมาใช้บังคับ พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานที่เป็นของรัฐไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การ
มหาชน หรือในรูปแบบอื่นใด และไม่อาจเป็นองค์กรในฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ หรือเป็นองค์กร
อิสระหรือองค์กรอัยการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้มุ่งหมายให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูล
ส่วนบุคคลตามที่ระบุไว้ในแต่ละมาตราในพระราชกฤษฎีกานี้ ได้รับการยกเว้น ไม่ให้นำพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ บางส่วนมาใช้บังคับภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด โดยมีหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) การร้องขอข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชกฤษฎีกานี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามวัตถุประสงค์
และขอบเขตซึ่งกฎหมายที่ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐกำหนดไว้ โดยไม่สร้างภาระเกินสมควรแก่ผู้ควบคุมข้อมูล
ส่วนบุคคลซึ่งมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) หน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ต้องได้รับความยินยอม
จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เมื่อได้รับการร้องขอข้อมูลดังกล่าวจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจ
ในการร้องขอข้อมูลนั้น โดยหน่วยงานของรัฐได้ระบุบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่ให้อำนาจในการร้องขอ เพื่อปฏิบัติงาน
ตามหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐที่ร้องขอนั้น

(๓) การรับรองสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกร้องขอ ข้อมูล
ส่วนบุคคลในการร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือขอให้คณะกรรมการตีความหรือวินิจฉัยชี้ขาด แล้วแต่
กรณี

(๔) การยกเว้นความผิดและโทษอาญาตามพระราชกฤษฎีกานี้ ไม่คุ้มครองการดำเนินการโดยมิชอบด้วย
พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกานี้ ยังคงมีหน้าที่ต้องจัดให้
มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ เพื่อมิให้กระทบกับหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
จนเกินสมควร

การรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการ
ประกาศกำหนด

มาตรา ๖ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการร้องขอข้อมูลส่วนบุคคลจาก คณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมาย ให้ดำเนินการจากคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐหรือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ

ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด บรรดาที่มีกฎหมายให้อำนาจขอข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์หรือภารกิจ ตามกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ย่อมได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามบทบัญญัติหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๗ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการร้องขอข้อมูลส่วนบุคคลจากกรมสรรพากร กรมศุลกากร หรือกรมสรรพสามิต บรรดาที่มีกฎหมายให้อำนาจขอข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์หรือภารกิจ ตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร การดำเนินการใด ๆ อันเกี่ยวกับการบังคับแก่ บรรดาค่าธรรมเนียมทางภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือค่าอากรใด ๆ รวมทั้งการดำเนินการตามพันธกรณีหรือ ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องดังกล่าว ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวย่อมได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามบทบัญญัติหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิที่จะรู้ว่าหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งเก็บข้อมูลใดเกี่ยวกับตนไว้ และมีสิทธิขอให้หน่วยงานของรัฐนั้นแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ ได้รับข้อมูลมาจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบันเป็นหน้าที่ และอำนาจของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นผู้เก็บรวบรวมและเปิดเผยข้อมูลนั้น และให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวส่งข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ให้กับหน่วยงานของรัฐที่ร้องขอตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๘ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการร้องขอข้อมูลส่วนบุคคลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งคณะกรรมการประกาศกำหนด บรรดาที่มีกฎหมายให้อำนาจขอข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์หรือภารกิจตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ย่อมได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามบทบัญญัติหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

ก่อนที่คณะกรรมการจะประกาศกำหนดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประเมินความพร้อมในการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งตามมาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลก่อน

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิที่จะรู้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งเก็บข้อมูลใดเกี่ยวกับตนไว้ และมีสิทธิขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน แต่ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับข้อมูลมาจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบันเป็นหน้าที่และอำนาจของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นผู้เก็บรวบรวม และเปิดเผยข้อมูลนั้น และให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวส่งข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ร้องขอตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการร้องขอข้อมูลส่วนบุคคลจาก สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์หรือภารกิจตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสถาปนาสมณศักดิ์ การแต่งตั้งหรือถอดถอนข้าราชการ บุคคลหรือคณะบุคคล ซึ่งเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ หรือที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี และการขอพระราชทาน หรือเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ฎีกา ซึ่งมีผู้ทูลเกล้าฯ ถวาย หรือการขอพระราชทานพระมหากษัตริย์ในเรื่องต่าง ๆ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว

ย่อมได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตามบทบัญญัติหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิที่จะรู้ว่าสำนักเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลได้เกี่ยวกับตนไว้ และมีสิทธิขอให้สำนักเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน แต่ในกรณีที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลได้รับข้อมูลจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น การแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นผู้เก็บรวบรวม และเปิดเผยข้อมูลนั้น และให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวส่งข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ให้แก่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลตามที่ร้องขอตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๐ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับการร้องขอข้อมูลส่วนบุคคลจากหน่วยงานของรัฐ ที่มีกฎหมายให้อำนาจในการขอข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์หรือภารกิจตามกฎหมายเกี่ยวกับ ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญซึ่งคณะกรรมการประกาศกำหนด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวย่อมได้รับการ ยกเว้นการปฏิบัติตามบทบัญญัติหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

การประกาศกำหนดหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่จำเป็นและสมควรให้หน่วยงานของรัฐนั้นปฏิบัติ เพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลด้วยก็ได้ การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องสอดคล้องกับหลักความพอสมควรแก่เหตุโดยไม่สร้างชั้นตอนที่จำเป็นหรือสร้างภาระเกินสมควร และได้สัดส่วนระหว่างประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับกับสิทธิเสรีภาพ และประโยชน์ที่บุคคลต้องเสียไป

มาตรา ๑๑ การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ในการ ดำเนินการเกี่ยวกับการเนรเทศ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับ กระบวนการยุติธรรม ทางอาญา การป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ความร่วมมืออื่นทางศาล หรือกระบวนการยุติธรรมระหว่างประเทศ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ย่อมได้รับการยกเว้นการปฏิบัติตาม บทบัญญัติหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๑๒ การเก็บรวบรวม ใช้ และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชกฤษฎีกานี้ บรรดาที่มีกฎหมายหรือพระราชกฤษฎีกานี้ให้อำนาจในการขอข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และ อำนาจที่กฎหมายกำหนดไว้ หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวย่อมได้รับการยกเว้น การปฏิบัติตามบทบัญญัติหมวด ๒ และหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้หน่วยงานของรัฐ ตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งถือปฏิบัติ เพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลด้วย ก็ได้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่มีปัญหาว่าลักษณะ กิจการ หรือหน่วยงานใดอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชกฤษฎีกา นี้ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องอาจขอให้คณะกรรมการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นได้

ให้คณะกรรมการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน และแจ้งให้ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบ

คณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาตามวรรคสองออกไปอีกได้ไม่เกินสามสิบวัน

ให้คณะกรรมการประกาศการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาตามวรรคสองให้ทราบเป็นการทั่วไป

ในกรณีที่คณะกรรมการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาในเรื่องใดแล้ว หากผู้เกี่ยวข้อง ขอให้คณะกรรมการตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเรื่องในลักษณะหรือทำนองเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจส่งคำวินิจฉัยในเรื่องนั้นให้ผู้นั้นถือปฏิบัติได้

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๔ ให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนดมาตรฐานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่จะให้มีผลใช้บังคับก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้มีผลใช้บังคับมิได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้รับการยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาใช้บังคับ และตามพระราชกฤษฎีกานี้ ถือปฏิบัติ

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรฐานที่กำหนดตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมรักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้อำนาจตราพระราชกฤษฎีกายกเว้น ไม่ให้นำพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในบางลักษณะ บางกิจการ หรือบางหน่วยงาน เช่นเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และให้อำนาจยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ที่ดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด สมควรกำหนดลักษณะ กิจการ หรือหน่วยงานบางประเภท ได้รับการยกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาใช้บังคับ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดในแต่ละกรณี โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการยกเว้นตามพระราชกฤษฎีกานี้ ยังคงมีหน้าที่ต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กำหนดในมาตรา ๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อมิให้กระทบกับหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจนเกินสมควร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๐ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๔๕ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๖)



พระราชกฤษฎีกา
เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ฉบับที่ ๑๓)
พ.ศ. ๒๕๖๓

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓
เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ นว แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญรวมกันทุกประเภทเมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้ว ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินหนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาท หักด้วยจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบันได้เพิ่มสูงขึ้น สมควรปรับปรุงอัตราเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ซึ่งเมื่อรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญแล้วต่ำกว่าเดือนละหนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาท ได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญเพิ่มขึ้นอีกตามอัตราที่กำหนด อันเป็นการช่วยเหลือบุคคลดังกล่าวในการครองชีพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๗)



กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการหรือหน่วยงานอย่างอื่น
หรือในระดับต่ำลงไป ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๓

กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการฯ พ.ศ. ๒๕๖๓ ฉบับเต็ม



<https://shorturl.asia/RULmT>

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๓)



กฎกระทรวง
กำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. ๒๕๔๙

“(๔/๑) ใช้พืชกระท่อม กัญชา กัญชง หรือสารสกัดจากพืชดังกล่าว หรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมหรือสารสกัดจากพืชนั้น เพื่อนันทนาการ”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

วราวุธ ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้การใช้พืชกระท่อม กัญชา กัญชง สารสกัดจากพืชกระท่อม กัญชา กัญชง หรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมหรือสารสกัดจากพืชกระท่อม กัญชา หรือกัญชง เพื่อนันทนาการ เป็นพฤติกรรมของเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด อันเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กมิให้ได้รับผลกระทบจากการใช้พืชดังกล่าว รวมทั้งสารสกัดหรือผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของพืชหรือสารสกัดของพืชนั้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๔ ก หน้า ๑๗ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๓)



กฎกระทรวง

กำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์
ที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔ และมาตรา ๑๐๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายยาเสพติด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (ก) ของ (๑) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ พ.ศ. ๒๕๖๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ก) แอมเฟตามีน (amphetamine หรือ amfetamine) มีปริมาณไม่เกินหนึ่งหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยมิลลิกรัม”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (จ) ของ (๑) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ พ.ศ. ๒๕๖๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(จ) เมทแอมเฟตามีน (methamphetamine) หรือ metamfetamine) มีปริมาณไม่เกินหนึ่งหน่วยการใช้หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยมิลลิกรัม หรือในกรณีที่เป็นเกล็ด ผง ผลึก มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินยี่สิบมิลลิกรัม”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปริมาณยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อเสพ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง โดยเฉพาะยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ กรณีแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๓๔ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๗)



กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

พ.ศ. ๒๕๖๓

เพื่อรักษาความเที่ยงธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม การคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจต้องพิจารณาจากอาวุโสและความรู้ความสามารถประกอบกัน เพื่อให้ข้าราชการตำรวจสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเที่ยงธรรม มีประสิทธิภาพ ไม่ตกอยู่ใต้อาณัติของบุคคลใด และภาคภูมิใจในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ในการนี้ เพื่อกำหนดให้ระบบคุณธรรมเกิดขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) มาตรา ๘๘ ประกอบกับมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๓ จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและเจเรตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับหมู่ เว้นแต่ระยะเวลาการคัดเลือกแต่งตั้ง ตามข้อ ๗ (๑) (ก) และการจัดทำลำดับอาวุโสตามข้อ ๙ ให้ใช้บังคับในการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรง ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติด้วย

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑

(๒) กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ ในกฎ ก.ตร. นี้

“หน่วย” หมายความว่า สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และกองบัญชาการหรือเทียบเท่า ที่มีได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

“หน่วยงาน” หมายความว่า กองบัญชาการหรือเทียบเท่าในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และกองบังคับการหรือเทียบเท่า และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่อยู่ในสังกัดของหน่วยที่มีหัวหน้าไม่ต่ำกว่า

ข้อ ๓/ ให้มีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นสองวาระ ดังนี้

(๑) วาระที่ ๑ เรียกว่า “วาระประจำปี” ให้ดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจดังนี้

(ก) ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ ก.ตร. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม

(ข) ตำแหน่งระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ

ให้ดำเนินการในห้วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม เป็นต้นไป และ ก.ตร. พิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ของทุกปี

(ค) ตำแหน่งระดับรองผู้บังคับการลงมาถึงสารวัตร ให้ดำเนินการในห้วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม เป็นต้นไป และออกคำสั่งแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ของทุกปี โดยให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดวันออกคำสั่งและวันมีผลใช้บังคับ

(ง) ตำแหน่งระดับรองสารวัตรและผู้บังคับหมู่ การแต่งตั้งภายในอำนาจผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บัญชาการ ให้ดำเนินการในห้วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม เป็นต้นไป และออกคำสั่งแต่งตั้งให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๑๕ มกราคมในปีถัดไป การแต่งตั้งภายในอำนาจผู้บังคับการ ให้ดำเนินการในห้วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๖ มกราคม และออกคำสั่งแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี โดยให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กำหนดวันออกคำสั่งและวันมีผลใช้บังคับพร้อมกัน

การคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตาม (ข) (ค) หรือ (ง) นอกวาระประจำปีจะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นของทางราชการอย่างยิ่ง โดยต้องได้รับความเห็นชอบจาก ก.ตร.

(๒) วาระที่ ๒ เรียกว่า “วาระเดือนเมษายน” ให้ดำเนินการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยให้ดำเนินการในห้วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ เป็นต้นไป และ ก.ตร. พิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๓๑ มีนาคมของทุกปี

การคัดเลือกหรือการแต่งตั้งก่อนกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เสนอ ก.ตร. เพื่อขอรับความเห็นชอบให้เริ่มดำเนินการก่อนกำหนดหรือขยายระยะเวลาการดำเนินการได้ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นของทางราชการเป็นอย่างยิ่งเท่านั้น โดยไม่ถือว่าการดำเนินการที่ทำมาแล้วต้องเสียไป

วันเริ่มดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งตาม (๑) (ข) (ค) (ง) และ (๒) ให้นับตั้งแต่วันที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือแจ้งแนวทางการดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง

การกำหนดนัดประชุมในการพิจารณาตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวของ รวมทั้งเก็บรักษาข้อมูลการดำเนินการดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน

การดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง ให้เป็นความลับของผู้มีอำนาจในการดำเนินการให้เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสองอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๔ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยจัดทำลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจ ประกาศให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดทราบโดยทั่วกันล่วงหน้าก่อนที่จะดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้งไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ทั้งนี้ ให้ข้าราชการตำรวจที่เห็นว่าลำดับอาวุโสไม่ถูกต้อง สามารถยื่นเรื่องต่อผู้มีอำนาจให้พิจารณาทบทวนได้ภายใน

สิบห้าวันนับแต่วันประกาศลำดับอาวุโส หากพ้นกำหนดให้ถือว่าการจัดทำลำดับอาวุโสนั้นถูกต้อง เพื่อให้สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยดำเนินการได้ต่อไป

การจัดทำลำดับอาวุโสและการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น
เป็นระดับผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองจเรตำรวจแห่งชาติขึ้นไป ให้รวมทุกกลุ่มสายงานของสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ

การจัดทำลำดับอาวุโส การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นและการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ใน
ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเลื่อนเป็นระดับผู้บัญชาการลงมา โดยผู้ดำรงตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง
ประเภทใด ให้จัดทำแยกตามประเภทตำแหน่งตามข้อ ๑๒

การจัดทำลำดับอาวุโส การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นและการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ใน
ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งสูงสุด ของตำแหน่งเฉพาะทางที่มีใช้กลุ่ม
สายงานวิชาชีพเฉพาะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือของหน่วย ให้จัดทำลำดับอาวุโสรวมกับผู้ดำรงตำแหน่งทั่วไป

การจัดทำลำดับอาวุโส การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นและการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ใน
ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเป็นที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิส่งานตำรวจแห่งชาติให้จัดทำในภาพรวมทุกกลุ่มสายงาน

ข้อ ๙ ให้จัดลำดับอาวุโสสำหรับผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ในแต่ละระดับ
ตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับนั้นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติมานานกว่า เป็นผู้มีลำดับอาวุโสสูงกว่า

(๒) ถ้าดำรงตำแหน่งตาม (๑) นานเท่ากัน ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับถัดลงไป ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
มานานกว่าตามลำดับจนถึงตำแหน่งระดับรองสารวัตร เป็นผู้มีลำดับอาวุโสสูงกว่า

(๓) ถ้าดำรงตำแหน่งระดับถัดลงไปตาม (๒) นานเท่ากัน ให้ผู้ที่มีอายุมากกว่า เป็นผู้มีลำดับอาวุโสสูงกว่า
ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาที่วิญญู

ข้าราชการตำรวจที่ถูกประจำหรือสำรองราชการในระดับตำแหน่งใด ให้นับเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง
ระดับนั้นตลอดระยะเวลาที่ประจำหรือสำรองราชการ

ข้อ ๑๐ การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นหรือสับเปลี่ยน
หมุนเวียน ให้นับดังนี้

(๑) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งในวาระประจำปี ให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง
ถึงวาระการคัดเลือกหรือแต่งตั้งวาระประจำปีถัดไปเป็นหนึ่งปี ไม่ว่าจะได้รับการแต่งตั้งเมื่อใดก็ตาม

(๒) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งนอกเหนือจากข้อ ๙ (๑) ให้นับแบบวันชนวัน

(๓) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งหรือแต่งตั้งเลื่อนขั้นเป็นสัญญาบัตรครั้งแรก หากนับ
ระยะเวลาตั้งแต่วันที่เริ่มเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรถึงวันที่ ๓๐ กันยายน มีระยะเวลาแล้วไม่น้อยกว่า
แปดเดือนให้นับเป็นหนึ่งปี

(๔) ข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับโอนมาหรือบรรจุข้าราชการประเภทอื่น กลับเข้ารับ
ราชการเป็นข้าราชการตำรวจในระดับรองสารวัตร ให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งระดับรองสารวัตรตั้งแต่

วันที่ผู้นั้นเป็นข้าราชการชั้นตรี หรือระดับสาม หรือประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ หรือข้าราชการทหาร ชั้นสัญญาบัตร

สำหรับการรับโอนมาหรือบรรจุข้าราชการประเภทอื่นกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ในระดับอื่นที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งข้าราชการตำรวจระดับนั้น ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในระดับนั้นตั้งแต่วันที่รับโอนหรือบรรจุกลับ แล้วแต่กรณี

สำหรับข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับโอนมาหรือบรรจุข้าราชการประเภทอื่น กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจในระดับตำแหน่งใด หากเคยดำรงตำแหน่งข้าราชการตำรวจในระดับเดียวกับที่รับโอนหรือบรรจุกลับ ให้นับช่วงระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่รับราชการในส่วนราชการอื่นเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งข้าราชการตำรวจในระดับนั้นด้วย

ระยะเวลาดำรงตำแหน่งในส่วนราชการอื่น ไม่ถือว่าเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามข้อ ๙

(๕) ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งเนื่องจากตำแหน่งเดิมถูกยกเลิก หรือถูกตัดโอนไปให้ส่วนราชการอื่น การนับระยะเวลาดำรงตำแหน่งสำหรับการแต่งตั้งสลับเปลี่ยนหมุนเวียนในตำแหน่งเท่าเดิมตามข้อ ๒๑ ให้นับตั้งแต่ผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมก่อนถูกยกเลิกหรือถูกตัดโอน

(๖) ข้าราชการตำรวจที่ถูกประจำหรือสำรองราชการในระดับตำแหน่งใด ให้นับเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งระดับนั้นตลอดระยะเวลาที่ประจำหรือสำรองราชการ

ข้อ ๑๑ การนับระยะเวลาดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงาน ให้นำความในข้อ ๑๐ (๑) (๒) และ (๓) มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับโอนมาหรือบรรจุข้าราชการประเภทอื่น กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ให้นับระยะเวลาดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานในขณะที่มีสถานภาพเป็นข้าราชการตำรวจ

ข้าราชการตำรวจที่ถูกประจำหรือสำรองราชการ หากก่อนถูกประจำหรือสำรองราชการ อยู่ในกลุ่มสายงานใด ให้นับเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานนั้นตลอดระยะเวลาที่ประจำหรือสำรองราชการ

ข้าราชการตำรวจที่ถูกสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และทางราชการสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้ารับราชการ หรือผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติราชการในกรณีอื่น หากก่อนถูกสั่งดำรงตำแหน่งอยู่ในกลุ่มสายงานใด ให้นับเป็นระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในกลุ่มสายงานนั้นระหว่างถูกสั่งหรือไม่ได้ปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๒ การจัดประเภทตำแหน่งเพื่อใช้ในการคำนวณสัดส่วนอาวุโส และเพื่อใช้ในการพิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้งเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น มีดังนี้

(๑) ตำแหน่งทั่วไป

(๒) ตำแหน่งเฉพาะทาง ให้จัดแยกประเภทตามสายงานหรือลักษณะหน้าที่หรือลักษณะงานของตำแหน่งนั้น

ข้อ ๑๓ การนับจำนวนตำแหน่งว่างในแต่ละระดับตำแหน่ง เพื่อนำมาคำนวณสัดส่วนจำนวนตำแหน่งในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเรียงตามลำดับอาวุโสของประเภทตำแหน่งทั่วไปหรือตำแหน่งเฉพาะทางตามข้อ ๑๒ แล้วแต่กรณี ให้นับจำนวนจากตำแหน่งที่ว่างอันเกิดจากกรณีต่าง ๆ เช่น เกษียณอายุราชการ ลาออก

ถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ถูกสั่งให้ออกจากราชการ การกำหนดตำแหน่งใหม่ หรือเสียชีวิต เป็นต้น และตำแหน่งว่างจากการเกษียณอายุราชการในสิ้นปีงบประมาณ ที่มีการประชุมแต่งตั้งवारประจำปี และให้หมายความรวมถึงจำนวนตำแหน่งว่างที่เกิดขึ้นจากการเลื่อนตำแหน่งทดแทนกันด้วย ทั้งนี้ การคำนวณให้นับถึงวันที่มีการประชุม คณะกรรมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดหัวระยะเวลาการประชุม

การนับจำนวนตำแหน่งว่างตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงสุดของตำแหน่งเฉพาะทางที่มีใช้ในกลุ่มสายงานวิชาชีพเฉพาะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยแล้ว หากผู้นั้นได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในกลุ่มพิจารณาอาวุโสของตำแหน่งทั่วไป ตำแหน่งที่ผู้นั้นครองอยู่ มิให้นำมานับเป็นตำแหน่งว่างของตำแหน่งทั่วไป และให้นับเป็นตำแหน่งว่างของตำแหน่งเฉพาะทางนั้น

ตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันตำรวจแห่งชาติ นายเวร ผู้ช่วยนายเวร ตำแหน่งที่กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการแต่งตั้งสำหรับผู้ไปปฏิบัติภารกิจต่างประเทศ ตำแหน่งรองรับผู้ที่ลาออกหรือพ้นจากตำแหน่งในกรณีต่าง ๆ และต้องกันตำแหน่งไว้ มิให้นำมานับเป็นตำแหน่งว่างเพื่อนำมาคำนวณสัดส่วนจำนวนตำแหน่งในการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามวรรคหนึ่ง หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.ตร. กำหนด ไม่ให้นับเป็นตำแหน่งว่าง รวมถึงที่ ก.ตร. ได้กำหนดไม่ให้นับเป็นตำแหน่งว่างก่อนวันที่กฎ ก.ตร. นี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๔ การจัดทำคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ให้ผู้มีอำนาจกำหนดระยะเวลาสิ้นสุด การร้องทุกข์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งแต่งตั้ง

เมื่อผู้มีอำนาจมีคำสั่งแต่งตั้งแล้ว ให้ประกาศเผยแพร่คำสั่งแต่งตั้งในวันที่ลงนามคำสั่งแต่งตั้ง และส่งสำเนาคำสั่งไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผ่านสำนักงานกำลังพล ภายในห้าวันทำการนับแต่วันที่คำสั่งแต่งตั้ง

ข้อ ๑๕ การคัดเลือกหรือแต่งตั้งที่ได้เป็นไปตามกฎ ก.ตร. นี้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นของทางราชการเป็นอย่างยิ่งและได้รับความเห็นชอบจาก ก.ตร.

การพิจารณาของ ก.ตร. ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยวิธีลับและคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ข้อ ๑๖ ในกรณีมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาการตีความตามกฎ ก.ตร. นี้ ให้เสนอ ก.ตร. พิจารณาวินิจฉัยคำวินิจฉัยของ ก.ตร. เป็นที่สุด

หมวด ๒

หลักเกณฑ์การคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

ส่วนที่ ๑

การคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ข้อ ๑๗ การคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตั้งแต่ระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติลงมาถึงระดับสารวัตร ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

ระดับตำแหน่ง	ยศ	ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ในแต่ละระดับไม่น้อยกว่า
ผู้ช่วย ผบ.ตร. และ รอง จตช. เลื่อนเป็น รอง ผบ.ตร. และ จตช.	พล.ต.ท.	๑ ปี
ผบช. และ จตร. เลื่อนเป็น ผู้ช่วย ผบ.ตร. และ รอง จตช.	พล.ต.ท.	๑ ปี
รอง ผบช. และ รอง จตร. เลื่อนเป็น ผบช. และ จตร.	พล.ต.ต.	๒ ปี
ผบก. เลื่อนเป็น รอง ผบช. และ รอง จตร.	พล.ต.ต.	๓ ปี
รอง ผบก. เลื่อนเป็น ผบก.	พ.ต.อ. ซึ่งได้รับอัตราเงินเดือน พ.ต.อ.(พิเศษ)	๔ ปี
ผกก. เลื่อนเป็น รอง ผบก.	พ.ต.อ.	๔ ปี
รอง ผกก. และ สวญ. เลื่อนเป็น ผกก.	พ.ต.ท.	๔ ปี
สว. เลื่อนเป็น รอง ผกก. และ สวญ.	พ.ต.ท.	๕ ปี
รอง สว. เลื่อนเป็น สว.	ร.ต.อ.	๗ ปี

ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นำระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๐

ในกรณีที่เป็นการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในตำแหน่งควบปรับระดับเพิ่มลดได้ในตัวเองทุกกรณี ให้มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเป็นไปตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ว่าด้วยการนั้น ทั้งนี้ จะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๘ การคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ คัดเลือกรายชื่อจากข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองจเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการและรองจเรตำรวจ รองผู้บังคับการหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า แล้วแต่กรณี ที่มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งครบถ้วนตามข้อ ๑๗ และจะครบเกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่จะได้รับการคัดเลือกแต่งตั้ง

ข้อ ๑๙ ข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับโอนมาหรือได้รับการบรรจุและแต่งตั้งกลับเข้ารับราชการ จะต้องดำรงตำแหน่งในระดับเดียวกับตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

จึงจะมีสิทธิได้รับการพิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นได้ ทั้งนี้ ไม่ใช่บังคับกับผู้ที่ได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการในกรณี ดังนี้

(๑) การบรรจุเฉพาะผู้ที่ออกจากราชการไปปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรีกลับเข้ารับราชการ ตาม มาตรา ๙๔ (๒) (ก) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๒) การบรรจุผู้ที่ลาออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งกรณีต่าง ๆ กลับเข้ารับราชการ ตาม มาตรา ๙๔ (๒) (ข) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๓) การให้กลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๔) ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือผู้มีอำนาจพิจารณาตามกฎหมายได้วินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว สั่งยกเลิก เพิกถอนหรือแก้ไขคำสั่ง

ส่วนที่ ๒

การคัดเลือกแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนในระดับตำแหน่งเท่าเดิม

ข้อ ๒๐ ข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการลงมาที่จะร้องขอรับการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนในระดับตำแหน่งเท่าเดิม ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำรงตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจครั้งแรกหรือแต่งตั้งเลื่อนขั้นเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนหรือชั้นสัญญาบัตรครั้งแรกไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขทำคำสั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการตำรวจครั้งแรก

(๓) ไม่อยู่ระหว่างการพิจารณาปรับให้ได้รับอัตราเงินเดือนตามคุณวุฒิ

ข้อ ๒๑ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการลงมาจะต้องมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าสองปี เว้นแต่ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นไปด้วยความสมัครใจของผู้ได้รับการแต่งตั้ง

(๒) ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ หากได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งอื่น จะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ โดยมีเหตุผลและข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาอย่างชัดเจน

(๓) มีเหตุผลความจำเป็นเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

(๔) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเพื่อรองรับการแต่งตั้งตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ กรณีที่มีตำแหน่งว่างไม่เพียงพอรองรับการแต่งตั้งและหากสับเปลี่ยนหมุนเวียนผู้ที่ดำรงตำแหน่งครั้งสุดท้ายครบสองปีทุกรายแล้ว ก็ยังมีตำแหน่งว่างไม่เพียงพอรองรับการแต่งตั้ง

(๕) การแต่งตั้งให้พ้นจากตำแหน่งที่ถูกยกเลิก หรือถูกตัดโอนไปให้ส่วนราชการอื่น ๆ

(๖) การแต่งตั้งนายเวร ผู้ช่วยนายเวร อันเนื่องมาจากผู้บังคับบัญชาพ้นจากตำแหน่งหรือ ได้เปลี่ยนแปลงสถานภาพ และนายเวร ผู้ช่วยนายเวรไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้เนื่องจากไม่มีตำแหน่งรองรับการแต่งตั้ง เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ให้กับผู้บังคับบัญชาต่อไป

การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้างานในส่วนราชการต่าง ๆ ไปดำรงตำแหน่งระดับผู้กำกับการที่มีใช้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือมีใช้หัวหน้างาน ในส่วนราชการต่าง ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นไปตามความสมัครใจของผู้รับการแต่งตั้งหรือมีเหตุผลความจำเป็นของทางราชการกรณีเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนข้าราชการตำรวจระหว่างหน่วย สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุราชการ ในวันที่ ๓๐ กันยายนของปีงบประมาณนั้นและปีงบประมาณถัดไปหนึ่งปี ให้กระทำได้โดยความสมัครใจของผู้รับการแต่งตั้ง

หากเป็นกรณีข้าราชการตำรวจซึ่งมีปัญหาลักษณะหรือรังจำเป็นต้องรักษาตัวอย่างต่อเนื่อง ในการแต่งตั้งให้คำนึงถึงสถานที่เข้ารับการรักษาและการปฏิบัติหน้าที่ราชการประกอบกัน

ข้อ ๒๒ การแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการลงมาระหว่างหน่วย ให้เป็นไปตามความสมัครใจ และเหตุผลความจำเป็นของทางราชการประกอบกัน และให้ผู้มีอำนาจคำนึงถึงเจตนารมณ์ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ให้พิจารณาแต่งตั้งได้เฉพาะ ผู้ดำรงตำแหน่งในส่วนราชการนั้น ตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒๓ ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสถานีตำรวจระดับผู้กำกับการในกองบัญชาการตำรวจนครบาลและ ตำรวจภูธรภาค เมื่อดำรงตำแหน่งเดียวติดต่อกันครบสี่ปี ให้แต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนไปดำรงตำแหน่งอื่นทุกราย เว้นแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะขยายระยะเวลาให้อีกหนึ่งคราวโดยมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

สำหรับข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่งที่จะครบกำหนดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนอกวาระประจำปี ให้ดำเนินการในวาระประจำปีถัดไป

ข้อ ๒๔ การคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่หมดความจำเป็นในการประจำหรือหมดเหตุในการ สรรองราชการ ให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้หน่วยต้นสังกัดเดิมของข้าราชการตำรวจผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยอื่นประสงค์รับตัวผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งในหน่วยของตน ก็ให้ทำความตกลงกัน

(๒) ให้ดำเนินการในโอกาสแรกที่มีตำแหน่งในระดับเดียวกันกับตำแหน่งเดิมว่าง หากตำแหน่งที่ว่างอยู่ ไม่ตรงกับคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งหรือไม่มีความเหมาะสม ให้แต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตาม คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและมีความเหมาะสมไปดำรงตำแหน่งที่ว่างแล้ว จึงแต่งตั้งผู้ที่รอการแต่งตั้ง ไปดำรงตำแหน่งแทน

(๓) หากหน่วยต้นสังกัดเดิมของข้าราชการตำรวจผู้นั้นไม่มีตำแหน่งว่างรองรับและไม่มีหน่วยอื่นประสงค์ จะรับตัวผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งในสังกัด ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาตำแหน่งว่างในหน่วยอื่นเพื่อใช้รองรับ การแต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม และให้หัวหน้าหน่วยที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๒๕ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่ได้รับอนุมัติหรืออนุญาตให้ลาศึกษาตามโครงการศึกษา หรือ ฝึกอบรม หากไม่มีกรณีที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ก.ตร.ว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือส่วนราชการใด หรือสำรองราชการในส่วนราชการใด เมื่อสำเร็จการศึกษาตามโครงการศึกษาหรือฝึกอบรม และได้กลับมาปฏิบัติราชการแล้วให้ดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งตามโครงการศึกษา

หรือฝึกอบรมที่ได้รับอนุมัติหรืออนุญาตให้ลาศึกษาทันทีที่สามารถดำเนินการได้ และผู้นั้นจะต้องดำรงตำแหน่งตามโครงการไม่น้อยกว่าสองปี จึงจะแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งอื่นได้ เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

หากตำแหน่งที่ได้รับอนุมัติหรืออนุญาตตามโครงการศึกษาหรือฝึกอบรมมีผู้ครองอยู่ให้แต่งตั้งหรือเสนอขอแต่งตั้งผู้ครองตำแหน่งไปดำรงตำแหน่งอื่น เพื่อจะได้แต่งตั้งผู้ที่ได้รับอนุมัติหรืออนุญาตให้ลาศึกษาไปดำรงตำแหน่งแทน

หมวด ๓

วิธีปฏิบัติในการดำเนินการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง

ส่วนที่ ๑

การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ข้อ ๒๖ ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้การพิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้พิจารณาจากผู้ที่มิชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น ซึ่งในการพิจารณาจัดทำบัญชีผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นต้องพิจารณาจากความรู้ความสามารถ ดังนั้น เพื่อให้ผู้มีอำนาจได้มีข้อมูลสำหรับประกอบการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น และเพื่อให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้งโดยเที่ยงธรรมและเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว จึงให้ผู้บังคับบัญชาที่อยู่ใกล้ชิดเป็นผู้จัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นแล้วเสนอตามลำดับชั้น โดยมีวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้นำรายชื่อข้าราชการตำรวจในสังกัดทุกคนที่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อมาพิจารณา โดยนำประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติ และผลการประเมินความพึงพอใจที่ประชาชนหรือผู้รับบริการได้รับจากการให้บริการของข้าราชการตำรวจมาพิจารณาประกอบกัน แล้วจัดเรียงลำดับจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นมากที่สุดลงไปจนถึงน้อยที่สุด

(๒) กรณีที่มีผู้ไม่สมควรเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้จัดทำบัญชีข้อมูลผู้ไม่สมควรที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยต้องพิจารณาจากความประพฤติหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือหย่อนประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ จนเป็นเหตุให้ไม่สมควรเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น พร้อมทั้งระบุเหตุผลโดยละเอียด ประกอบพยานหลักฐานที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรมเพื่อชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับ

การจัดทำข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นความรับผิดชอบของคณะกรรมการจัดทำข้อมูลหรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจจัดทำข้อมูลที่จะต้องตรวจสอบคุณสมบัติและความเหมาะสมของข้าราชการตำรวจและจัดเรียงลำดับความรู้ความสามารถตามความเป็นจริง รวมถึงหากมีการจัดทำข้อมูลที่ไม่ตรงตามความเป็นจริง ให้ถือเป็นความบกพร่องของคณะกรรมการหรือผู้บังคับบัญชานั้นด้วย

ข้อ ๒๗ ส่วนราชการที่มีระดับสารวัตรเป็นหัวหน้า ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาสรรหาข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรที่มีคุณสมบัติครบถ้วน มีความรู้ความสามารถและเหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับสารวัตร

แล้วจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไปจนถึงน้อยที่สุด สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้จัดทำข้อมูลผู้ไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น แล้วส่งไปยังหน่วยหรือหน่วยงานหรือส่วนราชการตามสายการบังคับบัญชา

ข้อ ๒๘ ส่วนราชการที่มีระดับรองผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่เป็นหัวหน้า ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาสรรหาข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับสารวัตร ถึงรองผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ ดังนี้

(๑) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับสารวัตร ให้พิจารณาในรูปคณะกรรมการประกอบด้วย หัวหน้าส่วนราชการเป็นประธานและข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรทุกคน (ยกเว้นผู้ที่ดำรงตำแหน่งควบปรับระดับเพิ่มผลได้ในตัวเอง) เป็นกรรมการ พิจารณาสรรหาข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๒) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับรองผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาสรรหาข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๓) เมื่อดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้จัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไปจนถึงน้อยที่สุด สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้จัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น แล้วส่งไปยังหน่วยหรือหน่วยงานหรือส่วนราชการเหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับตามสายการบังคับบัญชา

ข้อ ๒๙ ส่วนราชการที่มีระดับผู้กำกับการเป็นหัวหน้า ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาสรรหาข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงผู้กำกับการ ดังนี้

(๑) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับสารวัตร และรองผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ ให้พิจารณาในรูปคณะกรรมการประกอบด้วย หัวหน้าส่วนราชการเป็นประธาน และรองหัวหน้าส่วนราชการทุกคน (ยกเว้นผู้ที่ดำรงตำแหน่งควบปรับระดับเพิ่มผลได้ในตัวเอง) เป็นกรรมการ พิจารณาข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรและระดับสารวัตรที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยให้นำเอารายชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ส่วนราชการรองลงมาหนึ่งระดับเสนอขึ้นมาพิจารณารวมกับรายชื่อข้าราชการตำรวจที่ขึ้นตรงต่อระดับกองกำกับการ แล้วสรรหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๒) การจัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ได้รับข้อมูลจากส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับ ให้พิจารณาทบทวนในรูปคณะกรรมการตาม (๑) โดยนำข้อมูลตามข้อ ๒๖ (๒) มาประกอบการพิจารณา ถ้ามีความเห็นตรงกับส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับก็ให้เป็นที่ยุติ หากมีความเห็นแตกต่างให้นำรายชื่อมาพิจารณารวมกับรายชื่อตาม (๑) ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมไว้เป็นหลักฐาน

(๓) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้กำกับการ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาสรรหาข้าราชการตำรวจระดับรองผู้กำกับการหรือสารวัตรใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๔) เมื่อดำเนินการตาม (๑) ถึง (๓) แล้วให้จัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นมากที่สุดลงไปจนถึงน้อยที่สุด สำหรับผู้ที่ไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้จัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเช่นเดียวกับข้อ ๒๖ (๒) แล้วส่งไปยังหน่วยหรือหน่วยงานหรือส่วนราชการตามสายการบังคับบัญชา

ข้อ ๓๐ หน่วยงานหรือส่วนราชการที่มีระดับรองผู้บังคับการเป็นหัวหน้า ให้สรรหาข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ ดังนี้

(๑) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับสารวัตรถึงผู้กำกับการ ให้พิจารณาในรูปคณะกรรมการประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยงานหรือส่วนราชการเป็นประธาน และข้าราชการตำรวจระดับผู้กำกับการทุกคน (ยกเว้นผู้ที่ดำรงตำแหน่งควบปรับระดับเพิ่มผลได้ในตัวเอง) เป็นกรรมการ พิจารณาสรรหาข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตรถึงรองผู้กำกับการที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๒) การจัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ได้รับข้อมูลจากส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับ ให้พิจารณาทบทวนในรูปคณะกรรมการตาม (๑) โดยนำข้อมูลตามข้อ ๒๖ (๒) มาประกอบการพิจารณา หากมีความเห็นตรงกับส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับก็ให้เป็นที่ยุติ หากมีความเห็นแตกต่างให้นำรายชื่อมาพิจารณารวมกับรายชื่อตาม (๑) ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมไว้เป็นหลักฐาน

(๓) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับรองผู้บังคับการ ให้หัวหน้าหน่วยงานหรือส่วนราชการพิจารณาสรรหาข้าราชการตำรวจระดับผู้กำกับการที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๔) เมื่อดำเนินการตาม (๑) ถึง (๓) แล้ว ให้จัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นมากที่สุดลงไปจนถึงน้อยที่สุด สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้จัดทำข้อมูลผู้ที่ไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเช่นเดียวกับข้อ ๒๖ (๒) แล้วส่งไปยังหน่วยหรือหน่วยงานหรือส่วนราชการตามสายการบังคับบัญชา

ข้อ ๓๑ หน่วยงานหรือส่วนราชการที่มีระดับผู้บังคับการเป็นหัวหน้า ให้ดำเนินการสรรหาข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงผู้บังคับการ ดังนี้

(๑) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ ให้พิจารณาในรูปคณะกรรมการประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยงานหรือส่วนราชการเป็นประธาน และรองหัวหน้าหน่วยงานหรือส่วนราชการทุกคน (ยกเว้นผู้ที่ดำรงตำแหน่งควบปรับระดับเพิ่มผลได้ในตัวเอง) เป็นกรรมการ โดยดำเนินการ ดังนี้

(ก) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงผู้กำกับการ ให้นำเอารายชื่อผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ส่วนราชการรองลงมาหนึ่งระดับ เสนอขึ้นมาพิจารณารวมกับรายชื่อข้าราชการตำรวจที่ขึ้นตรงต่อระดับกองบังคับการ แล้วสรรหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(ข) การจัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ได้รับข้อมูลจากส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับ ให้พิจารณาทบทวนโดยนำข้อมูลตามข้อ ๒๖ (๒) มาประกอบการพิจารณา ถ้ามีความเห็นตรงกับส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับก็ให้เป็นที่ยุติ หากมีความเห็นแตกต่างให้นำรายชื่อมาพิจารณารวมกับรายชื่อ

ตาม (ก) ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรมไว้เป็นหลักฐาน สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วไม่ต้องนำมาพิจารณา

(ค) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับรองผู้บังคับการ ให้พิจารณาจากข้าราชการตำรวจระดับผู้กำกับการที่มีคุณสมบัติครบถ้วน แล้วสรรหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๒) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการหรือผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้หัวหน้าหน่วยงานพิจารณาจากข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๓) เมื่อดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้จัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นมากที่สุดลงไปจนถึงน้อยที่สุด สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้จัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเช่นเดียวกับข้อ ๒๖ (๒) แล้วส่งไปยังหน่วยหรือหน่วยงานเหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับตามสายการบังคับบัญชา

ข้อ ๓๒ หน่วยงานในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่มีระดับผู้บัญชาการเป็นหัวหน้า ให้ดำเนินการสรรหาข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงผู้บัญชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

(๑) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงรองผู้บัญชาการ ให้พิจารณาในรูปคณะกรรมการประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยงานเป็นประธาน และรองหัวหน้าหน่วยงานทุกคนเป็นกรรมการ โดยดำเนินการ ดังนี้

(ก) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงผู้บังคับการหรือผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้นำเอารายชื่อผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับเสนอขึ้นมา พิจารณารวมกับรายชื่อข้าราชการตำรวจที่ขึ้นตรงต่อระดับกองบัญชาการ แล้วสรรหาผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(ข) การจัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ได้รับข้อมูลจากส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับ ให้พิจารณาทบทวนโดยนำข้อมูลตามข้อ ๒๖ (๒) มาประกอบการพิจารณา ถ้ามีความเห็นตรงกับส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับก็ให้เป็นที่ยุติ หากมีความเห็นแตกต่างให้นำรายชื่อมาพิจารณารวมกับรายชื่อตาม (ก) ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมไว้เป็นหลักฐานสำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วไม่ต้องนำมาพิจารณา

(ค) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับรองผู้บัญชาการ ให้พิจารณาจากข้าราชการตำรวจระดับผู้บังคับการที่มีคุณสมบัติครบถ้วน แล้วสรรหาผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๒) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการ หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการพิจารณาจากข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บัญชาการที่มีคุณสมบัติครบถ้วน แล้วสรรหาผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๓) เมื่อดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้จัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นมากที่สุดลงไปจนถึงน้อยที่สุด สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้จัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เช่นเดียวกับข้อ ๒๖ (๒) แล้วส่งไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๓๓ หน่วยที่มีระดับผู้บัญชาการเป็นหัวหน้า ให้ดำเนินการสรรหาข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการหรือผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติถึงผู้บัญชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

(๑) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการหรือผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติถึงรองผู้บัญชาการ ให้พิจารณาในรูปคณะกรรมการประกอบด้วย หัวหน้าหน่วยเป็นประธาน และรองหัวหน้าหน่วยทุกคนเป็นกรรมการ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(ก) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการหรือผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้นำเอารายชื่อผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่หน่วยงานในสังกัดเสนอขึ้นมาพิจารณารวมกับรายชื่อข้าราชการตำรวจที่ขึ้นตรงต่อระดับกองบัญชาการ แล้วสรรหาผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(ข) การจัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ได้รับข้อมูลจากส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับ ให้พิจารณาทบทวนโดยนำข้อมูลตามข้อ ๒๖ (๒) มาประกอบการพิจารณา ถ้ามีความเห็นตรงกับส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับก็ให้เป็นที่ยุติ หากมีความเห็นแตกต่างให้นำรายชื่อมาพิจารณารวมกับรายชื่อตาม (ก) ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรมไว้เป็นหลักฐาน สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วไม่ต้องนำมาพิจารณา

(ค) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับรองผู้บัญชาการ ให้พิจารณาจากข้าราชการตำรวจระดับผู้บังคับการที่มีคุณสมบัติครบถ้วน แล้วสรรหาผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๒) ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจะเลื่อนดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการพิจารณาจากข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บัญชาการที่มีคุณสมบัติครบถ้วนแล้วสรรหาให้เหลือเฉพาะผู้มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น

(๓) เมื่อดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้จัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมควรพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นมากที่สุดลงไปจนถึงน้อยที่สุด สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้จัดทำข้อมูลผู้ที่ยังไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เช่นเดียวกับข้อ ๒๖ (๒) แล้วส่งไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๓๔ การพิจารณาผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บัญชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติลงมาถึงระดับผู้บังคับการหรือผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการพิจารณาทบทวนผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่หน่วยหรือหน่วยงานเสนอมาในรูปคณะกรรมการประกอบด้วย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นประธาน รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกคน

และจเรตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ โดยนำข้อมูลตามข้อ ๒๖ (๒) มาประกอบการพิจารณา ถ้ามีความเห็นตรงกับหน่วยหรือหน่วยงานก็ให้เป็นที่ยุติ หากมีความเห็นแตกต่างให้ส่งรายชื่อกลับไปยังหน่วยหรือหน่วยงานของข้าราชการตำรวจผู้นั้น เพื่อนำไปพิจารณารวมกับรายชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นของหน่วยหรือหน่วยงานนั้นอีกครั้ง ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมไว้เป็นหลักฐาน สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วไม่ต้องนำมาพิจารณา

สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเป็นระดับรองผู้บังคับการลงมา ให้หน่วยดำเนินการพิจารณา ทบทวนผู้ไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่หน่วยงานเสนอมา ในรูปคณะกรรมการ ประกอบด้วย หัวหน้าหน่วย เป็นประธาน และรองหัวหน้าหน่วยทุกคนเป็นกรรมการ โดยนำข้อมูลตามข้อ ๒๖ (๒) มาประกอบการพิจารณา ถ้ามีความเห็นตรงกับหน่วยงานก็ให้เป็นที่ยุติ หากมีความเห็นแตกต่างให้ส่งรายชื่อกลับไปยังหน่วยงานของข้าราชการตำรวจผู้นั้น เพื่อนำไปพิจารณารวมกับรายชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นของหน่วยงานนั้นอีกครั้ง ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมไว้เป็นหลักฐาน สำหรับผู้ที่ยังไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นที่ส่วนราชการระดับรองลงมาหนึ่งระดับพิจารณาเป็นที่ยุติแล้วไม่ต้องนำมาพิจารณา

ข้อ ๓๕ การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ในส่วนราชการนอกเหนือจากข้อ ๒๗ ถึงข้อ ๓๔ ให้พิจารณาในรูปคณะกรรมการตามที่มีอำนาจกำหนดตามความเหมาะสม

ข้อ ๓๖ การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามข้อ ๒๘ ถึงข้อ ๓๕ ที่จะต้องพิจารณาในรูปคณะกรรมการ หากคณะกรรมการมีไม่ถึงสามคน ให้ผู้มีระดับตำแหน่งสูงสุดและเรียงตามอาวุโสร่วมเป็นคณะกรรมการจนครบสามคน หากยังไม่ถึงสามคนให้ผู้มีระดับตำแหน่งถัดลงไป และเรียงตามลำดับอาวุโสร่วมเป็นกรรมการจนครบสามคน สำหรับเลขานุการการประชุมให้เป็นไปตามที่ประธานมอบหมาย

หากไม่สามารถพิจารณาในรูปคณะกรรมการได้ ให้ผู้มีอำนาจกำหนดรูปแบบในการพิจารณาตามความเหมาะสม

ข้อ ๓๗ การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นของส่วนราชการซึ่งเป็นต้นสังกัดชั้นต้น ให้ผู้จัดทำระบุเหตุผลความเหมาะสมของข้าราชการตำรวจที่สมควรได้รับการพิจารณาคัดเลือก หรือแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ข้อ ๓๘ การจัดทำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นของข้าราชการตำรวจที่ช่วยราชการขาดจากต้นสังกัด หรือนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือรักษาราชการแทนขาดจากต้นสังกัด ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของข้าราชการตำรวจที่ไปช่วยราชการหรือรักษาราชการแทน ส่งผลการปฏิบัติงานไปยังส่วนราชการต้นสังกัดชั้นต้น เพื่อประกอบการพิจารณา

ส่วนที่ ๒

การจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ข้อ ๓๙ การจัดทำบัญชีผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและจเรตำรวจแห่งชาติลงมาถึงสารวัตร ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาข้าราชการตำรวจซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงมาถึงผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองจเรตำรวจแห่งชาติ โดยเรียงลำดับในบัญชีรายชื่อตามลำดับอาวุโส และให้จัดผู้ซึ่งมีลำดับอาวุโสสูงกว่าอยู่ในลำดับที่เหนือกว่าเรียงตามลำดับ สำหรับผู้ที่ยังไม่สมควรเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้ระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมไว้เป็นหลักฐานเพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการคัดเลือกแต่งตั้ง

(๒) ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บัญชาการ จเรตำรวจ และผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติถึงระดับผู้บังคับการและผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันตำรวจแห่งชาติ และระดับรองผู้บังคับการลงมาถึงระดับสารวัตรในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่มีการเสนอตามลำดับชั้นมาพิจารณารวมกับรายชื่อข้าราชการตำรวจที่ขึ้นตรงต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แล้วจัดทำบัญชีผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้ง ทั้งนี้ ในการจัดเรียงลำดับในบัญชีรายชื่อให้เรียงตามลำดับอาวุโสโดยจัดผู้ซึ่งมีอาวุโสสูงกว่าได้อยู่ในลำดับที่เหนือกว่าเรียงตามลำดับ สำหรับผู้ที่ยังไม่สมควรเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

(๓) ให้ผู้บัญชาการหัวหน้าหน่วยงานนำข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับรองผู้บังคับการถึงระดับสารวัตรที่มีการเสนอตามลำดับชั้นมาพิจารณารวมกับรายชื่อข้าราชการตำรวจที่ขึ้นตรงต่อหัวหน้าหน่วย แล้วจัดทำบัญชีผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง ทั้งนี้ ในการจัดเรียงลำดับในบัญชีรายชื่อให้เรียงตามลำดับอาวุโสโดยจัดผู้ซึ่งมีอาวุโสสูงกว่าได้อยู่ในลำดับที่เหนือกว่าเรียงตามลำดับ สำหรับผู้ที่ยังไม่สมควรเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ระบุเหตุผลในการพิจารณาไว้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการจัดทำข้อมูลเสนอแต่งตั้ง

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการจัดทำข้อมูลเสนอแต่งตั้งของส่วนราชการต่าง ๆ ตามมาตรา ๓๘ (๔) และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีดังนี้

(๑) หน่วยงานระดับกองบัญชาการ คณะกรรมการประกอบไปด้วย หัวหน้าหน่วยงานเป็นประธาน และรองหัวหน้าหน่วยงานเป็นกรรมการ

(๒) หน่วยงานระดับกองบังคับการ คณะกรรมการประกอบไปด้วย หัวหน้าหน่วยงานเป็นประธาน และรองหัวหน้าหน่วยงานเป็นกรรมการ

สำหรับหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อผู้มีอำนาจ ซึ่งมีหัวหน้าระดับรองผู้บังคับการ คณะกรรมการประกอบไปด้วย หัวหน้าหน่วยงานระดับรองผู้บังคับการเป็นประธาน และผู้กำกับการหัวหน้าส่วนราชการเป็นกรรมการ โดยให้ผู้มีอำนาจรับฟังข้อมูลเสนอแต่งตั้งของหัวหน้าหน่วยงานนั้นด้วย หากผู้มีอำนาจมีความเห็นแตกต่างจากข้อมูลการเสนอแต่งตั้งของหัวหน้าหน่วยงานนั้น ให้ชี้แจงเหตุผลต่อคณะกรรมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจด้วย

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำข้อมูลเสนอคัดเลือก หรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ โดยในการเสนอข้อมูลให้พิจารณาเสนอรายชื่อได้เฉพาะข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งในสังกัดเท่านั้น แล้วให้หัวหน้าส่วนราชการเสนอไปยังผู้มีอำนาจพิจารณา สำหรับเลขานุการการประชุม ให้เป็นไปตามที่ประธานมอบหมาย

สำหรับกองบังคับการที่ไม่สังกัดกองบัญชาการในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้นำความตาม (๒) มาบังคับใช้โดยอนุโลม

กรณีกรรมการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองมีไม่ถึงสามคน ให้นำความตามข้อ ๓๖ มาบังคับใช้โดยอนุโลม การจัดทำข้อมูลเสนอแต่งตั้ง ให้เป็นความรับผิดชอบของคณะกรรมการจัดทำข้อมูลเสนอแต่งตั้ง จะต้องตรวจสอบคุณสมบัติและความเหมาะสมของข้าราชการตำรวจที่ได้รับการเสนอเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีผลงานที่ชัดเจนสามารถตรวจสอบได้และตรงกับความเป็นจริง

ข้อ ๔๑ การจัดทำข้อมูลเสนอคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจของหัวหน้าระดับรองผู้บังคับการขึ้นไปที่ยื่นตรงต่อผู้มีอำนาจนอกเหนือจากข้อ ๔๐ วรรคสอง ให้พิจารณาในรูปคณะกรรมการตามที่มีอำนาจกำหนดแล้วเสนอไปยังผู้มีอำนาจประกอบการพิจารณาต่อไป

ข้อ ๔๒ ให้ผู้มีอำนาจจัดทำบัญชีคัดเลือกหรือแต่งตั้ง โดยนำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นและข้อมูลเสนอแต่งตั้งของส่วนราชการต่าง ๆ ตามข้อ ๔๐ หรือข้อ ๔๑ มาประกอบการพิจารณาและเสนอไปยังคณะกรรมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

ส่วนที่ ๔

วิธีดำเนินการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนในตำแหน่งเท่าเดิม

ข้อ ๔๓ ข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการลงมาที่ประสงค์จะร้องขอรับการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนในระดับตำแหน่งเท่าเดิมภายในหน่วย ให้ยื่นคำร้องขอรับการแต่งตั้ง หากมีเอกสารอื่น ให้แนบมาเพื่อประกอบการพิจารณา เสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและให้ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งแต่งตั้ง

ข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการลงมาที่ประสงค์จะร้องขอรับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งในหน่วยอื่น ให้ยื่นคำร้องขอรับการแต่งตั้ง หากมีเอกสารอื่นให้แนบมาเพื่อประกอบการพิจารณา เสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยให้หัวหน้าหน่วยนั้นพิจารณามีความเห็น และให้ผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจกัน หากเป็นที่ยุติ ให้ผู้มีอำนาจที่ประสงค์จะรับตัว พิจารณาแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่เหมาะสมภายในหน่วยที่ร้องขอ

สำหรับข้าราชการตำรวจที่สมัครใจขอรับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งในหน่วยอื่นแต่ไม่สามารถหาคู่สับเปลี่ยนได้ หรือหน่วยต้นสังกัดต้องการกำลังพลสับเปลี่ยนทดแทนในคราวเดียวกันแต่ไม่สามารถหากำลังพลสับเปลี่ยนได้ ให้ข้าราชการตำรวจหรือหน่วยต้นสังกัดนั้นส่งบันทึกสมัครใจหรือคำร้องขอรับการแต่งตั้งไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผ่านสำนักงานกำลังพล เพื่อพิจารณาข้อมูลในภาพรวม แล้วประสานหน่วยที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่ร้องขอรับการแต่งตั้งมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามข้อ ๒๐ ให้ยุติการพิจารณา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งถึงวรรคสาม ให้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนดภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สามารถกระทำได้ และคำร้องที่ขอรับการแต่งตั้งจะใช้พิจารณาในวาระการแต่งตั้งนั้นเพียงคราวเดียวเท่านั้น

ข้อ ๔๔ ห้ามมิให้ดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขท้ายคำสั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการตำรวจครั้งแรก หรือดำรงตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจครั้งแรก หรือแต่งตั้งเลื่อนชั้นเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนหรือชั้นสัญญาบัตรครั้งแรกไม่ครบสองปี หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาปรับให้ได้รับอัตราเงินเดือนตามคุณวุฒิ

ข้อ ๔๕ การแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนของผู้ดำรงตำแหน่งควบปรับระดับเพิ่มลดได้ในตัวเอง ให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.ตร. กำหนด

ข้อ ๔๖ การทำความเข้าใจกันในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการลงมา ให้หัวหน้าหน่วยระหว่างหน่วยต้นสังกัดกับหน่วยที่ประสงค์จะแต่งตั้งข้าราชการตำรวจประสานทำความเข้าใจปรากฏหลักฐานเป็นหนังสือไว้

ส่วนที่ ๕

วิธีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งของผู้มีอำนาจ

ข้อ ๔๗ การคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในแต่ละระดับตำแหน่ง ให้พิจารณาจากผู้มีความรู้ความสามารถจากบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ดังนี้

(๑) ข้าราชการตำรวจที่จะคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และจเรตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและรองจเรตำรวจแห่งชาติ ให้พิจารณาเรียงตามลำดับอาวุโส

(๒) ข้าราชการตำรวจที่จะคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับผู้บัญชาการและจเรตำรวจลงมาถึงระดับผู้บังคับการ ให้พิจารณาเรียงตามลำดับอาวุโสจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนตำแหน่งว่างในแต่ละระดับตำแหน่งในภาพรวมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๓) ข้าราชการตำรวจที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับรองผู้บังคับการลงมาถึงระดับสารวัตร ให้พิจารณาเรียงตามลำดับอาวุโสจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบสามของจำนวนตำแหน่งว่างในแต่ละระดับตำแหน่งของหน่วยนั้น

(๔) จำนวนตำแหน่งว่างที่เหลือจากการพิจารณาตาม (๒) และ (๓) ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงอาวุโสและความรู้ความสามารถประกอบกัน รวมทั้งข้อมูลที่จัดทำตามข้อ ๒๖ (๑) และความเหมาะสมกับตำแหน่งการพิจารณาความรู้ความสามารถ ให้คำนึงถึงประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงานและความประพฤติประกอบด้วย

ในการพิจารณาประวัติการรับราชการ ให้พิจารณาจากประสบการณ์และความชำนาญงาน โดยเฉพาะ ประสบการณ์และความชำนาญงานในสายงานที่จะได้รับการแต่งตั้ง โดยพิจารณาตั้งแต่เริ่มรับราชการในระดับ ชั้นสัญญาบัตร

ในการพิจารณาผลการปฏิบัติงาน ให้พิจารณาจากผลงานในหน้าที่รับผิดชอบที่แสดงถึงความมุ่งมั่นในการทำงาน การติดตามงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ความรอบคอบในการปฏิบัติหน้าที่ และปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรืองานอื่นที่ได้รับมอบหมายเป็นพิเศษ รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติราชการ โดยให้นำ ผลงานดีเด่นตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด เช่น การคัดเลือกสถานีตำรวจดีเด่น การคัดเลือกข้าราชการ ตำรวจดีเด่นในด้านต่าง ๆ ผลการประเมินของผู้บังคับบัญชา ผลการประเมินการปฏิบัติตามนโยบายที่สำคัญของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือผลการตรวจราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น ในระดับสถานีตำรวจ และกองบังคับการที่รับผิดชอบพื้นที่ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล และตำรวจภูธรภาคให้นำผลการประเมิน ความพึงพอใจของประชาชนมาเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเป็นหลักด้วย ทั้งนี้ ผลการประเมินต่าง ๆ ผลการตรวจ ราชการในปีใดให้นำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการคัดเลือกหรือแต่งตั้งในปีนั้น

ในการคัดเลือกสถานีตำรวจดีเด่น ให้พิจารณาจากผลการตรวจประเมินนโยบายด้านต่าง ๆ ของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ การประเมินผลของผู้บังคับบัญชาและผลการประเมินความพึงพอใจของประชาชนมาเป็นข้อมูล พิจารณาในการประเมินข้าราชการตำรวจระดับผู้กำกับการที่ได้รับการได้รับรางวัลชนะเลิศตามโครงการสถานีตำรวจดีเด่น ในแต่ละรอบปีใด โดยหลักการแล้วถือว่าเป็นผลงานของหัวหน้าสถานีตำรวจ และในการแต่งตั้งวาระประจำปีนั้น หากหัวหน้าสถานีตำรวจผู้นั้นเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนให้พิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ส่วนผู้ที่ยังมีคุณสมบัติ ไม่ครบถ้วนในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น แต่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ให้พิจารณาแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียนไป ดำรงตำแหน่งในสถานีตำรวจที่มีปริมาณงานและคุณภาพงานสูงขึ้น เว้นแต่ผู้นั้นไม่สมัครใจ

ในการพิจารณาความประพฤติ ให้คำนึงถึงการรักษาวินัย การประพฤติตนตามประมวลจริยธรรม ข้าราชการตำรวจ จรรยาบรรณของข้าราชการตำรวจ รวมถึงภาวะความเป็นผู้นำ ความสามารถในการปกครอง บังคับบัญชา การทำงานร่วมกับผู้อื่นในหมู่คณะ มนุษยสัมพันธ์ในการทำงานที่สามารถร่วมกับผู้อื่นได้มาประกอบการ พิจารณาด้วย

(๕) ข้าราชการตำรวจที่จะคัดเลือกแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้พิจารณาจากผู้ที่ มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๘ เรียงตามลำดับอาวุโสตามกรอบจำนวนตำแหน่ง

การพิจารณารายชื่อเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตาม (๒) และ (๓) ในประเภทตำแหน่งใด ให้พิจารณาได้เฉพาะ ผู้ที่มีรายชื่อตามที่ปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามประเภทตำแหน่ง นั้น สำหรับการพิจารณาตาม (๔) จะพิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการ เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นของประเภทตำแหน่งอื่นก็ได้

การคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตาม (๒) และ (๓) ให้ดำรงตำแหน่งเฉพาะทาง ให้พิจารณา เรียงตามลำดับอาวุโสจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบหรือร้อยละสามสิบสาม แล้วแต่กรณีตามลำดับของจำนวน ตำแหน่งว่างหรือกรอบตำแหน่งว่างในแต่ละระดับตำแหน่งตามลักษณะหน้าที่หรือลักษณะงานของตำแหน่งนั้น ๆ

ส่วนตำแหน่งว่างที่เหลือจากการพิจารณา ให้นำ (๔) มาบังคับใช้โดยอนุโลม เว้นแต่ ก.ตร. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งเป็นการเฉพาะ และเมื่อข้าราชการตำรวจได้ดำรงตำแหน่งระดับสูงสุดของตำแหน่ง เฉพาะทางที่มีใช้กลุ่มสายงานวิชาชีพเฉพาะของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือหน่วย แล้วแต่กรณี จึงนำไปพิจารณารวม ในตำแหน่งทั่วไป ตามประเภทตำแหน่งข้อ ๑๒ (๑)

การพิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้งตาม (๒) และ (๓) ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้งเรียงตาม ลำดับอาวุโส โดยคำนึงถึงผู้ได้รับการพิจารณาจะต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับตำแหน่งที่จะ แต่งตั้งเป็นสำคัญ

การพิจารณาคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตาม (๒) และ (๓) ให้พิจารณาจาก ข้าราชการตำรวจที่มีลำดับอาวุโสมากที่สุดเรียงลำดับลงไปจนครบตามจำนวนสัดส่วนอาวุโส หากยังไม่ครบตาม จำนวน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาแก้ไขปัญหาโดยการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ตรงตามคุณสมบัติของข้าราชการตำรวจที่รอรับการพิจารณาและไปดำรงตำแหน่งอื่นเพื่อเปิดตำแหน่งว่าง ที่ไม่เป็นการหมุนเวียนสับเปลี่ยนข้าราชการตำรวจระหว่างหน่วย สำหรับรองรับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งให้ได้มากที่สุด หากยังไม่ครบตามจำนวนสัดส่วนอาวุโสให้รายงาน ปัญหา อุปสรรค พร้อมทั้งแนวทางแก้ไขต่อ ก.ตร. พิจารณา เช่น กำหนดเป็นเหตุพิเศษ เป็นต้น

ข้อ ๔๘ การแต่งตั้งนายเวรและผู้ช่วยนายเวรของผู้บังคับบัญชาระดับผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขึ้นไป ไปดำรงตำแหน่งอื่นอันเนื่องมาจากกรณีผู้บังคับบัญชาได้เปลี่ยนแปลงสถานภาพ และการแต่งตั้งผู้ดำรง ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยทูตฝ่ายตำรวจ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่กำหนดขึ้นเพื่อไปปฏิบัติราชการในต่างประเทศ ตามภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปดำรงตำแหน่งอื่นอันเนื่องมาจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติภารกิจแล้ว ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาจัดสรรตำแหน่งในหน่วยต่าง ๆ ได้ตามความเหมาะสมเพื่อใช้รองรับการแต่งตั้ง โดยให้พิจารณาจัดสรรไปดำรงตำแหน่งในหน่วยที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นสังกัดอยู่ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นนายเวร ผู้ช่วยนายเวร และตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยทูตฝ่ายตำรวจ หรือตำแหน่งที่กำหนดขึ้นเพื่อไปปฏิบัติราชการ ในต่างประเทศเป็นลำดับแรก แล้วให้หน่วยที่เกี่ยวข้องดำเนินการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งในสังกัดตามขั้นตอน ของกฎหมายต่อไป เว้นแต่มีหน่วยอื่นรับตัวไปดำรงตำแหน่งในสังกัดและข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีความสมัครใจ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ตร. ฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๘๒ วรรคห้า บัญญัติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติอาจกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ การคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการ ตำรวจดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการขึ้นไปสำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุราชการเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ ให้กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร. และมาตรา ๘๘ บัญญัติให้เพื่อรักษาความเที่ยงธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจ ให้ ก.ตร. ออกกฎ ก.ตร. กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจไว้ให้ชัดเจนแน่นอน โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจ เพื่อใช้ในการคัดเลือกหรือแต่งตั้ง การกำหนดวาระประจำปี การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง การนับจำนวนตำแหน่งว่าง การคำนวณสัดส่วนอาวุโสเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น การจัดประเภทตำแหน่งเพื่อใช้ในการคำนวณสัดส่วนอาวุโสเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น และการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ตร. นี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๑๙ ก หน้า ๒๕ วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗)



กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งยศ

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๗ จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎ ก.ตร. นี้

“ยศ” หมายความว่ารวมถึง ว่าที่ยศนั้น ๆ ด้วย

“การแต่งตั้งยศ” หมายความว่า การแต่งตั้งผู้ซึ่งเข้ารับราชการตำรวจให้มียศ หรือการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงยศสูงขึ้นตามลำดับชั้นยศ

“จำนวนปีที่รับราชการ” หมายความว่า จำนวนปีที่รับราชการแต่ละชั้นยศ และจำนวนปีที่รับราชการรวม

“จำนวนปีที่รับราชการแต่ละชั้นยศ” หมายความว่า จำนวนปีที่ต้องรับราชการอยู่ในแต่ละชั้นยศ ตามกฎ ก.ตร. นี้ ทั้งนี้ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ได้รับยศนั้น ๆ โดยไม่นับรวมวันราชการทวิศุณ

“จำนวนปีที่รับราชการรวม” หมายความว่า จำนวนปีที่รับราชการนับตั้งแต่วันที่เข้าราชการตำรวจชั้นประทวนหรือชั้นสัญญาบัตรครั้งแรก แล้วแต่กรณี ตามกฎ ก.ตร. นี้ โดยไม่นับรวมวันราชการทวิศุณ

ข้อ ๓ หลักเกณฑ์ทั่วไปของการแต่งตั้งยศ

การแต่งตั้งยศให้แก่ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจให้แต่งตั้งยศต่ำสุดก่อนคือ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนให้แต่งตั้งยศสิบตำรวจตรีและข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้แต่งตั้งยศร้อยตำรวจตรี ยกเว้นการแต่งตั้งยศข้าราชการตำรวจให้แก่ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุกลับหรือรับโอนมาเป็นข้าราชการตำรวจให้ดำเนินการตามกฎหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๔ การแต่งตั้งยศสูงขึ้น ต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

๔.๑ ดำรงตำแหน่งซึ่งมีระดับเงินเดือนของชั้นยศที่จะแต่งตั้งได้

๔.๒ มีจำนวนปีที่รับราชการตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร. นี้

๔.๓ รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำสุดของยศที่จะแต่งตั้ง

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์การนับจำนวนปีที่รับราชการ ให้นับเต็มปี (สิบสองเดือน) เว้นแต่การแต่งตั้งยศสูงขึ้น เป็นร้อยตำรวจโท หรือสิบตำรวจโท แล้วแต่กรณี เศษของปีไม่น้อยกว่าแปดเดือนให้นับเป็นหนึ่งปี เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

การนับจำนวนปีที่รับราชการ ถ้าต้องนับรวมกันหลายช่วงเวลา ให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี และสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

ผู้ที่ลาติดตามคู่สมรสซึ่งปฏิบัติราชการ ณ ต่างประเทศโดยไม่ได้รับเงินเดือน ไม่ให้นับเวลาระหว่างนั้น เป็นเวลารับราชการตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ ผู้ที่ถูกสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ออกจากราชการ หรือถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และต่อมามีคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ หรือมีห้วงเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในกรณีอื่น ให้นับเวลารับราชการระหว่างนั้นตามอัตราส่วนของการจ่ายเงินเดือนตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้

ผู้ที่ถูกลงโทษทางวินัยสูงกว่าภาคทัณฑ์หรือถูกศาลพิพากษาลงโทษ เว้นแต่คดีความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท และคดีความผิดลหุโทษ ให้นับจำนวนปีที่รับราชการในชั้นยศปัจจุบัน มีกำหนดหนึ่งปีต่อการถูกลงโทษหนึ่งครั้ง

ข้อ ๖ ผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งยศสูงขึ้น ตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้ ในเดือนใด ให้แต่งตั้งยศตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนถัดไป ยกเว้นการแต่งตั้งยศพันตำรวจตรีขึ้นไป ให้แต่งตั้งยศตั้งแต่วันที่มิถุนายนปีถัดไปตามกฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๗ การแต่งตั้งยศสูงขึ้นให้แก่ข้าราชการตำรวจชั้นประทวน ให้มีจำนวนปีที่รับราชการ ดังนี้

๗.๑ ผู้ซึ่งได้รับการพิจารณาแต่งตั้งยศสูงขึ้น ต้องมีจำนวนปีที่รับราชการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

ยศ	จำนวนปีที่ได้รับราชการแต่ละชั้นยศ (ปี)	จำนวนปีที่รับราชการรวม (ปี)
สิบตำรวจตรี	๓	๓
สิบตำรวจโท	๓	๖
สิบตำรวจเอก	๓	๙
จ่าสิบตำรวจ	๓	๑๒
ดาบตำรวจ	-	-

ในกรณีที่แต่งตั้งยศสูงขึ้นโดยใช้จำนวนปีที่รับราชการรวม ต้องมีเวลารับราชการในชั้นยศที่ดำรงอยู่ก่อน การพิจารณาแต่งตั้งยศไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

๗.๒ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนซึ่งจะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งยศสูงขึ้น ต้องมีจำนวนปีที่รับราชการตามข้อ ๗.๑ ยกเว้นผู้ที่บรรจุในคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

๗.๒.๑ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรืออนุปริญญา หรือเทียบเท่า ให้รับราชการในชั้นยศสิบตำรวจตรีสองปี

๗.๒.๒ ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรจากโรงเรียนนายสิบตำรวจ หลักสูตรการศึกษา ไม่น้อยกว่าสองปี ต่อจากคุณวุฒิปประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรืออนุปริญญา หรือเทียบเท่า ให้รับราชการ ในชั้นยศสิบตำรวจตรีหนึ่งปี สิบตำรวจโทสองปี

๗.๓ ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร จากสถาบันการศึกษาทั้งในและนอกประเทศ ที่ ก.ตร. รับรอง นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๗.๒ ให้รับราชการในชั้นยศตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๗.๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การแต่งตั้งยศสูงขึ้นให้แก่ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้มีจำนวนปีที่รับราชการ ดังนี้

๘.๑ ผู้ซึ่งได้รับการพิจารณาแต่งตั้งยศสูงขึ้น ต้องมีจำนวนปีที่รับราชการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่กำหนดไว้ ดังนี้

ยศ	จำนวนปีที่ได้รับราชการแต่ละชั้นยศ (ปี)	จำนวนปีที่ได้รับราชการรวม (ปี)
ร้อยตำรวจตรี	๓	๓
ร้อยตำรวจโท	๓	๖
ร้อยตำรวจเอก	๓	๙
พันตำรวจตรี	๓	๑๒
พันตำรวจโท	๓	๑๕
พันตำรวจเอก	๓	๑๘
พันตำรวจเอก อัตราเงินเดือน พันตำรวจเอก (พิเศษ)	๒	๒๐
พลตำรวจตรี	-	-
พลตำรวจโท	-	-
พลตำรวจเอก	-	-

ในกรณีที่แต่งตั้งยศสูงขึ้น โดยใช้จำนวนปีที่รับราชการรวมเฉพาะยศร้อยตำรวจตรีจนถึงพันตำรวจเอก ต้องมีเวลารับราชการในชั้นยศที่ดำรงอยู่ก่อนการพิจารณาแต่งตั้งยศไม่น้อยกว่าสองปี

๘.๒ ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรซึ่งจะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งยศสูงขึ้น ต้องมีจำนวนปีที่รับราชการตามข้อ ๘.๑ ยกเว้นผู้ที่บรรจุในคุณวุฒิ ดังต่อไปนี้

๘.๒.๑ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าสี่ปี ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี

๘.๒.๒ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือปริญญาตรีทางกฎหมาย และสอบไล่ได้ตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทสองปี

๘.๒.๓ ประกาศนียบัตรชั้นสูง ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษารวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าห้าปี
ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทสองปี

๘.๒.๔ ประกาศนียบัตรชั้นสูง ที่มีหลักสูตรการศึกษารวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าหกปี
ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทหนึ่งปี

๘.๒.๕ ปริญญาทันตแพทยศาสตร์ ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหกปี
ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทหนึ่งปี

๘.๒.๖ ปริญญาแพทยศาสตร์ หรือทันตแพทยศาสตร์ ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษา
ไม่น้อยกว่าหกปี และได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมแล้ว หรือปริญญาสัตวแพทยศาสตร์ ซึ่งมีหลักสูตร
กำหนดเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าหกปี ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทหนึ่งปี ร้อยตำรวจเอก
สองปี

๘.๒.๗ ปริญญาแพทยศาสตร์ หรือทันตแพทยศาสตร์ และได้รับวุฒิปับตรแสดงว่า
เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพเฉพาะทางโดยศึกษาและฝึกหัดงานมีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามปี
ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทหนึ่งปี ร้อยตำรวจเอกหนึ่งปี

๘.๒.๘ ปริญญาโท ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษารวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าหกปี
ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทหนึ่งปี

๘.๒.๙ ปริญญาโท ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษารวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่าเจ็ดปี
ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทหนึ่งปี ร้อยตำรวจเอกสองปี

๘.๒.๑๐ ปริญญาโท ซึ่งมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษารวมทั้งปริญญาตรีไม่น้อยกว่า
แปดปี ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทหนึ่งปี ร้อยตำรวจเอกหนึ่งปี

๘.๒.๑๑ ปริญญาเอก ให้รับราชการในชั้นยศร้อยตำรวจตรีหนึ่งปี ร้อยตำรวจโทหนึ่งปี
ร้อยตำรวจเอกหนึ่งปี

๘.๓ ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจากสถาบันการศึกษาทั้งในและนอกประเทศ
ที่ ก.ตร. รับรอง นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๘.๒ ให้รับราชการในชั้นยศตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๘.๒
โดยอนุโลม

ข้อ ๙ ข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการแต่งตั้งยศสูงขึ้นในฐานะเป็นผู้มีคุณวุฒิตามหลักเกณฑ์ ในข้อ ๗.๒
และ ๘.๒ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการบรรจุให้ได้รับเงินเดือนตามคุณวุฒินั้น หรือเป็นผู้ได้รับอนุญาต หรืออนุมัติ หรือ
ได้รับทุนรัฐบาลให้ไปศึกษาตามระเบียบของทางราชการเท่านั้น ทั้งนี้ ให้นับระยะเวลาจำนวนปีที่รับราชการดังกล่าว
ตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุให้ได้รับเงินเดือนตามคุณวุฒินั้น สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับการบรรจุให้ได้รับเงินเดือนตามคุณวุฒิ
ให้นับตั้งแต่วันที่สำเร็จการศึกษา แต่ไม่ก่อนวันที่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ

ในกรณีคุณวุฒิไม่เป็นไปตามข้อ ๗.๒ และ ๘.๒ ให้ได้รับการแต่งตั้งยศสูงขึ้นได้ โดยพิจารณาเทียบเคียง
จากเงินเดือนที่ได้รับการบรรจุตามคุณวุฒิที่ได้รับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ การโอนข้าราชการจากกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการอื่นมาบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจ
ให้นับจำนวนปีที่รับราชการตั้งแต่วันมีผลในการรับโอน เว้นแต่

๑๐.๑ ผู้ซึ่งโอนมาเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ให้นำจำนวนปีที่รับราชการรวม ตั้งแต่ วันที่ต้นสังกัดเดิมมีคำสั่งให้เป็นข้าราชการพลเรือนระดับ ๓ หรือประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการอื่นในระดับที่เทียบเท่า แล้วแต่กรณี

๑๐.๒ ผู้ซึ่งโอนมาจากข้าราชการทหาร ให้นำจำนวนปีที่รับราชการรวมตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุ และแต่งตั้งเป็นนายทหารประทวน หรือสัญญาบัตร แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ ข้าราชการตำรวจที่ออกจากราชการไปแล้วและกลับเข้ารับราชการ ให้นำจำนวนปีที่รับราชการ ก่อนออกจากราชการเป็นจำนวนปีที่รับราชการโดยไม่นับรวมระยะเวลาในช่วงที่ออกจากราชการ เว้นแต่ข้าราชการ ตำรวจที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงาน และกลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๙๔ (๒) (ก) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้นำจำนวนปีที่รับราชการในช่วงที่ออกจากราชการไปปฏิบัติงาน ต่อเนื่องรวมกันได้

ข้อ ๑๒ ผู้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๙๔ (๒) (ค) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ การแต่งตั้งยศ การนับจำนวนปีที่รับราชการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีเหตุผลเป็นพิเศษเกี่ยวกับการนับจำนวนปีที่รับราชการ นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอ ก.ตร. พิจารณาอนุมัติเป็นกรณี

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎ ก.ตร. นี้ ให้เสนอ ก.ตร. วินิจฉัย คำวินิจฉัย ของ ก.ตร. ให้เป็นที่สิ้นสุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ตร. ฉบับนี้ คือ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป โดยมีบทบัญญัติกำหนดให้มีกฎหมายลำดับรองเพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ตร. นี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๕ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓)



ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ (๑) (๔) และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่ พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่” หมายความว่า ข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่ (Local CAT)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งขึ้น เพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยมีสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจเป็นฝ่ายเลขานุการ

“หลักสูตรการฝึกอบรม” หมายความว่า หลักสูตรสำหรับการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่

“สำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรม” หมายความว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีผลการฝึกอบรมผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรและสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ความเห็นชอบผลการฝึกอบรม หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ความเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการ

“พ.ป.ภ.” หมายความว่า เงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่

- ข้อ ๕ คณะกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้
- (๑) อำนาจการ กำกับ ดูแล และดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้
 - (๒) พิจารณามีความเห็นเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อสั่งการ อนุมัติ วินิจฉัย หรือกำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้
- (๓) หน้าที่อื่นใดตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมอบหมาย
- ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่มีสิทธิได้รับ พ.ป.ภ. เมื่อครบองค์ประกอบดังนี้
- (๑) สำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรม
 - (๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่
 - (๓) ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่
- ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่มีสิทธิได้รับ พ.ป.ภ. ในอัตรา ดังนี้
- (๑) ชั้นสัญญาบัตรให้ได้รับเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท
 - (๒) ชั้นประทวนให้ได้รับเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท
- ข้อ ๘ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้งดจ่าย พ.ป.ภ.
- (๑) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือลาราชการรวมกันเกินกว่าสิบห้าวันในรอบหนึ่งเดือนเว้นแต่กรณี

ดังต่อไปนี้

- (ก) ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
- (ข) ลาอุปสมบท หรือเข้าร่วมโครงการถือศีลและปฏิบัติธรรมตามโครงการภาครัฐ ให้มีสิทธิได้รับ พ.ป.ภ. ในระหว่างนั้นได้ไม่เกินหกสิบวัน
- (ค) เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดการฝึกอบรม
- (ง) เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรที่ส่วนราชการอื่นจัดขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ

ในงานที่เกี่ยวข้องกับการถวายความปลอดภัยหรือจิตอาสา

(๒) มีความประพฤติไม่เหมาะสมหรือถูกดำเนินการทางวินัย หรือกรณีอื่น ๆ ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดตามลำดับชั้นพิจารณา และมีคำสั่งให้งดจ่าย พ.ป.ภ. แล้วเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อทราบ ในกรณีเห็นสมควรสำนักงานตำรวจแห่งชาติอาจพิจารณาหรือนำเรื่องเสนอคณะกรรมการเพื่อยกเว้นการรองก่อนมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นก็ได้ ทั้งนี้ในการพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๙ สิทธิในการได้รับ พ.ป.ภ. สิ้นสุดเมื่อ

- (๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่
- (๒) พ้นจากหน้าที่ราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๑๐ พ.ป.ภ. เป็นเงินที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนลักษณะจ่ายควบกับเงินเดือน แต่ไม่ให้นำไปรวมเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ข้อ ๑๑ ให้ผู้บังคับบัญชาในฐานะผู้มีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมายให้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งเลื่อนเงินเดือน เป็นผู้ออกคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจที่อยู่ในบังคับบัญชาได้รับหรือหมดสิทธิรับ พ.ป.ภ. ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติวินิจฉัย
คำวินิจฉัยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้เป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่ ที่มีสิทธิได้รับ พ.ป.ภ. อยู่ก่อนแล้ว ตามระเบียบ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ถวายความปลอดภัยในพื้นที่
พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้มีสิทธิได้รับ พ.ป.ภ. ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓

พลตำรวจเอก



(กิตติรัฐ พันธุ์เพชร)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามที่ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ ไปแล้วนั้น

เพื่อให้การกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งเจ้าพนักงานจราจรและพนักงานสอบสวน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบ ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง อนุมัติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการแตกต่างจากข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ นายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

(๑) หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๘) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๗) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (ฉ) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เว้นแต่เจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๔ (๓๗) (ฉ) จะต้องผ่านการอบรมและการทดสอบด้านงานจราจรตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด

(๓) พนักงานสอบสวน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปที่ปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนความผิดในความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๓ กรณีค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามข้อ ๒ เพียงคนเดียว เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย

ข้อ ๔ กรณีค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท การปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามข้อ ๒ จำนวนสามคน ซึ่งมีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกจำนวนสองคน ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๖ ง หน้า ๒๖ วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๗)

ฉบับที่ ๔๓/๙ เดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๗ ๖๙

ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์

พ.ศ. ๒๕๓๔

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับ โดยพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ถูกกำหนดให้เป็นกฎหมายตามบัญชี ๑ (ลำดับที่ ๒๔) ทำโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ จะต้องดำเนินการประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ ๑ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัย ตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑) ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับในกรุงเทพมหานคร

(๒) ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เฉพาะในเขตอำนาจของตน สำหรับในจังหวัดอื่น

ข้อ ๒ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑ (๑) - (๒) เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในความผิดทางพินัย ตามความในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งนี้ ในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็นพินัย ต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งมีหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคนตามที่ได้รับแต่งตั้งจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค ๑ - ๙ แล้วแต่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เศรษฐา ทวีสิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๑๓ ง หน้า ๒ วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๗)

ข้อ ๕ ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในศาลอาญาเป็นผู้รับผิดชอบงานในแผนกหนึ่งคน และให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาจัดให้ผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีจำนวนตามที่เห็นสมควรเป็นผู้พิพากษาประจำแผนกมีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาพิพากษาคดีและงานของแผนกคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในศาลอาญา ตลอดจนช่วยเหลือผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในการบริหารและดำเนินงานต่าง ๆ ของแผนกให้เป็นไปโดยเรียบร้อย

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาอื่นนอกจากวรรคหนึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาพิพากษาคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีก็ได้

ข้อ ๖ แผนกคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในศาลอาญาจะเริ่มทำการเมื่อใด ให้เป็นไปตามประกาศของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา

ข้อ ๗ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญารักษาการตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อโนชา ชีวิตโสภณ

ประธานศาลฎีกา

ประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนที่ ๑๓ ก หน้า ๑๒ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๓)

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา
เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทางเป็นธุรกิจ
ที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ เบญจ และมาตรา ๓๕ อัญญา แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการ ในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญา ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทางเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการ ในหลักฐานการรับเงิน

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทาง” หมายความว่า การประกอบกิจการบริการขนส่งสินค้าโดยผู้ประกอบการเป็นผู้นำสินค้าจากผู้ส่งสินค้าไปส่งให้กับผู้บริโภค โดยเมื่อนำสินค้าไปส่งให้กับผู้บริโภคแล้วมีการเรียกเก็บเงินปลายทางกับผู้บริโภคโดยผู้บริโภคจะชำระเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีก็ได้

“บริการเก็บเงินปลายทาง” หมายความว่า บริการขนส่งสินค้าตามที่อยู่ผู้รับสินค้าซึ่งเป็นผู้บริโภค โดยให้บริการเรียกเก็บเงินค่าสินค้าจากผู้รับสินค้า ก่อนทำการส่งมอบสินค้าและนำส่งเงินค่าสินค้าให้กับผู้ส่งสินค้า ตามเงื่อนไขที่ตกลงกัน

“ผู้ส่งสินค้า” หมายความว่า บุคคลใดที่ขายสินค้าต่อผู้บริโภคและส่งสินค้าให้กับผู้บริโภค โดยใช้บริการเก็บเงินปลายทางที่ให้บริการโดยผู้ประกอบการ

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ให้บริการขนส่งสินค้าที่เรียกเก็บเงินปลายทางจากผู้บริโภค

ข้อ ๔ หลักฐานการรับเงินการให้บริการขนส่งสินค้าโดยเรียกเก็บเงินปลายทางที่ผู้ประกอบการออกให้กับผู้บริโภค ต้องมีข้อความเป็นภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร โดยมีจำนวนตัวอักษรไม่เกินสิบเอ็ดตัวอักษรในหนึ่งนิ้ว และต้องใช้ข้อความที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ส่งสินค้า อย่างน้อยให้ระบุ ชื่อและนามสกุลของบุคคลธรรมดาหรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ อีเมล

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจ อย่างน้อยให้ระบุ ชื่อและนามสกุลของบุคคลธรรมดาหรือชื่อนิติบุคคล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ อีเมล

(๓) รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการส่งสินค้า

(๓.๑) หมายเลขติดตามพัสดุ

(๓.๒) ข้อมูลสถานที่ที่ผู้ประกอบการธุรกิจเข้ารับพัสดุจากผู้ส่งสินค้า

(๓.๓) ข้อมูลพนักงานผู้นำส่งสินค้าและผู้รับเงินโดยเรียกเก็บปลายทางจากผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้รับสินค้า

เช่น ชื่อและนามสกุล หมายเลขโทรศัพท์มือถือ

(๓.๔) ชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน

(๓.๕) ข้อมูลของผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้รับสินค้า ได้แก่ ชื่อและนามสกุล ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ

(๓.๖) ข้อมูลของพัสดุ โดยให้ระบุรายละเอียดของสินค้าที่แสดงให้ทราบว่าเป็นสินค้าอะไร ได้แก่ ชื่อ ประเภท หรือชนิดของสินค้า ขนาด น้ำหนัก หรือปริมาณ หรือปริมาตร จำนวน สี ราคาสินค้า

(๓.๗) จำนวนเงินที่เรียกเก็บปลายทาง

(๓.๘) วัน เดือน ปี ที่ส่งมอบสินค้า

(๓.๙) กำหนดเวลาการถือเงินค่าสินค้าที่ผู้ประกอบการธุรกิจรับมาจากผู้บริโภคก่อนนำเงินไปส่งให้กับผู้ส่งสินค้า

(๓.๑๐) กำหนดเวลาที่ผู้บริโภคแจ้งขอคืนสินค้าและขอรับเงินคืนจากผู้ประกอบการธุรกิจ

(๔) ข้อความที่ผู้บริโภคมีสิทธิปฏิเสธไม่รับสินค้า หรือมีสิทธิได้รับเงินค่าสินค้าคืน

(๔.๑) ในกรณีที่ผู้บริโภคได้รับสินค้าไม่ตรงกับที่สั่งซื้อ หรือสินค้าที่สั่งซื้อมีความชำรุดบกพร่องให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับสินค้าคืนจากผู้บริโภคกลับไปยังผู้ส่งสินค้า และคืนเงินให้แก่ผู้บริโภค

(๔.๒) ในกรณีที่ผู้บริโภคไม่ได้สั่งซื้อสินค้าแต่มีสินค้าไปส่งแล้วเรียกเก็บเงินปลายทาง หากผู้บริโภคมีการชำระค่าสินค้าแล้ว ถ้าภายหลังผู้บริโภคได้แจ้งทักท้วงว่าไม่ได้เป็นผู้สั่งซื้อสินค้า และผู้ประกอบการธุรกิจยังถือเงินที่ชำระค่าสินค้า ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับสินค้าคืนจากผู้บริโภคและคืนเงินให้กับผู้บริโภคทันที เว้นแต่ผู้ส่งสินค้าจะพิสูจน์ได้ว่าผู้บริโภคเป็นผู้สั่งซื้อ

(๔.๓) ในกรณีที่ผู้บริโภครับและเปิดดูสินค้าให้กระทำต่อหน้าผู้ประกอบการธุรกิจ โดยให้บันทึกภาพถ่ายหรือวิดีโอหรือเอกสารหลักฐานอย่างอื่นไว้เป็นหลักฐาน และเมื่อบุคคลทั้งสองดังกล่าวตรวจสอบสินค้าแล้วพบว่าสินค้านั้นไม่ตรงตามข้อ ๔ (๔.๑) หรือข้อ ๔ (๔.๒) ให้ผู้บริโภคปฏิเสธไม่รับสินค้านั้นได้

กรณีที่ผู้บริโภคไม่อยู่ในวิสัยที่จะตรวจสอบสภาพสินค้าในขณะที่รับสินค้า เมื่อได้ทำหลักฐานตามวรรคหนึ่งและส่งผลการตรวจสินค้าที่ตนพบว่าไม่ตรงตามข้อ ๔ (๔.๑) หรือข้อ ๔ (๔.๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแล้ว ปรากฏว่าไม่ได้รับการโต้แย้งจากผู้ประกอบการธุรกิจในเวลาตามที่กำหนดในข้อ ๔ (๔.๔) ให้ผู้บริโภคมีสิทธิปฏิเสธไม่รับสินค้า และได้รับเงินค่าสินค้าคืน

(๔.๔) เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจเป็นผู้รับเงินที่ชำระค่าสินค้าจากผู้บริโภคแล้วให้ถือเงินไว้ก่อนเป็นเวลาห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริโภคได้รับมอบสินค้าและชำระเงินให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ โดยผู้ประกอบการธุรกิจจะยังไม่นำเงินไปส่งให้กับผู้ส่งสินค้า และเมื่อพ้นกำหนดห้าวันนับแต่วันที่ได้รับชำระเงินจากผู้บริโภคแล้วปรากฏว่าผู้บริโภคไม่ได้มีการแจ้งขอเงินคืนครั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเงินไปส่งให้กับผู้ส่งสินค้า แต่ถ้าผู้บริโภคแจ้งเหตุที่ขอคืนสินค้า และขอเงินคืนต่อผู้ประกอบการธุรกิจในกำหนดเวลาห้าวันนั้น ว่าผู้บริโภคได้รับสินค้าที่ตนไม่ได้สั่งซื้อ หรือสินค้า

ที่ได้รับไม่ตรงกับที่สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ตนสั่งซื้อมีความชำรุดบกพร่อง และเมื่อผู้ประกอบการธุรกิจตรวจสอบสินค้าที่ได้รับคืนจากผู้บริโภคแล้วก็ดี ถ้าปรากฏว่าสินค้านั้นเป็นไปตามเหตุที่ผู้บริโภคแจ้งมาจริง ดังนี้ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจคืนเงินเต็มจำนวน ที่ผู้บริโภคชำระทั้งหมดให้แก่ผู้บริโภคภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้บริโภค และส่งมอบสินค้านั้นคืนให้กับผู้ส่งสินค้า ทั้งนี้ หลักเกณฑ์นี้จะไม่นำไปใช้บังคับกับกรณีผู้บริโภคขอเงินคืนด้วยเหตุผลอื่น นอกจากเหตุดังกล่าวนี้

(๕) ลายมือชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงินและลายมือชื่อของผู้รับเงิน

ข้อ ๕ ผู้ประกอบการธุรกิจต้องจัดทำหลักฐานการรับเงินตามข้อ ๔ และส่งมอบให้แก่ผู้บริโภค ในทันทีที่ได้รับชำระค่าสินค้าจากผู้บริโภค หรือกรณีผู้บริโภคประสงค์จะรับหลักฐานการรับเงิน ผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนด

ข้อ ๖ กรณีการส่งมอบหลักฐานการรับเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ต้องจัดให้มีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจนตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์กำหนด โดยจัดให้มีข้อความตามข้อ ๔ และข้อความต้องไม่มีลักษณะตามข้อ ๗

ข้อ ๗ หลักฐานการรับเงินตามข้อ ๔ ต้องไม่มีข้อความที่มีลักษณะหรือความหมาย ในลักษณะหรือทำนองเดียวกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อความที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ส่งสินค้า กรณีผู้บริโภคได้รับสินค้าที่ตนไม่ได้สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ได้รับไม่ตรงกับที่สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ตนสั่งซื้อ มีความชำรุดบกพร่อง

(๒) ข้อความที่กำหนดว่าห้ามมิให้ผู้บริโภคคืนสินค้ากรณีผู้บริโภคได้รับสินค้าที่ตนไม่ได้สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ได้รับไม่ตรงกับที่สั่งซื้อ หรือสินค้าที่ตนสั่งซื้อมีความชำรุดบกพร่อง

(๓) ข้อความที่กำหนดว่าห้ามมิให้ผู้บริโภคเปลี่ยนหรือคืนสินค้าไม่ว่ากรณีใด ๆ

(๔) ข้อความที่กำหนดว่าผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ส่งสินค้าจะไม่คืนเงินที่ผู้บริโภคได้ชำระมาแล้ว ไม่ว่ากรณีใด ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ธสรณ์อัฑฒ์ ธนธิพันธ์

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๑๔๔ ง หน้า ๕๐ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๗)

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ เพิ่มเติม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยในความผิดทางพินัย ตามความในมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑) เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส

(๒) เจ้าพนักงานป่าไม้ชำนาญงาน

ข้อ ๔ กรณีความผิดทางพินัยที่มีอัตราโทษปรับเป็นพินัยสูงสุดไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามข้อ ๓ คนเดียวเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาปรับเป็นพินัย

ในกรณีความผิดทางพินัยที่มีอัตราโทษปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะ โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน ประกอบด้วยหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอื่นไม่น้อยกว่าสองคน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๑๔๕ ง หน้า ๑๒ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓)

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผู้ใกล้ชิด

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนการออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน การต่ออายุหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน การออกใบแทนหนังสือรับรอง การขึ้นทะเบียน การแจ้งรายการในการยื่นคำขอขึ้นทะเบียน และบัตรประจำตัวผู้ใกล้ชิด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการใกล้ชิดข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในฐานะนายทะเบียน จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจ

“หน่วยงานซึ่งดำเนินการใกล้ชิดข้อพิพาท” หมายความว่า หน่วยงานซึ่งดำเนินการใกล้ชิดข้อพิพาทระดับสถานีตำรวจ กองบังคับการ และกองบัญชาการ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า สถานีตำรวจ กองบังคับการ และกองบัญชาการ ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

“บัญชีผู้ใกล้ชิด” หมายความว่า ทะเบียนผู้ใกล้ชิดที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ประกาศขึ้นทะเบียน ตามพระราชบัญญัติการใกล้ชิดข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒

“ทะเบียน” หมายความว่า ทะเบียนผู้ใกล้ชิดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

“หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน” หมายความว่า หนังสือที่นายทะเบียนออกให้เพื่อแสดงว่า ได้มีการขึ้นทะเบียน

“บัตรประจำตัวผู้ใกล้ชิด” หมายความว่า บัตรประจำตัวผู้ใกล้ชิดที่ขึ้นทะเบียน โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๓ บุคคลที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียน ให้ยื่นคำขอตามแบบคำขอท้ายประกาศ (แบบ ทก-๐๑) ด้วยตนเอง ณ หน่วยงานซึ่งดำเนินการใกล้ชิดข้อพิพาท หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงหน่วยงาน ซึ่งดำเนินการใกล้ชิดข้อพิพาท พร้อมแนบเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๓) สำเนาแสดงวุฒิการศึกษา

(๔) รูปถ่ายสี ไม่สวมแว่นตา ไม่สวมหมวก ขนาด ๑.๕ นิ้ว จำนวน ๒ รูป โดยถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนนับถึงวันยื่นคำขอ

(๕) เอกสารหลักฐานแสดงประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านการใกล้ชิดข้อพิพาท ในหน่วยงานภาครัฐหรือภาคประชาชนที่ดำเนินการใกล้ชิดข้อพิพาทไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง หรือหนังสือรับรองประสบการณ์ด้านต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการใกล้ชิด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ยและประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนอีกอาจขอใช้เอกสารหลักฐานเดิมก็ได้

ให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ตรวจสอบคำขอและเอกสารที่ประกอบคำขอขึ้นทะเบียน หากถูกต้องให้ลงทะเบียนรับคำขอพร้อมออกหลักฐานแสดงการรับให้แก่ผู้ยื่นคำขอ และดำเนินการต่อไปดังต่อไปนี้

ข้อ ๔ ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม

ก. คุณสมบัติ

(๑) เป็นผู้ผ่านการอบรมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามหลักสูตรที่คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติรับรอง

(๒) เป็นผู้มิประสบการณในด้านต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ เสมือนไร้ความสามารถ หรือคนวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นผู้มื่อทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาล หรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม

(๕) เคยถูกเพิกถอนการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยตามพระราชบัญญัตินี้ และยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ย

ข้อ ๕ เมื่อหน่วยงานซึ่งดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทได้รับคำขอตามข้อ ๓ แล้ว ให้ตรวจสอบคุณสมบัติตามลำดับชั้นจนถึงหน่วยงานระดับกองบัญชาการ หรือเทียบเท่า เมื่อเห็นว่ามีคุณสมบัติ และหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้ส่งคำขอพร้อมทั้งหลักฐานไปยังนายทะเบียน (ผ่าน ผู้บังคับการสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน) เพื่อพิจารณาขึ้นทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีคุณสมบัติและหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ย และให้นายทะเบียนขึ้นทะเบียนผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ไกล่เกลี่ยไว้ในทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ย

หากปรากฏว่าข้อความหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วน ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบ และให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อความหรือหลักฐานตามที่ได้รับแจ้งให้ครบถ้วนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้รับแจ้ง หากผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขหรือไม่ส่งข้อความหรือหลักฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอนั้นไม่ประสงค์ที่จะยื่นคำขออีกต่อไป

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ไกล่เกลี่ยให้แสดงเหตุผลในการมีคำสั่งดังกล่าวด้วย และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบคำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายทะเบียนมีคำสั่ง

ข้อ ๖ เมื่อได้ขึ้นทะเบียนผู้ใดเป็นผู้ไกล่เกลี่ยแล้ว ให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน (แบบ ทก-๐๒) และบัตรประจำตัวผู้ไกล่เกลี่ย (แบบ ทก-๐๓) ไว้เป็นหลักฐานตามแบบท้ายประกาศนี้

ในการพิจารณาให้ขึ้นทะเบียนบุคคลใดเป็นผู้ไกล่เกลี่ยให้เป็นดุลยพินิจของนายทะเบียน คำวินิจฉัยของนายทะเบียนให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓/ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสรรหาบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ ที่มีความเหมาะสมจะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น

บุคคลซึ่งมีความเหมาะสมตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึง ผู้ไกล่เกลี่ยที่ขึ้นทะเบียนตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๔ การขึ้นทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ยที่นายทะเบียนสรรหาตามข้อ ๓ ให้ผู้ประสงค์จะขึ้นทะเบียน ยื่นคำขอพร้อมเอกสารประกอบตามความข้อ ๓ ต่อนายทะเบียน

เมื่อนายทะเบียนรับคำขอแล้ว ให้พิจารณามีคำสั่งรับขึ้นทะเบียน และให้ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนพร้อมบัตรประจำตัวให้แก่ผู้ไกล่เกลี่ยไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕ ให้ทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ยสิ้นผลลงทุกสามปีนับแต่วันมีประกาศขึ้นทะเบียน

การที่ทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ยสิ้นผลตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงการแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยที่ได้ดำเนินการไปแล้ว และให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าการไกล่เกลี่ยจะแล้วเสร็จ

หากการจัดทำทะเบียนใหม่ไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่ทะเบียนเดิมได้สิ้นผลให้ถือว่าบุคคลในทะเบียนเดิมยังคงเป็นผู้ไกล่เกลี่ยที่ขึ้นทะเบียนอยู่จนกว่าทะเบียนใหม่จะแล้วเสร็จ

ข้อ ๖ เมื่อครบกำหนดอายุทะเบียนตามข้อ ๕ แล้ว หากผู้ไกล่เกลี่ยประสงค์จะต่ออายุทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออายุทะเบียนตามแบบที่กำหนด (แบบ ทก-๐๕) ต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันครบกำหนดอายุทะเบียน เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๗ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รายชื่อบุคคลที่ต่ออายุทะเบียนตามข้อ ๖ ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ และพิจารณามีคำสั่ง

ข้อ ๘ กรณีที่ผู้ไกล่เกลี่ยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนประสงค์จะแก้ไขข้อความในทะเบียนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน หรือบัตรประจำตัวให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนด (แบบ ทก-๐๕) ต่อนายทะเบียน

ข้อ ๙ ในกรณีที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนหรือบัตรประจำตัวผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ยสูญหาย ชำรุดเสียหาย หรือถูกทำลาย ผู้นั้นอาจขอใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน และบัตรประจำตัวได้โดยยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดแบบ (แบบ ทก-๐๖) ต่อนายทะเบียน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒

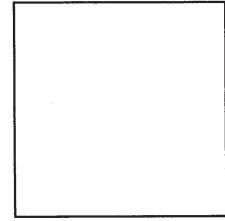
พลตำรวจเอก จักรทิพย์ ชัยจินดา

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๒๒ ง หน้า ๕๒ วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๓)

ลำดับที่.....

แบบคำขอขึ้นทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ย
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ



เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอขึ้นทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงขอแจ้งประวัติของข้าพเจ้าอันเกี่ยวกับคุณสมบัติตามข้อ ๔ ตามประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ย พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้ (โปรดเขียนตัวบรรจงและทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ที่เป็นจริงหรือที่ต้องการ ขอความใดไม่ใช้ให้ขีดทึบหากเนื้อหาไม่เพียงพอให้ใช้ใบต่อแนบท้ายใบสมัคร)

๑. ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ข้าพเจ้า (ยศ/นาย/นาง/นางสาว).....นามสกุล.....

๑.๒ ข้าพเจ้าได้ผ่านการอบรมหลักสูตรการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท หลักสูตร

๑.๓ ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ ของประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ย พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) เป็นผู้ผ่านการอบรมไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามหลักสูตรที่คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติรับรอง

(๒) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ เสมือนไร้ความสามารถ หรือคนวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นผู้ที่มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาล หรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม

(๕) เคยถูกเพิกถอนการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยตามพระราชบัญญัติ และยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ย

/๒. ประวัติส่วนตัว...

๒. ประวัติส่วนตัว

๒.๑ วัน/เดือน/ปีเกิด.....อายุ.....ปี.....เดือน
สถานที่เกิด.....ศาสนา.....
เลขประจำตัวประชาชน.....
๒.๒ ภูมิลำเนา บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
โทรศัพท์..... โทรสาร.....
๒.๓ ที่พักอาศัย (ตามความเป็นจริง) บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....
ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
โทรศัพท์..... โทรสาร.....

๓. สถานที่ในการติดต่อหรือส่งเอกสาร

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
โทรศัพท์..... โทรสาร.....
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail).....

๔. การศึกษา

ประวัติการศึกษา (แนบหลักฐานการศึกษาเฉพาะวุฒิที่ใช้ประกอบการคัดเลือก)

วุฒิที่ได้รับ	สาขา/วิชาเอก	ชื่อสถานศึกษา และจังหวัดที่ตั้ง	ระยะเวลา ตั้งแต่ พ.ศ. ถึง พ.ศ.

๕. อาชีพปัจจุบัน

อาชีพ.....ตำแหน่ง.....
หน่วยงาน/องค์กร.....
ที่อยู่สถานที่ทำงาน เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....
ลักษณะงาน.....

/๖. ประวัติการทำงาน ...

๖. ประวัติการทำงานและประสบการณ์ในการทำงานด้านการไกล่เกลี่ย

ไม่มี

ปี พ.ศ.

มีดังที่ระบุต่อไปนี้

ตำแหน่งและสถานที่ปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

.....

๗. ประวัติการฝึกอบรม/สัมมนา

ไม่มี

ปี พ.ศ.

มี ดังที่ระบุต่อไปนี้

สถาบัน/หลักสูตร

.....

.....

.....

.....

๘. ประวัติทางคดี (หากตอบว่าเคย สามารถเพิ่มข้อเท็จจริงอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาได้ เช่น สภาพแห่งข้อหา ความจริงเป็นประการใด)

๑) เคย ไม่เคย ปัจจุบัน ถูกดำเนินคดี.....หมายเลขคดี.....
 ข้อหา.....ศาล..... ผลคดีศาลชั้นต้น.....
 ศาลอุทธรณ์.....ศาลฎีกา.....

๒) เป็นหรือเคยเป็นหนี้สินผู้อื่นจนได้ชื่อว่ามีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือไม่
 ไม่เคย
 เคย เคยถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย เมื่อปี พ.ศ.
 ศาล.....
 ไม่ต้องคำพิพากษาให้ล้มละลายเพราะ.....
 เคยต้องคำพิพากษาให้ล้มละลาย เมื่อปี พ.ศ. ศาล

ยังไม่พ้นคดี พ้นคดีแล้ว เมื่อปี พ.ศ.

๙. ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานพร้อมรับจริงความถูกต้องมาประกอบพิจารณาด้วยแล้ว คือ

- (๑) สำเนาทะเบียนบ้าน ๑ ชุด
- (๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๑ ชุด
- (๓) หลักฐานแสดงการเปลี่ยนชื่อตัวและชื่อสกุล (ถ้ามี)
- (๔) สำเนาแสดงวุฒิการศึกษา

/(๕) สำเนาหลักฐาน...

- (๕) สำเนาหลักฐานรับรองการผ่านการอบรมหลักสูตรการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
- (๖) สำเนาหนังสือรับรองประสบการณ์การทำงานด้านการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (ถ้ามี)
- (๗) รูปถ่ายสี หน้าตรง ไม่สวมหมวกหรือแว่นตาดำ ขนาด ๑.๕ นิ้ว ๒ รูป ถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน นับถึงวันยื่นคำขอ (เขียนชื่อและชื่อสกุลด้านหลังทุกรูป)
- (๘) อื่น ๆ ได้แก่.....

๑๐. มีความประสงค์ทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ยในจังหวัด/ภาค (ระบุได้มากกว่า ๑ แห่ง).....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความที่กล่าวมาข้างต้นนี้เป็นความจริงทุกประการ หากตรวจสอบพบว่า ข้าพเจ้าให้ข้อความที่ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง หรือหากปรากฏในภายหลังว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้มีคุณสมบัติ ไม่ถูกต้องหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๔ ของประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ย พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ถือว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิจะขอขึ้นทะเบียน ผู้ไกล่เกลี่ยในครั้งนี้

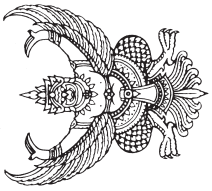
ทั้งนี้ ข้าพเจ้ายอมรับว่าการขึ้นทะเบียนผู้ไกล่เกลี่ยของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นดุลพินิจ ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และยอมรับการพิจารณาของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้สมัคร
(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ๑. ผู้สมัครต้องตอบคำถามทุกข้อที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจนอ่านง่าย โดยละเอียดเฉพาะประวัติเกี่ยวกับคดี มิฉะนั้น ถือว่าปกปิดและจะมีผลต่อการพิจารณาคณะคุณสมบัติ

๒. เป็นหน้าที่ของผู้ยื่นคำขอที่จะต้องยื่นหลักฐานประกอบการยื่นคำขอให้ครบถ้วน มิฉะนั้น ถือว่าขาดคุณสมบัติ



หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ไกล่เกลี่ย

เลขที่.....

หนังสือรับรองฉบับนี้ให้ไว้แก่

.....

เพื่อแสดงว่าเป็นผู้ไกล่เกลี่ย

ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

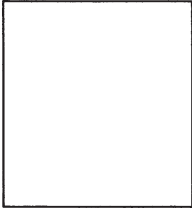
ออกให้ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ.....
(.....)

นายทะเบียน


แบบบัตรประจำตัวของผู้ไกล่เกลี่ย

(ด้านหน้า)

ทะเบียนเลขที่...../.....		
ชื่อ.....		
นามสกุล.....		
เลขบัตรประจำตัวประชาชน.....		
.....
วันออกบัตร	วันหมดอายุ	(นายทะเบียน)

(ด้านหลัง)

บัตรประจำตัวผู้ไกล่เกลี่ย



สำนักงานตำรวจแห่งชาติ



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

กตส.๓ คต.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๘๓

ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๑๐๖๒

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การยกเลิกและกำหนดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

เรียน ผบก.คต., กม. และ สบส.

รอง ผบก.อฎ.

รอง ผบก.คต.(๑-๔)

เพื่อโปรดทราบ

ผกก.กตส.๑-๒, ๔ และ กชช.

ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๕๘/๒๕๖๓ ลง ๓๐ ต.ค.๖๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ซึ่งได้กำหนดแนวทางในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรของ ตร. ไว้ ตามแจ้งแล้ว นั้น

กตส.๓ ขอเรียนว่า เพื่อให้การดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ และ ๑๔๕/๑ และการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ตร. ได้ยกเลิกคำสั่ง ตร. ที่ ๕๕๘/๒๕๖๓ ลง ๓๐ ต.ค.๖๓ โดยกำหนดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงฯ ใหม่ ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๒๓๐/๒๕๖๓ ลง ๑ พ.ค.๖๓ ดังนั้น จึงขอส่งคำสั่งดังกล่าวมาเพื่อโปรดทราบ และได้โปรดแจ้งเวียนข้าราชการตำรวจในสังกัดซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการทำความเห็นชอบ หรือความเห็นแย้งทราบ และถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามลิงก์และคิวอาร์โค้ดที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พ.ต.อ.

(ชัยชนันท์ จิรปิยะเศรษฐ์)

ผกก.กตส.๓ คต.



<https://bit.ly/4a2d0ge>



คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๒๓๐/๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ด้วยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาเห็นสมควรแก้ไข ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรและคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๕๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ให้สอดคล้องกับโครงสร้างของหน่วยที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และการพิจารณาเห็นชอบหรือเห็นแย้งกับคำสั่งไม่ฟ้องไม่อุทธรณ์หรือไม่ฎีกาของพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๔๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อีกทั้งเพื่อให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่องและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๖๓ (๔) ประกอบมาตรา ๑๐๘ จึงออกคำสั่งไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๕๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ข้อ ๒ ในคำสั่งนี้

“ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร” หมายถึง ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญาลักษณะที่ ๑ และลักษณะที่ ๑/๑ ตามลำดับ รวมถึงความผิดอื่นที่ต่อเนื่องเกี่ยวพันกันและการกระทำที่มีลักษณะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔ (๓) และมาตรา ๑๕ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาลักษณะดังกล่าว)

“ผู้บัญชาการ” หมายถึง ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และให้หมายความรวมถึงผู้บัญชาการหน่วยที่มีอำนาจสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

/ “ผู้บังคับการ...

“ผู้บังคับการ” หมายถึง ผู้บังคับการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และให้หมายความรวมถึง ผู้บังคับการหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ข้อ ๓ เมื่อปรากฏพฤติการณ์จากข่าวสาร สื่อมวลชน หรือสื่อสังคมออนไลน์ว่ามีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบ ตรวจสอบและรายงานข้อเท็จจริงพร้อมด้วยพยานหลักฐานและเสนอความเห็นไปยังผู้บัญชาการเพื่อพิจารณาว่า พฤติการณ์การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือไม่ หากเข้าข่ายเป็นความผิดให้ดำเนินการจัดให้มีคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษตามระเบียบแล้วทำการสอบสวนดำเนินคดีตามข้อ ๔ ต่อไป หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เข้าข่ายเป็นความผิดให้รายงานข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมความเห็นไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผ่านกองคดีอาญา) เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ในกรณีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าอาจเข้าข่ายเป็นความผิด ให้ผู้บังคับการกองคดีอาญารับส่งเรื่องคืนให้กับผู้บัญชาการเพื่อดำเนินการตามข้อ ๔ ต่อไป

ข้อ ๔ เมื่อมีการร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือเมื่อมีการจับกุมผู้ต้องหาที่กระทำความผิดดังกล่าวเพราะเหตุกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอย่างอื่นให้จับได้โดยไม่มีหมายจับ ให้ดำเนินการดังนี้

๔.๑ ให้ผู้บังคับการมีคำสั่งแต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน เพื่อทำการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในคดีดังกล่าว โดยมอบหมายให้ รองผู้บังคับการ (ที่รับผิดชอบงานสืบสวนสอบสวน) เป็นหัวหน้าคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน

๔.๒ กรณีคดีมีความสำคัญ ยุ่งยาก ซับซ้อน หรือเกี่ยวพันกันหลายท้องที่ ให้ผู้บัญชาการพิจารณา มีคำสั่งแต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน เพื่อทำการสืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในคดีดังกล่าว โดยมอบหมายให้ รองผู้บัญชาการ (ที่รับผิดชอบงานสืบสวนสอบสวน) เป็นหัวหน้าคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน

๔.๓ เมื่อคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนทำการสอบสวนก่อนจะสรุปสำนวนการสอบสวน และทำความเห็นทางคดี ให้รายงานความเห็นพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังผู้บัญชาการเพื่อพิจารณาตรวจสอบแนะนำ และสั่งการให้เกิดความถูกต้องสมบูรณ์ในสำนวนการสอบสวน ทั้งนี้ หากคดีดังกล่าวมีความสำคัญ ยุ่งยาก ซับซ้อน หรือเพื่อให้เกิดความรอบคอบในการตรวจสอบ แนะนำ และการสั่งการ ผู้บัญชาการจะส่งสำนวนดังกล่าว ให้กับคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรประชุมพิจารณาตรวจสอบ และให้คำแนะนำ หรือสั่งให้ทำการสืบสวนสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

๔.๔ เมื่อผู้บัญชาการพิจารณาตามข้อ ๔.๓ เสร็จสิ้นแล้ว ให้หัวหน้าคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบสรุปสำนวนการสอบสวนและทำความเห็นตามท้องสำนวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๔๐, ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๒ แล้วส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาต่อไป

/๔.๕ หากมีเหตุผล...

๔.๕ หากมีเหตุผลอันสมควรหรือเพื่อความเรียบร้อยในการสอบสวน ผู้บัญชาการจะเข้าดำเนินการสอบสวนด้วยตนเองในฐานะเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามข้อ ๔.๔ ก็ได้ โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) มีคำสั่งแต่งตั้งผู้บัญชาการเป็นหัวหน้าคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนโดยมีรองผู้บัญชาการหรือรองผู้บังคับการ (ที่รับผิดชอบงานสืบสวนสอบสวน) แล้วแต่กรณี เป็นรองหัวหน้าคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน และ

(๒) มีคำสั่งให้โอนคดีมายังตำรวจภูธรภาคหรือกองบัญชาการตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการโอนคดีและรวมคดี พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๕

ข้อ ๕ การรายงานเหตุเบื้องต้น ให้พนักงานสอบสวนสรุปรายงานโดยให้ปรากฏชื่อผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา ความผิดที่กล่าวหา วันเดือนปีที่เกิดเหตุ สถานที่เกิดเหตุ และพฤติการณ์แห่งคดีโดยละเอียดเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผ่านกองคดีอาญา) ภายใน ๓ วันนับแต่วันรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ข้อ ๖ ให้ผู้บัญชาการ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ประกอบด้วย

๖.๑	รองผู้บัญชาการ (ที่รับผิดชอบงานกฎหมายและคดี)	เป็นประธานกรรมการ
๖.๒	รองผู้บัญชาการ (ที่รับผิดชอบงานสืบสวนสอบสวน)	เป็นรองประธานกรรมการ
๖.๓	ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน	เป็นกรรมการ
๖.๔	ผู้บังคับการท้องที่เกิดเหตุ	เป็นกรรมการ
๖.๕	รองผู้บังคับการท้องที่เกิดเหตุ (งานกฎหมาย)	เป็นกรรมการ
๖.๖	ผู้กำกับการท้องที่เกิดเหตุ	เป็นกรรมการ
๖.๗	ผู้บังคับการกฎหมายและคดี	เป็นกรรมการ/เลขานุการ
๖.๘	ผู้กำกับการอำนวยการ กองบังคับการกฎหมายและคดี	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หากกองบัญชาการใดไม่มีกองบังคับการกฎหมายและคดี ให้แต่งตั้งผู้บังคับการอำนวยการ หรือผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนหรือผู้ที่เหมาะสมเป็นกรรมการ/เลขานุการ และแต่งตั้งผู้กำกับการอำนวยการ หรือผู้ที่เหมาะสมเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรประชุมพิจารณาตรวจสอบและให้คำแนะนำการสอบสวนว่าเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนหรือไม่ แล้วจัดทำรายงานผลการประชุมและมติของที่ประชุมเสนอไปยังผู้บัญชาการ เพื่อให้ผู้บัญชาการพิจารณาให้คำแนะนำกับคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๔.๔ ต่อไป

ข้อ ๘ กำหนดชั้นความลับในการเสนอเรื่องเป็น “ลับมาก” ทุกกรณี

ข้อ ๙ เมื่อมีการดำเนินการปรับปรุงประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีให้นำแนวทางตามคำสั่งนี้ไปกำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าวด้วย

/ข้อ ๑๐ บรรดา...

ข้อ ๑๐ บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในคำสั่งนี้ซึ่งขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

ข้อ ๑๑ วิธีปฏิบัติเรื่องใดที่มีได้กำหนดไว้ในคำสั่งนี้ไว้โดยเฉพาะ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลตำรวจเอก



(กิตติรัฐ พันธุ์เพชร)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๘๓

ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๑๕๐๓

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง กำกับและชักซ้อมการปฏิบัติตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๕๑/๒๕๖๖ ลง ๒๙ ก.ย.๖๖ เรื่อง การบันทึกภาพและเสียง
 ในขณะที่จับและควบคุม การแจ้งการควบคุมตัวฯ ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมาน
 และการกระทำใ้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕

รอง ผบ.ตร., จตช, หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผู้ช่วย ผบ.ตร. รอง จตช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ ตร. ได้มีคำสั่ง ที่ ๕๕๑/๒๕๖๖ ลง ๒๙ ก.ย.๖๖ เรื่อง การบันทึกภาพและเสียงในขณะที่จับและควบคุม
การแจ้งการควบคุมตัว การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว การแจ้งเรื่องกรณีที่ถูกควบคุมตัวถึงแก่ความตาย
และการแจ้งเหตุแห่งคดีให้พนักงานอัยการทราบ ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำ
ใ้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ๒๕๖๕ และต่อมา ตร. ดำเนินการจัดซื้อกล้องบันทึกภาพและเสียง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ได้ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งดังกล่าว โดยแจกจ่ายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสร็จสิ้นแล้ว รวมทั้งได้พัฒนา
ระบบจัดเก็บข้อมูลฯ (ระบบ : EDTOPS) เสร็จสิ้นและเปิดใช้งานอย่างเต็มรูปแบบแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๖ ธ.ค. ๖๖
ตามแจ้งแล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติและคำสั่งดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงกำกับและ
ชักซ้อมการปฏิบัติ ดังนี้

๑. การดำเนินการเกี่ยวกับการบันทึกภาพและเสียงในขณะที่จับและควบคุมฯ ให้ถือปฏิบัติตามคำสั่ง
ดังกล่าว โดยเคร่งครัด

๒. ให้นำกล้องบันทึกภาพและเสียงซึ่งได้รับจาก ตร. ทั้งที่มีอยู่เดิมและได้รับการแจกจ่ายใหม่ ชักซ้อม
การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง และยุทธวิธีตำรวจที่เกี่ยวข้องโดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่
ตำรวจผู้ปฏิบัติเป็นสำคัญ

๓. ในทุกรอบปีงบประมาณ ให้ บช. ที่มีภารกิจตามพระราชบัญญัตินี้ ดำเนินการสำรวจและตรวจสอบ
กล้องบันทึกภาพและเสียงซึ่งได้รับจาก ตร. ว่ายังมีความพร้อมเพื่อการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ และให้จัดทำคำขอ
งบประมาณเพื่อซ่อมแซม หรือจัดหาเพิ่มเติม หรือจัดหาใหม่ เป็นภาพรวมของ บช. เสนอ สกบ. เพื่อจัดทำคำขอ
งบประมาณเป็นภาพรวมของ ตร. โดยกล้องบันทึกภาพและเสียงต้องมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ ตร. ได้จัดหา
ไว้เดิมและมีระบบการถ่ายโอนข้อมูลและการเชื่อมต่อที่สอดคล้องกับระบบจัดเก็บข้อมูลภาพและเสียง (ระบบ :
EDTOPS) ของ ตร.

/๔. การจัดเก็บ...

๔. การจัดเก็บสิ่งบันทึกภาพและเสียงตามคำสั่งดังกล่าว ให้จัดเก็บลงในระบบจัดเก็บข้อมูลภาพและเสียง (ระบบ : EDTOPS) ตามวิธีการและขั้นตอนที่ สทส. (ศทก.) กำหนด (ปรากฏตามเอกสารแนบในระบบ CRIMES)

๕. กรณี ผบช., ผบก., ผกก. หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่ควบคุมและกำกับดูแล ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการ หรือนายอำเภอ หรือจากผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบด้วยกฎหมายว่า ผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตน จะกระทำหรือได้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้รีบดำเนินการตามที่จำเป็นและเหมาะสมเพื่อป้องกันหรือระงับการกระทำความผิด รวมทั้งส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีตามกฎหมายโดยมิชักช้า

๖. ให้ ผบช., ผบก., ผกก. หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีหน้าที่ควบคุมและกำกับดูแล ซึ่งแจ้งทำความเข้าใจและกำชับการปฏิบัติ รวมทั้งตรวจสอบความพร้อมของอุปกรณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัด ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้โดยกำหนดเป็นระเบียบปฏิบัติประจำ (รปจ.) ทุกครั้งก่อนออกปฏิบัติหน้าที่ประจำวัน และทุกครั้งที่มีการประชุมบริหารราชการของ บช., บก./ภ.จว. และ สน./สภ./กก.

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พล.ต.อ.



(กิตติรัฐ พันธุ์เพชร)

รอง ผบ.ตร.รรท.ผบ.ตร.

เอกสารแนบท้ายหนังสือ



<https://bit.ly/462yl1z>



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๓๘๓๖

ที่ ๐๐๐๖.๓/๑๕๘๕

วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การดำเนินการทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย
 ภายหลังจากที่ ก.ตร. มีมติรับทราบรายงานการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผบ.ตร.

 จตช. รอง ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

 ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

 เพื่อโปรดทราบ

 ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

 ผบก. หรือตำแหน่งเทียบเท่า ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

 ด้วย อ.ก.ตร. วินัย ทำการแทน ก.ตร. โดยเด็ดขาด ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อ ๒๑ มี.ค.๖๓ ได้พิจารณาข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัย ภายหลังจากที่ ก.ตร. มีมติรับทราบรายงานการดำเนินการทางวินัยแล้ว โดยพิจารณาแล้ว มีมติว่า ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๑๐๕ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ สามารถดำเนินการเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยที่ถึงที่สุด ตามมติ อ.ก.ตร.วินัย (ทำการแทน ก.ตร.) ไปแล้ว เพื่อพิจารณาลงโทษตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. (หรือ คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้ได้เลย แล้วรายงานมายัง ก.ตร. ตามมาตรา ๑๒๓ และมาตรา ๑๓/๙ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบระเบียบ ก.ตร.ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของ ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๓ พร้อมแจ้งความเห็นเกี่ยวกับข้อกฎหมายดังกล่าวไปด้วย โดยให้ยึดถือกรอบเวลา ตามมาตรา ๔๑ แห่ง พ.ร.บ.มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และ มาตรา ๙๘ วรรคสาม แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยภายหลังจากที่ ก.ตร. มีมติรับทราบรายงานการดำเนินการทางวินัยเป็นไปตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ.มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และ มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงกำชับให้ทุกหน่วยดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.ตร. ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

 จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท.

(ธนายุดม วุฒิจรัสธำรงค์)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

คอลัมน์

“คำพิพากษากฎีกาย่อ”

เรื่อง ผู้เสียหาย

คำพิพากษากฎีกาที่ ๑๓๓๕/๒๕๖๖

(พนักงานอัยการจังหวัดตรัง โจทก์ นาง จ โจทก์ร่วม นาย น กับพวก จำเลย)

วิธีพิจารณาความอาญา ผู้เสียหาย

(ม.๒ (๔))

โจทก์ร่วมเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินเกิดเหตุ ย่อมได้รับความคุ้มครองในฐานะปัจเจกบุคคล ตามหลักกฎหมายแพ่ง โจทก์ร่วมย่อมมีสิทธิดีกว่าจำเลยทั้งสอง จำเลยทั้งสองตัดโค่นต้นยางพาราและต้นเทียม แล้วนำท่อนไม้ยางพาราและต้นเทียมออกไปไว้ในสวนยางพาราของจำเลยที่ ๑ โดยทราบดีว่าต้นไม้นั้นอยู่ในเขต ที่ดินที่โจทก์ร่วมครอบครอง แม้จะปลูกอยู่ในที่ดินเขตอุทยานแห่งชาติของรัฐก็ตามแต่ในระหว่างเอกชนด้วยกัน ย่อมใช้ชนกันได้ โจทก์ร่วมย่อมได้รับความเสียหายและเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยมีอำนาจร้องทุกข์และกล่าวโทษในความผิดฐานลักทรัพย์และฐานทำให้เสียหายได้

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓ เวลาใดไม่ปรากฏชัด ถึงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน วันและเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยทั้งสองร่วมกันใช้เครื่องเลื่อยยนต์ตัดต้นยางพารา ๒๑ ต้น ราคา ๑๘๐,๐๐๐ บาท และต้นเทียม ๔ ต้น ราคา ๒๐,๐๐๐ บาท ของนาง จ ผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้มีอาชีพ กสิกรรมทำสวนยางพาราและต้นเทียมออกเป็นท่อน ๆ อันเป็นการทำให้เสียหาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ แล้วร่วมกันลักเอาท่อนไม้ยางพาราและไม้เทียมดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์พืชพันธุ์ที่ได้มาจากการกสิกรรมของผู้เสียหาย ซึ่งเป็นผู้มีอาชีพกสิกรรมทำสวนยางพาราและไม้เทียมไปโดยทุจริต ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๓๔, ๓๓๕, ๓๕๘ ขอให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนหรือใช้ราคาไม้ยางพาราและไม้เทียม ๒๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา นาง จ ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต

โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอบังคับให้จำเลยทั้งสองชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๑๑๓,๓/๓/๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันทำละเมิดจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม

จำเลยทั้งสองให้การในคดีส่วนแพ่งว่า ไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง ค่าเสียหายที่โจทก์ร่วมเรียกมานั้น สูงเกินส่วน ขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕ (๓) (๑๒) วรรคสอง, ๓๕๘ ประกอบมาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันลักทรัพย์ที่เป็นผลิตภัณฑ์พืชพันธุ์ของผู้มีอาชีพการเกษตรซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๖ ปี ทางนำสืบของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา เห็นควรลดโทษให้คนละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๔ คงจำคุกคนละ ๔ ปี และให้จำเลย ทั้งสองร่วมกันคืนต้นไม้ยางพาราและต้นไม้เทียมหรือใช้ราคาแทน ๕๕,๐๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแพ่งให้เป็นพับ

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๔ ปี ลดโทษให้คนละหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๗๔ แล้ว คงจำคุกคนละ ๒ ปี ๘ เดือน ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันคืนหรือใช้ราคา ไม้ยางพาราและไม้เทียม ๕๕,๐๐๐ บาท และร่วมกันใช้ค่าสินไหมทดแทน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินต้นดังกล่าวนับแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นต้นไปจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามที่ศาลชั้นต้นกำหนด นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมส่วนแพ่งให้เป็นพับ

จำเลยทั้งสองฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติในเบื้องต้นได้ว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยทั้งสองร่วมกันตัดต้นยางพาราและต้นไม้เทียมในที่ดินเกิดเหตุ ซึ่งโจทก์ร่วมเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ แล้วชักลากเอาท่อนไม้บางส่วนออกไป มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองในปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ร่วมเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยหรือไม่ จำเลยทั้งสองฎีกาในทำนองว่า ที่ดินแปลงพิพาทหรือที่เกิดเหตุเป็น พื้นที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่ - เขาย่า จังหวัดตรัง โจทก์ร่วมไม่อาจยึดถือครอบครองได้ เมื่อไม่ปรากฏว่า โจทก์ร่วมได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ การที่โจทก์ร่วมปลูกต้นยางพาราและต้นไม้เทียม ในที่ดินดังกล่าว ต้นไม้ยืนต้นจึงเป็นของอุทยานแห่งชาติไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของหรือได้กรรมสิทธิ์ โจทก์ร่วมจึงไม่ใช่ เจ้าของต้นยางพาราและต้นไม้เทียม ทั้งไม่ใช่ผู้เสียหายในความผิดฐานลักทรัพย์และทำให้เสียหาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจ ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ โจทก์ร่วมไม่ใช่ผู้ถูกโต้แย้งสิทธิ จำเลยทั้งสองจึงไม่ต้องคืนต้นยางพาราและต้นไม้เทียม หรือใช้ราคาแทน เห็นว่า แม้โจทก์ร่วมปลูกต้นยางพาราและต้นไม้เทียมในเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่ - เขาย่า จังหวัดตรัง ซึ่งเป็นที่ดินของรัฐ แต่ในระหว่างเอกชนด้วยกันยอมใช้ยันกันได้ เมื่อโจทก์ร่วมเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ ในที่ดินเกิดเหตุ ย่อมได้รับความคุ้มครองในฐานะปัจเจกบุคคลตามหลักกฎหมายแพ่ง โจทก์ร่วมย่อมมีสิทธิดีกว่า จำเลยทั้งสอง การที่จำเลยทั้งสองตัดโค่นต้นยางพาราและต้นไม้เทียม แล้วนำท่อนไม้ยางพาราและต้นไม้เทียมออกไปไว้

ในสวนยางพาราของจำเลยที่ ๑ โดยทราบดีว่าต้นไม้ดังกล่าวอยู่ในเขตที่ดินที่โจทก์ร่วมครอบครอง แม้จะปลูกอยู่ในที่ดินเขตอุทยานแห่งชาติก็ตาม โจทก์ร่วมย่อมได้รับความเสียหายและเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย จึงมีอำนาจร้องทุกข์และกล่าวโทษในคดีนี้ได้ โจทก์ร่วมจึงมีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสอง เมื่อจำเลยทั้งสองกระทำผิดอาญาต่อโจทก์ร่วมอันเป็นการละเมิดเป็นเหตุให้ได้รับความเสียหายจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบชำระค่าเสียหายแก่โจทก์ร่วม ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น”

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

(โสภณ โรจน์อนนท์ เศกสิทธิ์ สุขใจ ประยูร ณ ระนอง)

เรื่อง ผู้เสียหายและคำขอให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๘๒๓/๒๕๖๖

(พนักงานอัยการจังหวัดเกาะสมุย โจทก์ นาง อ. โจทก์ร่วม นาย พ. กับพวก ผู้ร้อง นาย ส. จำเลย)

วิธีพิจารณาความอาญา ผู้เสียหาย (ม.๒ (๔))
คำขอให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน (ม.๔๔/๑)
อุทธรณ์ฎีกา ฎีกา (ม.๒๑๖)

ผู้ตายสมัครใจเข้าวิวาทต่อสู้กับจำเลยจึงมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย อ. มารดาของผู้ตายย่อมไม่มีอำนาจจัดการแทนผู้ตายได้ อ. ผู้ร้อง ไม่มีอำนาจเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการในคดีส่วนอาญาและไม่มีสิทธิอุทธรณ์และฎีกา

แม้ผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วยโดยสมัครใจวิวาทกับจำเลย ก็เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่จะนำมาใช้ประกอบดุลพินิจในการกำหนดค่าสินไหมทดแทน ไม่ทำให้สิทธิของผู้เสียหายที่จะขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหมดไป อ. มารดาผู้ตายและผู้ร้องที่ ๒ บิดาผู้ตายเป็นทายาทของผู้ตาย เมื่อผู้ตายถูกจำเลยใช้อาวุธปืนยิงถึงแก่ความตาย อ. และผู้ร้องที่ ๒ ต้องขาดไร้อุปการะตามกฎหมายย่อมมีสิทธิเรียกค่าขาดไร้อุปการะได้ เมื่อผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วยโดยสมัครใจวิวาทกับจำเลย หนี้อันจำเลยจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยแก่กันเพียงใด ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาธ ข้อสำคัญคือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้นเพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๒ ประกอบมาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๓ เวลาใกล้ค่ำก่อนเที่ยง จำเลยมีอาวุธปืนพกวีวอลเวอร์ (SMITH&WESSON) ขนาด .๓๘ SPECIAL เครื่องหมายทะเบียน กท... เลขหมายประจำปืน ...จำนวน ๑ กระบอก ที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย และเครื่องกระสุนปืนขนาด .๓๘ SPECIAL จำนวน ๕ นัดที่ใช้สำหรับอาวุธปืนดังกล่าวไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำเลยพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวติดตัวเข้าไปภายในร้านเฮนดริกบาร์ หมู่ที่ ๒ ซึ่งมีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นบริการแก่ลูกค้าผู้ใช้บริการอันเป็นสถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และเป็นในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำเลยโดยมีเจตนาฆ่าใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่พาติดตัวไปดังกล่าว ยิงนาย ก. ผู้ตาย และนาย พ. ผู้เสียหายหลายนัด กระสุนปืนถูกผู้ตายบริเวณศีรษะซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญ ทำให้สมองฉีกขาดเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตาย และกระสุนปืนถูกผู้เสียหายบริเวณกรามซ้ายทะลุเข้าบริเวณไหล่ปลาร้าขวาผ่านชั้นกล้ามเนื้อและทะลุออกที่ขอบสะบักขวาด้านนอกใช้เวลารักษาประมาณ ๑๕ วัน จำเลยลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล เนื่องจากบาดแผลของผู้เสียหายไม่ถูกอวัยวะสำคัญ ผู้เสียหายจึงไม่ถึงแก่ความตาย แต่เป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กาย เจ้าพนักงานยึดอาวุธปืน ๑ กระบอก ปลอกกระสุนปืน

ขนาด .๓๘ จำนวน ๕ ปลอก ของปืนพกในสีดำ ๑ ของ โทรศัพท์มือถือ OPPO หมายเลข... ลูกกระสุนปืน (ทองแดง หุ้มตะกั่ว) ๑ ลูก เศษลูกกระสุนปืน (ตะกั่ว) เสียสภาพ ๔ ชิ้น เศษชิ้นส่วนลูกกระสุนปืนและลูกกระสุนปืน ๑ ลูก ลูกกระสุนปืน (ตะกั่ว) ๑ ลูก และเศษชิ้นส่วนลูกกระสุน ๒ ชิ้น เป็นของกลาง อาวุธปืน ของปืนพกในสีดำ และโทรศัพท์มือถือ OPPO ของกลาง โจทก์ให้พนักงานสอบสวนจัดการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ แล้ว ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๐, ๙๑, ๒๔๘ พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๙๐ มาตรา ๔, ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๓, ๑๖/๒, ๒๘/๒ ธิปไตยของกลาง

จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหาอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย และเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ข้อหาพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และขื่อนำอาวุธปืนเข้าไปในสถานบริการ ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ ให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา นาง อ. มารดาของ นาย ก. ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต เฉพาะข้อหาฆ่าผู้อื่น ส่วนข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่น ข้อหาอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ข้อหาพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และขื่อนำอาวุธปืนเข้าไปในสถานบริการ โจทก์ร่วมไม่เป็นผู้เสียหาย จึงไม่อนุญาต

โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นค่าปลงศพ ๒๒๒,๖๑๔ บาท และ ค่าขาดไร้อุปการะ ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๕,๐๒๒,๖๑๔ บาท นาย พ. ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลย ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่ารักษาพยาบาล ๑๑๕,๓๓๕.๕๐ บาท และค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ ๖๔,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๗๙,๓๓๕.๕๐ บาท และนาย ป. บิดาของผู้ตายยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นค่าขาดไร้อุปการะ ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ศาลชั้นต้นให้เรียก นาย พ. และนาย ป. ว่า ผู้ร้องที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ

จำเลยให้การในคดีส่วนแบ่งว่า จำเลยมิได้กระทำความผิดข้อหาฆ่าผู้อื่นและข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่น จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมและผู้ร้องทั้งสอง ขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๘, ๒๔๘ ประกอบ มาตรา ๘๐ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคสาม, ๗๒ ทวิ วรรคสอง พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๘ (ที่ถูก พ.ศ. ๒๕๐๙) มาตรา ๑๖/๒, ๒๘/๒ วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานฆ่าผู้อื่นและฐานพยายาม ฆ่าผู้อื่น เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก ที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๑๘ ปี ฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มี และใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก ๖ เดือน ฐานพาอาวุธปืน ติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและฐานนำอาวุธปืนเข้าไปในสถานบริการ

เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดอกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานนำเอาอาวุธปืนเข้าไปในสถานบริการ ซึ่งเป็นกฎหมาย
บทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๑ ปี จำเลยให้การรับสารภาพฐาน
มีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครอง
โดยไม่ได้รับใบอนุญาต ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต
และฐานนำอาวุธปืนเข้าไปในสถานบริการ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละ
กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ฐานมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตาม
กฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุก ๓ เดือน ฐานนำอาวุธปืนเข้าไปใน
สถานบริการ คงจำคุก ๖ เดือน ทางนำสืบของจำเลยฐานฆ่าผู้อื่นเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ
ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑๒ ปี รวมจำคุก ๑๒ ปี ๙ เดือน
สิบของกลางทั้งหมดที่เจ้าพนักงานเก็บรักษาไว้ ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน ๙๔๐,๐๐๐ บาท
ให้แก่ผู้ร้องที่ ๑ เป็นเงิน ๙๑,๓๓๕ บาท และให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน ๔๒๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ
๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ
ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแบ่งให้เป็นพับ

โจทก์ร่วม ผู้ร้องที่ ๒ และจำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ นาง อ. เป็นเงิน ๙๔๐,๐๐๐ บาท
ผู้ร้องที่ ๑ เป็นเงิน ๙๑,๓๓๔ บาท (ที่ฎก ๙๑,๓๓๕ บาท) และผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน ๔๒๐,๐๐๐ บาท
พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๓)
ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน
๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ นาง อ. และผู้ร้องทั้งสอง ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลง
หรือเพิ่มขึ้นได้ตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งตราขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ ที่แก้ไขใหม่
แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามที่โจทก์ร่วมขอ ให้ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ของนาง อ. ยกคำสั่ง
ของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ นาง อ. เข้าร่วมเป็นโจทก์ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น
ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

โจทก์ร่วม ผู้ร้องที่ ๒ และจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาต
ให้โจทก์ร่วมฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงซึ่งพิจารณาได้ความว่า ในวัน เวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลย
ใช้อาวุธปืนยิง นาย ก. ผู้ตาย และผู้ร้องที่ ๑ หลายนัด กระสุนปืนถูกผู้ตายที่บริเวณศีรษะเป็นเหตุให้ผู้ตาย
ถึงแก่ความตาย และผู้ร้องที่ ๑ ถูกกระสุนปืนที่บริเวณกรามซ้ายทะลุเข้าบริเวณโหนกไหปลาร้าขวาผ่านชั้นกล้ามเนื้อ
และทะลุออกที่ขอบสะบักขวาด้านนอกเป็นเหตุให้ผู้ร้องที่ ๑ ได้รับบาดเจ็บตามรายงานการชันสูตรพลิกศพเอกสาร
หมาย จ.๑ และผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์เอกสารหมาย จ.๓ สำหรับความผิดฐานมีอาวุธปืนที่เป็น
ของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต
ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานนำอาวุธปืนเข้าไป
ในสถานบริการ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษโจทก์และจำเลยไม่อุทธรณ์ ความผิดทั้งสามฐานดังกล่าวจึงยุติไป

ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่าการกระทำของจำเลยเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ... พยานหลักฐานของจำเลยที่นำสืบจึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยสมัครใจเข้าวิวาทต่อสู้กับฝ่ายผู้ตาย การที่จำเลยใช้อาวุธปืนยิงผู้ตายและผู้ร้องที่ ๑ จึงไม่อาจอ้างได้ว่าการกระทำของตนเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖๘ จำเลยจึงมีความผิดฐานฆ่าผู้ตาย และฐานพยายามฆ่าผู้ร้องที่ ๑ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาลงโทษจำเลย อยู่นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมว่า โจทก์ร่วมเป็นมารดาผู้ตายมีอำนาจจัดการแทนผู้ตาย มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการ มีสิทธิฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้ตายและฐานพยายามฆ่าผู้ร้องที่ ๑ แยกออกเป็น ๒ กรรม และขอให้ลงโทษจำเลยในสถานหนักได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ตายสมัครใจเข้าวิวาทต่อสู้กับจำเลยดังที่วินิจฉัยข้างต้น ผู้ตายจึงมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย นาง อ. มารดาของผู้ตายยอมไม่มีอำนาจจัดการแทนผู้ตายได้ นาง อ. ผู้ร้องจึงไม่มีอำนาจเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการในคดีส่วนอาญาและไม่มีสิทธิอุทธรณ์และฎีกา ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ยกคำร้องเข้าร่วมเป็นโจทก์ของ นาง อ. ผู้ร้อง และยกอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมในคดีส่วนอาญา จึงชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ร่วมข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของ นาง อ. ผู้ร้องซึ่งเป็นมารดาผู้ตายและผู้ร้องที่ ๒ ในคดีส่วนแพ่ง ที่ขอให้จำเลยชดใช้ค่าขาดไร้อุปการะเป็นเงินคนละ ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เห็นว่า แม้จะได้ความว่าผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วยโดยสมัครใจวิวาทกับจำเลย ก็เป็นข้อเท็จจริงที่จะนำมาใช้ประกอบดุลพินิจในการกำหนดค่าสินไหมทดแทนเท่านั้น ไม่ทำให้สิทธิของผู้เสียหายที่จะขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหมดไป นาง อ. มารดาผู้ตายและผู้ร้องที่ ๒ บิดาผู้ตายเป็นทายาทของผู้ตาย เมื่อผู้ตายถูกจำเลยใช้อาวุธปืนยิงถึงแก่ความตาย นาง อ. และผู้ร้องที่ ๒ ต้องขาดไร้อุปการะตามกฎหมายจึงมีสิทธิเรียกค่าขาดไร้อุปการะได้ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ตายมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายด้วยโดยสมัครใจวิวาทกับจำเลย หนี้อันจำเลยจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ฝ่ายผู้เสียหายมากน้อยแก่กันเพียงใด ต้องอาศัยพฤติการณ์เป็นประมาณ ข้อสำคัญคือว่าความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้น เพราะฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อยิ่งหย่อนกว่ากันเพียงไร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๔๒ ประกอบมาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง และเห็นว่าจำเลยมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายมากกว่าผู้ตาย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษากำหนดค่าขาดไร้อุปการะให้จำเลยชดใช้แก่ นาง อ. ผู้ร้องเป็นเงิน ๓๒๐,๐๐๐ บาท และแก่ผู้ร้องที่ ๒ เป็นเงิน ๔๒๐,๐๐๐ บาท จึงเหมาะสมแล้ว ฎีกาในคดีส่วนแพ่งของ นาง อ. ผู้ร้อง และผู้ร้องที่ ๒ ฟังไม่ขึ้น”

พิพากษายืน กับให้ยกฎีกาของโจทก์ร่วมในคดีส่วนอาญา ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งชั้นฎีกา ให้เป็นพับ

(วิจิตร คลองมีคุณ ธนิต รัตนะผล สมชาย อุดมศรีสำราญ)

“คำชี้ขาดความเห็นแย้ง”

รวบรวมโดย ฝ่ายตรวจสอบสำนวนคดีฎีกา ส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา สำนักงานกฎหมายและคดี

ฐานความผิด ออกเช็คโดยเจตนาไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คคนั้น ในขณะที่ออกเช็คคนั้นไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ ให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ ในขณะที่ออกเช็คคนั้น

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยออกเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาवरจักร เลขที่ ๐๓๔๙XXXX ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ สั่งจ่ายเงิน ๑,๑๓๐,๐๒๔ บาท มอบให้โจทก์ร่วม เพื่อชำระหนี้ค่างานในรถจักรยาน อันเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย เมื่อเช็คถึงกำหนดผู้เสียหายนำไปเรียกเก็บเงินตามวิธีการของธนาคาร แต่ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงิน โดยให้เหตุผลว่า “เงินในบัญชีไม่พอจ่าย” เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๔ ทั้งนี้ โดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คคนั้น หรือในขณะที่ออกเช็คคนั้นไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้

เหตุเกิดที่ แขวงบ้านบาตร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลย ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ และนับโทษจำคุกของจำเลยต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓/๔๙/๒๕๖๔ ของศาลชั้นต้น

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้น พิพากษาว่า การชำระสินค้าด้วยเช็ค เช็คคนั้นอาจออกสั่งจ่ายโดยนิติบุคคลหรือบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ซื้อสินค้าก็ได้ เพียงแต่หนี้ค่างานนั้นมีอยู่จริงและสามารถบังคับได้ตามกฎหมาย ก็เข้าองค์ประกอบความผิดฐานดังกล่าวแล้ว การที่จำเลยสั่งจ่ายเช็คแม้จะเป็นเช็คของบริษัท ก แต่จำเลยในฐานะกรรมการมีอำนาจผูกพันบริษัท ย่อมรับผิดชอบในฐานะส่วนตัวได้ ได้ชำระค่างานที่ห้าง ข ซึ่งนาย ค สามีจำเลยเป็นผู้ซื้ออย่างในรถจักรยานยนต์จากบริษัท ง กับได้รับความจากพยาน ตอบโจทก์ถามว่า จำเลยได้สั่งจ่ายเช็คพิพาทให้แก่ นาย ห ขณะที่จำเลยสั่งจ่ายเช็คพิพาท จำเลยเพียงแต่ลงลายมือชื่อและวันที่ ๓๑-๑๒-๖๓ เท่านั้น ส่วนรายละเอียดของจำนวนเงินและจ่ายให้ใครนั้น ยังไม่ได้กรอก เมื่อพนักงานบัญชีของบริษัทได้รับเช็คแล้วจึงได้กรอกจำนวนเงินและผู้รับเงินตามเช็ค โดยนาย ห เป็นคนรับเงินค่างานแล้วจึงจะโอนเงินให้บริษัท ข้อเท็จจริงจึงพึงได้ว่าจำเลยสั่งจ่ายเช็คให้แก่ นาย ห โจทก์ร่วมเพื่อชำระค่างานในรถจักรยานยนต์ที่ห้าง ข ของ นาย ค สามีจำเลยที่สั่งซื้ออย่างในรถจักรยานยนต์จากบริษัท ง ตามที่บริษัทระบุให้โอนเงินเข้าบัญชีนาย ห เมื่อเช็คพิพาทถึงกำหนดชำระ โจทก์ร่วมนำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินตามวิธีการของธนาคาร ปรากฏว่า ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินโดยให้เหตุผลว่า “เงินในบัญชีไม่พอจ่าย” จำเลยจึงมีความผิดฐานออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ใช้เงินตามเช็ค และในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึง

ให้ใช้เงินตามเช็ค และในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็คคนนั้นได้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ (๑) (๒)

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ พิพากษาว่า โจทก์ร่วมเป็นเพียงผู้จัดการของบริษัทมีอำนาจในการรับเงินค่าสินค้าแทนบริษัท ไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทหรือผู้ถือหุ้น แม้จะได้ความตามเช็คระบุว่า โจทก์ร่วมเป็นผู้รับเงินตามเช็คก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยออกเช็คสั่งจ่ายเงินชำระค่าสินค้าภายในรถจักรยานยนต์ที่ห้าง ข ชื่อจากบริษัท ง อันเป็นนิติสัมพันธ์ที่มีต่อกัน ส่วนโจทก์ร่วมไม่ได้ความว่ามีนิติสัมพันธ์ในการซื้อขายภายในรถจักรยานยนต์แต่อย่างใด คงได้ความแต่เพียงว่า เป็นผู้มีอำนาจรับเงินค่าสินค้าของบริษัทเท่านั้น นอกจากนี้ยังได้ความจากพยานที่ตอบคำถามค้านนายจำเลยอีกว่า ค่าสินค้าในคดีนี้ได้มีการไปฟ้องทางแพ่งให้ชำระราคาซื้อขายกันที่ศาลแพ่งธนบุรี โดยบริษัท ง เป็นโจทก์ฟ้องจำเลยคดีนี้เป็นจำเลยที่ ๑ และนาย ค เป็นจำเลยที่ ๒ อันเป็นการยืนยันให้เห็นถึงนิติสัมพันธ์ระหว่างบริษัท ง กับจำเลยที่มีต่อกัน ดังนั้น การที่พนักงานบัญชีกรอกข้อความในเช็คระบุโจทก์ร่วมเป็นผู้รับเงิน จึงเป็นเรื่องที่คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง เพราะความจริงที่ถูกต้องบริษัท ง ผู้เป็นเจ้าของสินค้าที่ขายให้แก่ห้าง ข จึงเป็นผู้รับเงินและเป็นผู้ที่ทรงเช็คที่แท้จริง ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า โจทก์ร่วมไม่ใช่ผู้รับเงินตามเช็ค ไม่เป็นผู้ทรงที่แท้จริง จึงไม่ใช่ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดของจำเลย ไม่มีอำนาจร้องทุกข์อันมีผลทำให้พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนและพนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้อง อุทธรณ์ของจำเลยฟังขึ้น

ศาลอุทธรณ์ พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกา และเสนอ ผบ.ตร. พิจารณา

ความเห็นของนิติกรผู้รับผิดชอบ

คดีนี้โจทก์ฟ้องจำเลยในความผิดฐานออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ใช้เงินตามเช็ค และในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็ค และในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็คคนนั้นได้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ นั้น เพียงแต่เป็นการออกเช็คเพื่อชำระหนี้ค่าสินค้าที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมายก็เข้าองค์ประกอบความผิดแล้ว ไม่ว่าจะเช็คนั้นออกสั่งจ่ายโดยนิติบุคคลหรือบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ซื้อสินค้าก็ตาม เมื่อคดีนี้จำเลยออกเช็คเพื่อชำระหนี้ค่าสินค้าให้แก่บริษัท ง ที่สามีของจำเลยเป็นผู้ซื้อสินค้านี้ดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นเช็คของบริษัท ก แต่จำเลยในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทย่อมรับผิดชอบในฐานะส่วนตัวได้ การออกเช็คพิพาทเพื่อชำระค่าสินค้านี้ดังกล่าวของจำเลยจึงเป็นการชำระหนี้ค่าสินค้านี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย แม้ว่าขณะที่จำเลยสั่งจ่ายเช็คพิพาท จำเลยเพียงแต่ลงลายมือชื่อและวันที่เท่านั้น ส่วนรายละเอียดของจำนวนเงิน และจ่ายให้ใครนั้นยังไม่ได้กรอกก็ตาม แต่เมื่อพนักงานบัญชีของบริษัท ง ได้รับเช็คพิพาทแล้วก็ได้กรอกจำนวนเงินและผู้รับเงินตามเช็คซึ่งก็ได้กรอกตามความเป็นจริงตามที่จำเลยประสงค์ที่จะออกเช็คพิพาทเพื่อชำระหนี้ค่าสินค้านี้ดังกล่าว และแม้ว่าพนักงานบัญชีของบริษัทดังกล่าวได้กรอกชื่อโจทก์ร่วมเป็นผู้รับเงินตามเช็ค แต่ก็เนื่องจากโจทก์ร่วมเป็นผู้จัดการบริษัทมีหน้าที่ที่จะรับเงินค่าสินค้าแทนบริษัทแล้ว จึงจะโอนเงินให้แก่บริษัท อันเป็นการกระทำหน้าที่ของตนต่อบริษัท จึงย่อมถือได้ว่าโจทก์ร่วมมีส่วนเกี่ยวข้องในการซื้อขายสินค้านี้ดังกล่าวด้วย โจทก์ร่วมมิใช่บุคคลภายนอกบริษัทที่มีได้มีความเกี่ยวข้องกับบริษัทหรือในการซื้อขายสินค้านี้ดังกล่าวเลยแต่อย่างใด ประกอบกับตามใบวางบิลเอกสารหมายเลข ๑๐๒

ได้ระบุว่าให้โอนเงินเข้าบัญชี นาย ห โจอทก์ร่วม ที่ธนาคารกสิกรไทย จำกัด สาขาบึงกุ่มใหญ่ ย่อมถือได้ว่าจำเลยทราบดีอยู่แล้วว่าจะต้องชำระค่าสินค้าให้แก่โจทก์ร่วม โจทก์ร่วมจึงเป็นผู้มีชื่อในเช็คฉบับพิพาทดังกล่าวที่จำเลยเจตนาออกเช็คเพื่อชำระค่าสินค้าที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย โจทก์ร่วมจึงเป็นผู้รับเงินตามเช็คและเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดของจำเลย เมื่อเช็คพิพาทถึงกำหนดชำระ โจทก์ร่วมนำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินตามวิธีการของธนาคาร ปรากฏว่าธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินโดยให้เหตุผลว่า “เงินในบัญชีไม่พอจ่าย” จำเลยจึงมีความผิดฐานออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ใช้เงินตามเช็ค และในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็ค และในขณะที่ออกเช็คไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็คนั้นได้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ (๑) (๒) โดยมีโจทก์ร่วมเป็นผู้เสียหาย ดังนั้นการที่ศาลอุทธรณ์พิพากษา ยกฟ้องโจทก์และพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฎีกา จึงไม่อาจเห็นฟ้องด้วย เห็นควร **แย้งคำสั่งไม่ฎีกา**ของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕/๑

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้ฎีกา

คอลัมน์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร



คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๑/๒๕๖๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาล A เกี่ยวกับเอกสารสำนวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาล A

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงสถานีตำรวจนครบาล A ขอตรวจดูเอกสารสำนวนคดีอาญา (พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕) เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้แจ้งการพบเห็นการกระทำผิดและประสงค์เงินส่วนแบ่งค่าปรับ โดยแจ้งผ่านทาง ระบบ ๔.๐ และสำนักงานเขตทวีวัฒนาส่งเรื่องดังกล่าวมายังสถานีตำรวจนครบาล A จึงมีความประสงค์ขอตรวจดูสำนวนคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ รวม ๑ กรณี

สถานีตำรวจนครบาล A มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕ (บก.น.๓)๑๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล A ได้สอบปากคำนาย ข สำนักงานเขต B เป็นผู้เสียหายในคดีอาญา ต่อมาพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล A ได้ออกหมายเรียกนาง ค ผู้ถือกรรมสิทธิ์ หรือผู้ครอบครองรถจักรยานยนต์ คันหมายเลขทะเบียน xxxx ตามที่อยู่ทะเบียนราษฎร์ แต่ไม่สามารถส่งหมายเรียกได้ เนื่องจากผู้ถือกรรมสิทธิ์เจ้าของรถไม่ได้พักอาศัยที่บ้านดังกล่าวแล้ว พนักงานสอบสวนจึงได้ออกหมายเรียกผู้อุทธรณ์ให้ถ้อยคำเพื่อรู้ตัวผู้กระทำความผิดในคดีนี้ ผู้อุทธรณ์ได้รับหมายเรียกแล้วแต่ไม่มาพบพนักงานสอบสวนตามวันเวลาที่กำหนด ทางพนักงานสอบสวนได้สอบสวนและสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดมาเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว ยังไม่สามารถรู้ตัวผู้กระทำความผิดจึงได้สรุปสำนวนการสอบสวนมีความเห็นงดการสอบสวน และได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา C รับดำเนินการต่อไป เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

และพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา C มีคำสั่งงดการสอบสวน หากต่อมาผู้กระทำผิดให้ทำการสอบสวนต่อไป และพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล A ได้แจ้งผลคำสั่งของพนักงานอัยการให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือถึงสถานีตำรวจนครบาล A เรื่องขอคัดสำเนาเอกสารสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ไปตรวจนั้น คดีนี้ผู้อุทธรณ์ได้รับหมายเรียกของพนักงานสอบสวนแล้วไม่มาให้การตามข้อเท็จจริง จึงไม่ได้รายละเอียดข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในคดีการไม่มาเป็นพยานจึงไม่ได้เป็นผู้ได้เปรียบเสียเปรียบในคดีอันยอมเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคดี การขอคัดสำเนาสำนวนการสอบสวนทั้งคดียอมเป็นการกระทบสิทธิของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนอันอาจเกิดความเสียหายแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งในสำนวนการสอบสวนนั้นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่ส่งสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ที่ xxxx ทั้งสำนวนแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาล A ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจนครบาล A มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕(บก.น.๓)(๑๑)/๕๐๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา แต่มีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนคดีอาญา ข้อหาขบขี้หรือจอตลอดจรรย์านยนต์บนทางเท้า อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ จำนวน ๑ คดี ได้แก่ คดีอาญาที่ xxxx กรณีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ในคดีอาญาที่ xxxx พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิดมาเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว ยังไม่สามารถรู้ตัวผู้กระทำความผิดจึงได้สรุปสำนวนการสอบสวน มีความเห็นงดการสอบสวนและได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา C รับดำเนินการต่อไป เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา C มีคำสั่งงดการสอบสวน หากต่อมาผู้กระทำผิดให้ทำการสอบสวนต่อไป ประกอบกับปัจจุบันคดีอาญาดังกล่าวขาดอายุความ ๑ ปีแล้ว จึงไม่สามารถดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ จึงถือได้ว่าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาล A ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นตามกระบวนการและขั้นตอนของกฎหมายแล้ว การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ xxxx จึงไม่ทำให้กระบวนการสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมายของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาล A ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด แม้ว่าผู้อุทธรณ์จะเป็นเพียงผู้แจ้งเบาะแสหรือเป็นผู้พบเห็นการกระทำความผิดตามกฎหมายเพื่อให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดและประสงค์เงินในส่วนแบ่งค่าปรับในคดีดังกล่าวซึ่งเป็นประโยชน์ส่วนตนก็ตาม แต่การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ตลอดจนจะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาล A และในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์เข้าตรวจดูเอกสารในสำนวนคดีอาญาเท่านั้น ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ xxxx เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิ

ส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ นามสกุล หมายเลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ รวมทั้งข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าบุคคลใด เป็นผู้กระทำความผิดในคดีอาญาที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาดังกล่าว ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจนครบาล A เปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ xxxx เว้นแต่ ชื่อ นามสกุล หมายเลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ ของบุคคลที่กระทำความผิดในคดีอาญาที่ปรากฏอยู่ใน สำนวนการสอบสวนคดีอาญาดังกล่าว ให้ปกปิดไว้



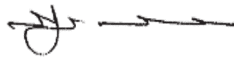
หัวหน้าคณะที่ ๒

(ศาสตราจารย์พิเศษทอง จันทรางศุ)



กรรมการ

(นายสรรเสริญ อัจจุตมานัส)



กรรมการ

(นายพิรุฬห์ เพียรล้ำเลิศ)



กรรมการ

(นายเชิดศักดิ์ เจนวนรากุล)



กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(ว่าที่ร้อยตำรวจตรี อาพัทธ์ สุขะนันท์)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๐/๒๕๖๖

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธร A เกี่ยวกับบันทึกประจำวันคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธร A สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ และหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงสถานีตำรวจภูธร A แจ้งว่าตามที่ นาย ข แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ข้อหาดูหมิ่นเจ้าพนักงานและหมิ่นประมาท กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อหน่วยงานรัฐ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เข้าพบพนักงานสอบสวน นาย ค ตามหมายเรียกผู้ต้องหา รับทราบข้อกล่าวหาและให้การปฏิเสธในชั้นสอบสวนแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาบันทึกประจำวันคดีอาญาที่ xxxx และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรึกษาทนายถึงข้อกฎหมายในการต่อสู้คดีในชั้นอัยการ เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรม และตามสิทธิของประชาชนพึงมี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม โปร่งใส ในการพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหาต่อไป

สถานีตำรวจภูธร A มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๔().(๑๔)(๕)/๑๕๕๐๔ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนคดีอาญาที่ xxxx ซึ่งสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าว พนักงานอัยการยังไม่ได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล และสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวน พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จึงไม่สามารถดำเนินการคัดสำเนาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ในสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธร A ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธร A ขอคัดสำเนาบันทึกประจำวันคดีอาญาที่ xxxx และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรึกษาทนายความถึงข้อกฎหมายในการต่อสู้คดีในชั้นอัยการ แต่สถานีตำรวจภูธร A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนคดีอาญาที่ xxxx ซึ่งขณะนี้พนักงานอัยการยังไม่ได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล และสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร A จึงไม่สามารถให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ในสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าวได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธร A ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธร A มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๔().(๑๔)(๕)/๓๕๓๒ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ xxxx จำนวน ๓๒ แผ่น มาประกอบการ

พิจารณาโดยไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแต่ประการใด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ส่งข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมมาเพื่อประกอบการพิจารณา คือ หนังสือสำนักงานอัยการคดีศาลแขวง ที่ อส ๐๐๕๙()/๒๑๑๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานอัยการคดีศาลแขวง ได้ตรวจสอบในสารบบคดีแล้ว ไม่ปรากฏสำนวนคดีอาญาที่ xxxx ของสถานีตำรวจภูธร ในสารบบคดีของสำนักงานอัยการคดีศาลแขวงแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงที่สถานีตำรวจภูธร A แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่าสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าว พนักงานอัยการยังไม่ได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล และสั่งให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม จึงขัดแย้งกับหนังสือสำนักงานอัยการคดีศาลแขวงดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงมีมติให้เรียกผู้แทนสถานีตำรวจภูธร A และผู้แทนสำนักงานอัยการคดีศาลแขวง ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่เพียงพอแก่การพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ผู้แทนสำนักงานอัยการคดีศาลแขวง ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ยืนยันว่า ไม่ปรากฏสำนวนคดีอาญาที่ xxxx ของสถานีตำรวจภูธร A ในสารบบคดีของสำนักงานอัยการคดีศาลแขวงแต่อย่างใด

ผู้แทนสถานีตำรวจภูธร A ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สรุปความได้ว่า สำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ xxxx ยังอยู่ในขั้นตอนที่พนักงานสอบสวน ต้องนำส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ โดยพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีได้นัดให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ต้องหาในคดีนี้มาพบที่สถานีตำรวจภูธร A เพื่อเดินทางไปสำนักงานอัยการคดีศาลแขวง พร้อมกับส่งสำนวนการสอบสวนให้กับพนักงานอัยการ แต่ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าจะไปรอที่สำนักงานอัยการคดีศาลแขวง เมื่อถึงเวลานัดหมายปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่ไปพบพนักงานสอบสวนตามที่แจ้ง เป็นเหตุให้พนักงานอัยการไม่สามารถรับสำนวนการสอบสวนไว้ในสารบบคดีเนื่องจากไม่มีตัวผู้ต้องหา ต่อมาพนักงานอัยการได้แจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนด้วยวาจาว่า ผู้ต้องหาไม่มาตามนัดทำให้ขาดพ้องไม่สามารถฟ้องคดีได้ ให้ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ในเวลาต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอคัดประจำวันและสำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าว พนักงานสอบสวนจึงเสนอเรื่องให้ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธร A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนคดีดังกล่าว พนักงานอัยการยังไม่ได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล และอยู่ระหว่างทำการสอบสวนเพิ่มเติม จึงไม่สามารถอนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ในสำนวนการสอบสวนได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘

ในระหว่างการพิจารณาผู้อุทธรณ์มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอเลื่อนนัดตามหมายเรียกผู้ต้องหาครั้งที่ ๑ จากนั้นพนักงานสอบสวนได้มีหมายเรียกผู้อุทธรณ์อีกครั้งในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เดินทางไปสำนักงานอัยการคดีศาลแขวงตามหมายเรียกดังกล่าวแล้ว แต่พนักงานอัยการได้แจ้งกับผู้อุทธรณ์ว่าสำนวนคดีมีปัญหาจึงส่งคืนให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไปตั้งแต่วันที่นัดหมาย ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดถ่ายสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ xxxx เพื่อใช้ปรึกษาทนายความ เนื่องจากนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์รับทราบข้อกล่าวหา เป็นระยะเวลา ๕ เดือน ซึ่งถือว่าล่วงเลยระยะเวลาที่พนักงานอัยการคดีศาลแขวง จะมีอำนาจฟ้องและไม่สามารถขออนุญาตอัยการสูงสุดเพื่อขออนุญาตฟ้องได้ เหตุเพราะไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบอัยการสูงสุด คือ พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบหรือพนักงานศาลต้องดำเนินการออกบันทึกทราบนัดให้กับผู้อุทธรณ์ แต่กรณีนี้พนักงานอัยการมิได้รับเข้าสารบบ จึงไม่มีบันทึกทราบนัดดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงเห็นว่าสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนาบันทึกประจำวันคดีอาญาที่ xxxx และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลในสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ xxxx ฐานความผิด

คู่มือเจ้าหน้าที่พนักงานซึ่งกระทำตามหน้าที่หรือเพราะได้กระทำตามหน้าที่ และหมิ่นประมาท เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคดีดังกล่าวพนักงานสอบสวนอยู่ระหว่างส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการเพื่อสั่งคดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนคดีในขณะนี้อาจจะกระทบต่อการพิจารณาสั่งคดีของพนักงานอัยการ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ ได้บัญญัติวิธีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในระหว่างการดำเนินคดีไว้โดยเฉพาะแล้วว่า จำเลยและหรือผู้เสียหายจะขอตรวจและขอคัดสำเนาคำให้การของตนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนในชั้นสอบสวนได้ ต่อเมื่อพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในส่วนของบันทึกคำให้การและเอกสารที่เกี่ยวข้องในสำนวนคดีอาญาที่ xxxx จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบคำชี้แจงของหน่วยงานทั้งสองและคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์แล้ว เห็นว่าการที่สถานีตำรวจภูธรเมือง A ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว และคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอให้ต้องเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยดังกล่าวแต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์



หัวหน้าคณะที่ ๔

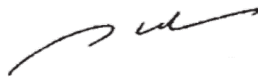
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทจิรา เอี่ยมมยุรา)



กรรมการ

(นายนิรวัชช์ ปุณณกันต์)

พลตำรวจโท



กรรมการ

(วรารุช ทวีชัยการ)



กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

(นายมานะ วีระอาชากุล)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖



การวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนทางยา ความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา (Pre-dispensing errors)

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง จิตลดา พิณิชชอบ
เภสัชกร (สบ ๓) กลุ่มงานเภสัชกรรม
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความคลาดเคลื่อนทางยา (Medication Errors) เป็นอุบัติการณ์ที่นำไปสู่การใช้ยาที่ไม่เหมาะสม ความสูญเสียทางยา หรือเป็นอันตรายแก่ผู้ป่วยได้ ซึ่งอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุปัจจัยในการปฏิบัติงาน และเป็นอุบัติการณ์ที่ควรป้องกันได้ทั้งในเชิงระบบหรือเชิงตัวบุคคล โดยความคลาดเคลื่อนทางยาที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานบริการทางเภสัชกรรมโดยตรง ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา (Pre-dispensing error) และความคลาดเคลื่อนในการจ่ายยา (Dispensing error) การปฏิบัติงานบริการทางเภสัชกรรมโดยหน่วยจ่ายยาผู้ป่วยนอก มกร.ชั้น ๒ มีกระบวนการสำคัญ (Key process) ทั้งหมด ๗ กระบวนการ ได้แก่ การรับใบสั่งยา การพิมพ์ฉลากยา/แก้ไขฉลากยา การคัดกรองใบสั่งยา (Pre-check) การจัดยา การตรวจสอบรายการยา (Post-check) การส่งมอบยาพร้อมให้คำแนะนำ (Dispensing and Advice) และการให้คำปรึกษาด้านยา (Counseling) ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ มีโอกาสสร้างความคลาดเคลื่อนทางยาได้ทั้งสิ้น ความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา (Pre-dispensing error) เป็นความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในกระบวนการก่อนกระบวนการส่งมอบยาพร้อมให้คำแนะนำ (Dispensing and Advice) ซึ่งหมายถึงความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการรับใบสั่งยา การพิมพ์ฉลากยา/แก้ไขฉลากยา การคัดกรองใบสั่งยา (Pre-check) การจัดยา และการตรวจสอบรายการยา (Post-check) ดังนั้นการลดความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยาจึงมีความสำคัญและมีประสิทธิภาพอย่างยิ่งที่จะช่วยลดความคลาดเคลื่อนทางยาให้น้อยลงได้เป็นอย่างมาก การศึกษานี้จึงมุ่งเน้นการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยาที่เกิดขึ้น ณ หน่วยจ่ายยาผู้ป่วยนอก มกร.ชั้น ๒ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่จะสามารถนำไปพัฒนาการบริหารจัดการป้องกันความคลาดเคลื่อนทางยาทั้งในส่วนของหน่วยบริการจ่ายยาผู้ป่วยนอก มกร.ชั้น ๒ และภาพรวมของกลุ่มงานเภสัชกรรมต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นประโยชน์และเกิดความคุ้มค่าต่อโรงพยาบาลตำรวจอีกประการหนึ่ง

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อประเมินผลการดำเนินงานลดความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา
๒. เพื่อวิเคราะห์หาอัตราการเกิดความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา
๓. เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุการเกิดความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา
๔. เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์รายการยาเข้าใหม่และการเกิดความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา

รูปแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อวิเคราะห์หาอัตรา สาเหตุ และแนวทางการบริหารจัดการ การเกิดความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา (Pre-dispensing errors) ในขั้นตอนของการปฏิบัติหน้าที่จัดยา โดยเจ้าหน้าที่ (ผู้ช่วยเภสัชกร) ณ หน่วยจ่ายยาผู้ป่วยนอก มภร.ชั้น ๒ กลุ่มงานเภสัชกรรม โรงพยาบาลตำรวจ

สรุปผลการวิจัย

ความคลาดเคลื่อนทางยา (Medication Error) ประเภทความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา (Pre-dispensing error) ที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนการจัดยาโดยผู้ช่วยเภสัชกร ณ หน่วยจ่ายยาผู้ป่วยนอก มภร.ชั้น ๒ ช่วงระหว่าง ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึง กันยายน ๒๕๖๖ พบว่ามีจำนวนความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยาที่เกิดขึ้นจากขั้นตอนการจัดยา โดยผู้ช่วยเภสัชกรรวมทั้งสิ้น ๓,๒๑๓ ครั้ง คิดเป็น ๕๔.๑๓ ครั้งต่อ ๑๐,๐๐๐ ใบสั่งยา ซึ่งน้อยกว่าเกณฑ์ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Performance Indicator) ของกลุ่มงานเภสัชกรรม โรงพยาบาลตำรวจ โดยสาเหตุการเกิดความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยาอันดับหนึ่ง คือ รายการยามีหลายความแรง (พบจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๔๐ ครั้ง คิดเป็น ร้อยละ ๓๓.๖๑ ของความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยาที่เกิดขึ้น) นอกจากนี้ยังพบความสัมพันธ์ของปริมาณใบสั่งยา ที่เพิ่มขึ้นและรายการยาที่มีความคล้ายคลึงกันของชื่อและบรรจุภัณฑ์มีผลต่อการเกิดความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยาที่สูงขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

มาตรการการป้องกันความคลาดเคลื่อนก่อนการจ่ายยา

๑. พัฒนาระบบการฝึกอบรมแก่บุคลากรเข้าใหม่ และการอบรมทบทวนแก่บุคลากรทั้งกลุ่มงานเภสัชกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความสำคัญของการปฏิบัติอย่างถูกต้อง ความเสี่ยงหรืออันตรายที่อาจเกิดจากความคลาดเคลื่อนทางยา และการปฏิบัติงานอย่างมีอาชีพเพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา
๒. พัฒนาการจัดเรียงยาบนชั้นยาให้มีระบบ ไม่เกิดความสับสน ง่ายต่อการปฏิบัติงาน และเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของผู้ใช้งาน
๓. การนำระบบอัตโนมัติเข้ามาใช้ในกระบวนการการจัดยา เพื่อลดความคลาดเคลื่อนทางยา และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะระยะเวลาการรับยาอันส่งผลให้ระยะเวลาการรับยาลดลง และความพึงพอใจของผู้รับบริการเพิ่มมากขึ้น

๔. ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ช่วยเภสัชกรอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความตื่นตัว และตระหนักถึงการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ

๕. เพิ่มบุคลากรในการปฏิบัติงาน เพื่อลดภาระงานและความผิดพลาดจากตัวบุคคล (Human error)

๖. จัดทำหลักเกณฑ์การคัดเลือกยาเข้าโรงพยาบาลโดยนำปัจจัยด้านความเสี่ยงที่อาจเกิดจากความคลาดเคลื่อน ทางยาเป็นหนึ่งในข้อพิจารณา

* * *

**การวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยการรักษาทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็ว
ชั่วคราว หอบทารกแรกเกิดวิกฤต โรงพยาบาลตำรวจ
(THE UNIT COST ANALYSIS OF TRANSIENT TACHYPNEA OF THE NEWBORN
: THE POLICE GENERAL HOSPITAL)**

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ทิพย์วัลย์ สุบรรณจักษ์
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาต้นทุนเป็นพื้นฐานของการหาขนาดการลงทุน การรู้ต้นทุนด้านสุขภาพทำให้เข้าใจว่าต้องลงทุนในระบบสุขภาพอย่างไร การศึกษาต้นทุนของการบริการสุขภาพที่ถูกต้องครบถ้วน ไม่ว่าจะมีส่วนที่มาจากต้นทุนจากรัฐประชาชน หรือการบริจาค จะมีผลถึงการประมาณการเพื่อระดมทรัพยากรที่จำเป็น สำหรับการพัฒนาสุขภาพอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เป็นส่วนสำคัญในการให้บริการทางสุขภาพ (ทวิศักดิ์ สิริรัตนเรขา และคณะ, 2559)

การจัดสรรงบประมาณในปัจจุบัน เป็นระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน โดยให้ความสำคัญกับผลผลิต แทนการควบคุมรายละเอียดของปัจจัยนำเข้า หรือปัจจัยการผลิตโดยผลผลิตดังกล่าวต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติ นโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์ของกระทรวง และสามารถเชื่อมโยงผลลัพธ์ในระดับกระทรวงและระดับชาติได้ การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วย ทำให้สามารถเลือกกิจกรรมที่เพิ่มมูลค่า และส่งผลให้การนำส่งผลผลิตเกิดต้นทุนต่ำสุด ในขณะที่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตกลงไว้ได้ การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วย สามารถนำมาเปรียบเทียบระหว่างหน่วยงาน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการดำเนินงานของหน่วยงาน และนำมากำหนดเป็นต้นทุนเป้าหมายที่รัฐจะซื้อบริการจากหน่วยงาน ซึ่งรัฐอาจซื้อบริการจากหน่วยงานต่ำกว่าต้นทุนที่ใช้ดำเนินการในปัจจุบัน โดยหลักการนี้ จะทำให้หน่วยงานมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน และกระบวนการผลิตเพื่อลดต้นทุนในระยะยาวตลอดเวลาตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๑ กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีต้นทุนในงานบริการสาธารณะแต่ละประเภทขึ้นตามหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต โดยให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต และให้เปรียบเทียบผลการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตระหว่างปีงบประมาณว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหรือลดลง พร้อมทั้งวิเคราะห์หาสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปจัดการทำแผนเพิ่มประสิทธิภาพ สามารถวัดผลได้ และนำไปสู่การบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เกิดความคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดต่อราชการ (สำนักงานกรรมการกฤษฎีกา, 2546)

โรงพยาบาลตำรวจเป็นโรงพยาบาลตติยภูมิ ขนาด ๖๐๐ เตียง ให้บริการแก่ข้าราชการตำรวจ ครอบครัว และประชาชนทั่วไป โรงพยาบาลตำรวจได้รับเงินในการบริหารจัดการ ๒ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ เงินงบประมาณรายปี

ที่ขออนุมัติจากรัฐบาล สำหรับเงินเดือนข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ส่วนที่ ๒ เงินนอกงบประมาณ ได้แก่ เงินบำรุงโรงพยาบาล รายได้ส่วนนี้มาจากเงินรายรับในการให้บริการผู้ป่วย, เงินบริจาคเพื่อใช้ในการรักษาพยาบาลและเงินที่หน่วยงานอื่นโอนให้โรงพยาบาลเพื่อใช้ในกิจการแพทย์ ได้แก่ เงินรายได้ต่อหัวประชากรจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เป็นต้น ดังนั้น โรงพยาบาลต้องมีการทบทวนและศึกษาต้นทุนในการให้บริการ การตรวจรักษาต่าง ๆ เพื่อพิจารณาในการบริหารจัดการการเงินของโรงพยาบาล เพื่อกำหนดต้นทุนในการผลิต ให้เกิดผลผลิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ภาวะหายใจเร็วชั่วคราวในทารกแรกเกิด (Transient Tachypnea of the Newborn : TTNB) เป็นภาวะหายใจลำบากในทารกแรกเกิดที่พบได้บ่อยที่สุด โดยจะมีอาการหลังจากคลอดภายใน ๖ ชั่วโมงทารกจะมีอาการหายใจเร็วกว่าช่วงปกติ (ทารกหายใจปกติ ๔๐-๖๐ ครั้งต่อนาที) ส่วนใหญ่พบในทารกอายุครรภ์มากกว่า ๓๕ สัปดาห์ที่คลอดโดยไม่ผ่านช่วงของการเบ่งคลอด เช่น คลอดโดยการผ่าตัดคลอดส่วนใหญ่หายได้เองในเวลา ๒๔-๔๘ ชั่วโมง พบอุบัติการณ์ได้ ๑-๓% สาเหตุเกิดจากการที่ทารกไม่สามารถขับน้ำที่อยู่ในปอดออกมาได้หมด ทำให้การหายใจแรกเกิดมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร จึงใช้เวลาในการนอนโรงพยาบาลที่นานขึ้น พบได้ในทารกทุกช่วงอายุครรภ์ ส่วนมากพบในทารกที่ผ่าตัดคลอดมากกว่าคลอดทางช่องคลอด จากการศึกษาในประเทศไทยก่อนหน้านี้พบว่าการผ่าตัดคลอดเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติการณ์เป็น ๒ เท่า โดยเฉพาะปัจจุบันอุบัติการณ์การเกิดภาวะ TTNB เพิ่มสูงขึ้นทุกปีจากการผ่าตัดคลอดที่มากขึ้น (พรพรรณ เปาริก, 2564.) ภาวะหายใจเร็วชั่วคราวของทารกแรกเกิดต้องรักษาด้วย oxygen box ใช้เวลานานเฉลี่ย ๔๘.๒๕ ชั่วโมง ขณะที่ผู้ป่วยที่ได้รับ Nasal CPAP ใช้เวลาเฉลี่ย ๓๖.๕๗ ชั่วโมง ซึ่งส่งผลให้ผู้ป่วยต้องได้รับการงดอาหารและน้ำ การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำในรายที่รุนแรงมากอาจต้องได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจ หรือคุกคามถึงชีวิตได้ (ศรัณญา แสนวนประดิษฐ์, 2564)

หอทารกแรกเกิดวิกฤต กลุ่มงานกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลตำรวจ ให้บริการรักษาพยาบาลผู้ป่วยทารกแรกเกิดวิกฤตหรือเสี่ยงต่อภาวะวิกฤต จำนวน ๔ เตียง โดยรับผู้ป่วยมาจากแผนกห้องคลอด ห้องผ่าตัดสูติกรรม หอทารกแรกเกิด หออภิบาลทารกแรกเกิด ห้องฉุกเฉิน และรับ Refer มาจากโรงพยาบาลอื่น จากสถิติ ๓ ปีย้อนหลัง หอทารกแรกเกิดวิกฤตรับผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๙ ราย ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๘ ราย และปี ๒๕๖๖ จำนวน ๒๐ ราย ซึ่งจากสถิติทั้ง ๓ ปี ผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จนปี ๒๕๖๖ เป็นผู้ป่วยลำดับที่ ๑ ที่เข้ารับการรักษาในหอทารกแรกเกิดวิกฤต จากจำนวนผู้ป่วยที่รับไว้ในหอทารกแรกเกิดวิกฤตทั้งหมด ๙๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๓ ของผู้ป่วยทั้งหมด การดูแลรักษาผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว เป็นการรักษาที่ต้องใช้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและอุปกรณ์เครื่องมือที่ทันสมัย จึงถือเป็นผู้ป่วยกลุ่มที่มีต้นทุนการรักษาสสูง

การจัดทำต้นทุนต่อหน่วยการรักษาทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว จึงมีความสำคัญในด้านการจัดการด้านทรัพยากรการเงิน การคลัง ทำให้ทราบรายละเอียดของค่าใช้จ่าย และทรัพยากรที่ใช้ในการบริการผู้ป่วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายต่อทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว เพื่อหาความคุ้มค่า คุ้มทุนในการดูแลรักษา ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์วางแผนพัฒนาและบริหารจัดการโรงพยาบาลให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้บริการและองค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยการรักษาทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว หอทารกแรกเกิดวิกฤต โรงพยาบาลตำรวจ ปีงบประมาณ ๒๕๖๖

สรุปผลการวิจัย

๑. ต้นทุนรวมของผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว ทั้งหมดเป็นเงิน ๒,๔๓๐,๐๕๒.๘๒ บาท จำแนกเป็น ต้นทุนค่าแรง เป็นเงิน ๑๐,๗๘๐,๖๔๐ บาท (ร้อยละ ๖๙.๒๖) ต้นทุนค่าบริการทางการแพทย์ เป็นเงิน ๑,๐๙๐,๓๖๐ บาท (ร้อยละ ๐.๘๙) ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณสุขภิบาล เป็นเงิน ๑,๕๕๔,๘๑๕.๕๖ บาท (ร้อยละ ๑๓) และต้นทุนค่าลงทุน เป็นเงิน ๒,๑๓๘,๔๗๔.๕๒ บาท (ร้อยละ ๑๓.๗๓)
๒. ต้นทุนค่าลงทุน จำแนกเป็นต้นทุนค่าเสื่อมราคาอาคาร เป็นเงิน ๒,๐๖๙,๘๘๒.๔๐ บาท (ร้อยละ ๖๗.๗๔) รองลงมาเป็นค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ทางการแพทย์ เป็นเงิน ๖๘,๕๙๒.๑๒ บาท (ร้อยละ ๓.๓๖)
๓. ต้นทุนค่าแรง เป็นเงิน ๑๑,๐๑๔,๓๒๘ บาท (ร้อยละ ๖๙.๗๒)
๔. ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณสุขภิบาล ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนค่าไฟฟ้า เป็นเงิน ๙๖๒,๑๗๔.๙๓ บาท (ร้อยละ ๖๑.๙๐) รองลงมาเป็นต้นทุนค่าบริการผ้าสะอาด เป็นเงิน ๑๕๗,๕๕๔.๑๒ บาท (ร้อยละ ๑๐.๑๔) และต้นทุนวัสดุสิ้นเปลือง เป็นเงิน ๑๔๘,๕๗๐.๐๐ บาท (ร้อยละ ๙.๕๕) ตามลำดับ
๕. ต้นทุนค่าบริการทางการแพทย์จำแนกเป็นต้นทุนค่าห้อง/ค่าอาหาร จำนวน ๑,๐๒๐,๙๐๐ บาท (ร้อยละ ๙๓.๖๓) รองลงมาเป็นค่ายาและเวชภัณฑ์รายบุคคล เป็นเงิน ๔๔,๓๖๐ บาท (ร้อยละ ๔.๑๐) และค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการ เป็นเงิน ๒๐,๘๕๐ บาท (ร้อยละ ๑.๙๒)
๖. ต้นทุนต่อหน่วยการรักษาผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว เป็นเงิน ๑๒๕,๓๕๖.๙๕ บาท/คน ต้นทุนต่อหน่วยต่อวันนอนของการรักษาผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว หอทารกแรกเกิดวิกฤต เป็นเงิน ๒๑,๖๑๓.๒๗ บาท/วันนอน
๗. เปรียบเทียบต้นทุนต่อหน่วยการรักษาผู้ป่วยทารกแรกเกิดที่มีภาวะหายใจเร็วชั่วคราว เป็นเงิน ๒๑,๖๑๓.๒๗ บาท/วันนอน กับเงินเหมาจ่ายผู้ป่วยในตามกลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม Diagnosis Related Groups (DRGs) เป็นเงิน ๗,๑๐๗.๒๖ บาท

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ในการศึกษาข้อมูลค่าใช้จ่าย ส่วนหนึ่งเป็นราคาที่เรียกเก็บจากผู้ป่วย (Charge price) ซึ่งไม่ใช่ต้นทุนที่แท้จริง ถ้าใช้ข้อมูลที่เป็นราคาที่แท้จริง น่าจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากขึ้น
๒. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาต้นทุนค่าใช้จ่ายในแง่ผู้ให้บริการ ถ้ามีการศึกษาในแง่ผู้รับบริการ จะได้ข้อมูลที่ควบคู่กัน
๓. การศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนหน่วย ควรทำการศึกษาแบบไปข้างหน้า (Prospective Study) จะทำให้เก็บข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนและสะดวกกว่าการศึกษาแบบย้อนหลัง (Retrospective Study)

การวิจัยเรื่อง : การจัดการความขัดแย้งที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพยาบาล แผนกผู้ป่วยในสังกัดโรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง พรทิพา จันทะสงคราม
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๖

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันองค์กรที่ให้บริการสุขภาพต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดนมีการไหลเวียนอย่างเสรีและไร้ขีดจำกัดของฐานความรู้ นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพัฒนาองค์กร เพื่อให้ก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ องค์กรภาครัฐจึงมีแนวความคิดขององค์กรแห่งการเรียนรู้มาใช้ในการจัดการที่ทำให้องค์กรเจริญเติบโตแบบยั่งยืน โดยพัฒนาความรู้ ความสามารถของพนักงาน และปลูกฝังวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จนเป็นบุคคลที่มีเหตุผล มีความเต็มใจที่จะยอมรับทำตามนโยบาย มีการทำงานเป็นทีม มีวิสัยทัศน์ร่วมกัน สามารถจัดการปัญหาและอุปสรรคโดยเลือกวิธีที่เหมาะสมและส่งผลกระทบต่อการทำงานน้อยที่สุด จากในภาวะการณ์เทคโนโลยีที่ไร้พรมแดนเหล่านี้พยาบาลเป็นผู้ให้บริการแก่ผู้มารับบริการในโรงพยาบาลตลอด ๒๔ ชั่วโมง สภาพปัญหาที่พบในองค์กรจำนวนมากคือความขัดแย้งในการปฏิบัติงานระหว่างบุคลากรในหน่วยงาน ความขัดแย้งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของบุคคลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในองค์กรพยาบาลซึ่งมีอยู่ตลอดเวลา ได้แก่ จำนวนและประเภทของผู้รับบริการ จำนวนบุคลากรที่มีการเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีที่ใหม่ ซับซ้อน และมากมายในการรักษาพยาบาล การมีกฎระเบียบและการใช้กฎระเบียบต่าง ๆ ภายในองค์กรประกอบกับภาวะการณ์ขาดแคลนพยาบาลที่เพิ่มมากขึ้น จำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มมากขึ้นและอาการเจ็บป่วยที่ซับซ้อน ทำให้เกิดความต้องการการดูแลเพิ่มขึ้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติงานอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โรงพยาบาลตำรวจเป็นหน่วยงานสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีขนาด ๖๐๐ เตียง เป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิ มีบทบาทหน้าที่ให้บริการบำบัดรักษาผู้ป่วยเฉพาะทางต่าง ๆ ได้แก่ สาขาประสาท อายุรกรรม สาขาประสาทศัลยกรรม ศูนย์ผ่าตัดหัวใจครบวงจร ศูนย์โรคไต และศูนย์ผ่าตัดสมองและไขสันหลัง นอกจากนี้ยังให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วย และให้บริการด้านต่าง ๆ เช่น ตรวจวินิจฉัยด้วยเครื่องมือพิเศษที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย คลินิกทันตกรรม คลินิกจิตวิทยาและคลินิกพิเศษอื่น ๆ ได้แก่ คลินิกโรคหลอดเลือดสมอง คลินิกเด็กหูรื้อ บริการงานด้านนิติเวชวิทยา เป็นต้น โรงพยาบาลตำรวจ มีบุคลากรทั้งสิ้น ๓,๒๔๓ คน เป็นบุคลากรทางการพยาบาล ๙๘๖ คน แยกเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานให้การรักษาพยาบาลทั้งผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน (ข้อมูล ณ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕) จากข้อมูลดังกล่าวการรักษาพยาบาลผู้ป่วยจะมีความยุ่งยากซับซ้อน การรักษาพยาบาลจึงต้องมีการประสานงานและการสื่อสารอย่างดี เพื่อให้พยาบาลสามารถบริการแก่ผู้รับบริการอย่างมี

คุณภาพ ดังนั้นความขัดแย้งจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากเมื่อต้องทำงานร่วมกันในองค์กร ไม่ว่าจะเป็ความขัดแย้งระหว่างบุคลากรพยาบาลด้วยกัน เช่น การขัดแย้งส่วนบุคคล การปฏิบัติงานที่แตกต่างในแต่ละหอผู้ป่วย หรือการพิจารณาขึ้นเงินเดือน ซึ่งเป็นความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม เห็นได้จากรายงานการประชุมมีหัวข้อเพื่อพิจารณาตัดสินปัญหาข้อขัดแย้งของผู้บริหารการพยาบาล ส่วนของความขัดแย้งระหว่างบุคลากรทางการพยาบาลกับผู้รับบริการพบได้ในรูปแบบหนังสือร้องเรียน บัตรสนเท่ห์ ข้อเสนอแนะของผู้รับบริการจากกล่องรับความคิดเห็น ส่วนความขัดแย้งระหว่างบุคลากรพยาบาลกับผู้ร่วมงานฝ่ายต่าง ๆ เช่น แพทย์ เภสัชกร โภชนากร มีทั้งความขัดแย้งส่วนบุคคลที่แอบแฝงและความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม โดยเฉพาะพยาบาลวิชาชีพที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าทีมการพยาบาล ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาข้อขัดแย้งที่ไม่เหมาะสม อาจส่งผลเสียแก่ผู้รับบริการ เช่น พยาบาลมีความขัดแย้งกับแพทย์ในการดูแลผู้ป่วย พยาบาลใช้วิธีการหลีกเลี่ยงก็จะไม่สนใจปรึกษาหารือแพทย์เพื่อวางแผนการดูแลผู้ป่วยและไม่ร่วมปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งจะเกิดผลเสียแก่ผู้ป่วยได้ นอกจากนี้ความขัดแย้งของพยาบาลยังมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจในงาน และมีความสำคัญกับการลาออกของพยาบาล แม้ว่าจะมีจำนวนไม่มาก แต่ก็ส่งผลกระทบต่อ การให้บริการไม่น้อย ทำให้อัตรากำลังที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น แม้ว่าผู้บริหารได้มีมาตรการในการจัดอัตรากำลังเพิ่มโดยเบิกค่าล่วงเวลาได้ก็ตาม

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยในฐานะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานการพยาบาลของโรงพยาบาลตำรวจ สนใจที่จะศึกษาถึงการจัดการความขัดแย้งว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากหรือน้อย ด้านการร่วมมือและการประนีประนอมที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลตำรวจ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในองค์กรพยาบาล เพื่อพัฒนาองค์กรพยาบาลและเพื่อนำมาซึ่งการบริหารจัดการและการบริการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้มาใช้บริการโรงพยาบาลตำรวจ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของโรงพยาบาลในการเข้าสู่การรับรองคุณภาพโรงพยาบาลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการจัดการความขัดแย้ง และองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลตำรวจ

๒. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการความขัดแย้ง ด้านการร่วมมือ ด้านการประนีประนอม ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพยาบาลวิชาชีพ แผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลตำรวจ

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากรที่ทำการศึกษา เป็นพยาบาลแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลตำรวจ จำนวน ๑๖๐ คน (ไม่รวมแผนกผู้ป่วยนอกฉุกเฉินและอุบัติเหตุ) ใช้แบบสอบถามในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยการถดถอยเชิงพหุคูณ

สรุปผลการวิจัย

๑. ผลการวิเคราะห์การจัดการความขัดแย้งของพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลตำรวจ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลของแต่ละด้านแล้วพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความร่วมมือ และการประนีประนอม

๒. ผลการวิเคราะห์ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลตำรวจ มีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาผลของแต่ละด้านแล้วพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ การเรียนรู้ ร่วมกันเป็นทีม การเป็นบุคคลที่รอบรู้ การมีแบบแผนความคิด การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การคิดอย่างเป็นระบบ

๓. ผลการวิเคราะห์การจัดการความขัดแย้งที่มีผลต่อการเป็นองค์กรการเรียนรู้ของพยาบาลวิชาชีพ แผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลตำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรต้นไม่มีความสัมพันธ์กันเองโดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เพื่อทราบถึงระดับความคิดเห็น การจัดการความขัดแย้ง ด้านการร่วมมือ และด้านการประนีประนอม ของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลตำรวจ

๒. เพื่อทราบความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงพยาบาลตำรวจ

๓. เพื่อทราบถึงแนวทางในการจัดการความขัดแย้งของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลตำรวจ

๔. เพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางให้ผู้บริหารของโรงพยาบาลตำรวจ สามารถนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการ ปรับปรุงและวางแนวทางเพื่อประสิทธิภาพการทำงานของพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ

จากการศึกษาการจัดการความขัดแย้งที่มีผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของพยาบาล แผนกผู้ป่วยใน สังกัดโรงพยาบาลตำรวจ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

๑. โรงพยาบาลตำรวจควรเพิ่มการจัดกระบวนการให้พนักงานได้มีโอกาสเรียนรู้จากแผนกอื่น และจัดบรรยากาศและแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ให้กับพนักงานได้ใช้อย่างกว้างขวาง

๒. โรงพยาบาลตำรวจควรเปิดโอกาสให้พนักงานมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร

๓. โรงพยาบาลตำรวจควรเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้แก่พยาบาลแผนกผู้ป่วยในให้มีความเข้าใจ สภาวะการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ตลอดจนติดตามและวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ





เกร็ดความรู้



“บุหรี่ไฟฟ้า” ตัวร้ายร้าย! มีสารเสพติด แคมพิคกฤหมาย

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค



บุหรี่ไฟฟ้า (E-Cigarettes หรือ Vaping) คือ อุปกรณ์ที่ใช้แบตเตอรี่ในการสร้างความร้อนและสารในไอระเหยจึงไม่มีควันจากการเผาไหม้เหมือนบุหรี่ทั่วไป เนื่องจากคนบางกลุ่มหันมานิยมสูบบุหรี่ไฟฟ้ามากขึ้น โดยเฉพาะวัยรุ่น ที่ทำให้ภาพลักษณ์ของบุหรี่ไฟฟ้านั้นดูน่าดึงดูด นอกจากความเท่ที่เป็นแฟชั่นแล้วทำให้เข้าใจผิดว่าบุหรี่ไฟฟ้าไม่เป็นอันตราย ทำให้มีการสูบบุหรี่ไฟฟ้ามากขึ้นกลายเป็นจุดเริ่มต้นของการใช้สารเสพติดและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งในความเป็นจริงแล้วบุหรี่ไฟฟ้านั้น มีผลต่อสุขภาพของหัวใจและหลอดเลือด กระบวนการทำงานของเซลล์บุหลอดเลือด เป็นเหตุให้หลอดเลือดเสื่อมสภาพหรือแก่ก่อนวัย ซึ่งเป็นตัวพยากรณ์สำคัญของการเกิดโรคหลอดเลือดสมองและหัวใจวายได้

ปัจจุบัน “บุหรี่ไฟฟ้า” มีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะที่หลากหลาย เช่น เป็นตัวการ์ตูนเพื่อดึงดูดความสนใจ โดยกลุ่มวัยรุ่นที่สูบมีความเชื่อว่าหากสูบจะช่วยผ่อนคลาย เพราะมีกลิ่นหอม ทำมาจากผลไม้แห้งไม่มีพิษเป็นสมุนไพร ไม่มีนิโคตินและยังมีความเชื่อว่าสามารถช่วยให้เลิกบุหรี่ได้ง่ายขึ้น หาซื้อได้ง่ายตามตลาดนัดและทางอินเทอร์เน็ต อีกทั้งมีการให้บริการสินค้าดังกล่าวตามสถานบันเทิงต่าง ๆ ซึ่งจากการทดสอบ “น้ำยาในบุหรี่ไฟฟ้า” โดยกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อร่างกายหลายชนิด เช่น โพรพิลีน ไกลคอล (Propylene Glycol) เมนทอล (Menthol) ไซโคลเฮกซานอล (Cyclohexanol) ไตรอะซิทีน (Triacetin) อนุพันธ์ของเบนซีน (Benzene derivatives) ตะกั่ว (Lead)

นอกจากนี้ยังพบโลหะหนักที่เป็นสารก่อมะเร็ง ได้แก่ โครเมียม (Chromium) สารหนู (Arsenic) แคดเมียม (Cadmium) และยังพบว่าการสูบอุปกรณ์ดังกล่าวอาจทำให้ผู้สูบเกิดโรคต่าง ๆ เป็นสาเหตุของการแพร่กระจายโรคติดต่อหลายชนิด เช่น วัณโรค ไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ คอติบ ไอกรน ไวรัสตับอักเสบบี และเพิ่มอัตราเสี่ยงการติดโรคร้ายแรงในช่องปาก หากผู้สูบมีการผลัดเปลี่ยนและหมุนเวียนกับผู้เข้าร่วมสูบภายในกลุ่ม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงและอาจนำไปสู่การเสพร่วมกับสารเสพติดชนิดอื่น ๆ เช่น ยาอี ยาเค ยาบ้า กัญชา

ทั้งนี้ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีคำสั่งที่ ๙/๒๕๕๘ เรื่อง ห้ามขายหรือห้ามให้บริการสินค้า “บาราเก้ บาราเก้ ไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า หรือตัวยาบาราเก้ น้ำยาสำหรับเติมบาราเก้ไฟฟ้าหรือบุหรี่ไฟฟ้า” ผู้ฝ่าฝืนจะมีความผิดตามมาตรา ๒๙/๙ วรรคสอง โดยผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๓๖/๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ หากผู้ใดพบเห็นการซื้อขายบุหรี่ไฟฟ้า สามารถแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทันที หรือแจ้งเบาะแสมาที่สายด่วน สคบ. ๑๑๖๖



สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค



ภัยของเล่นอันตรายรอบโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ของเล่นเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับเด็ก ๆ ทุกคน ของเล่นโดยส่วนมากมักจะถูกพัฒนาขึ้นมาให้เหมาะกับพัฒนาการของเด็ก ๆ ในแต่ละช่วงวัย ทั้งยังมีการตรวจสอบคุณภาพก่อนที่จะวางจำหน่าย แต่ยังมีของเล่นบางชิ้นก็อาจผ่านการตรวจสอบโดยถูกมองข้ามความอันตรายบางอย่างที่อาจก่ออันตรายต่อเด็กได้ โดยเฉพาะของเล่นที่เด็กไปซื้อหามาเล่นเองจากบริเวณรอบ ๆ โรงเรียน ที่อาจเป็นของเล่นที่ไม่มีการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัย และมักเป็นของเล่นที่ลักลอบนำเข้ามาขาย ผู้ปกครองจึงต้องหมั่นสังเกตของเล่นของเด็ก ๆ ว่ามีของเล่นที่แปลกปลอมนอกเหนือจากที่ท่านเลือกหาซื้อมาให้หรือไม่ เพราะอาจส่งผลเสียแก่ร่างกายและมีอันตรายถึงชีวิตได้



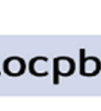
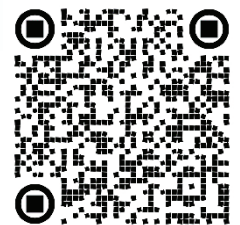
ของเล่นอันตรายที่พบการจำหน่ายบริเวณโรงเรียน เช่น “เบปี้คริสตัล” หรือ “ตัวดูดน้ำ” มีลักษณะขนาดเล็กประมาณ ๕ มิลลิเมตร จะพองตัวจากลูกกลมเล็กกลายเป็นเจลลี่ขนาดใหญ่ได้มากกว่า ๒๐ เท่า เมื่อแช่ในน้ำประปาทิ้งไว้ ๓ - ๔ ชั่วโมง และยังคงพบว่าหากมีการกลืนกินลงไปจะขยายได้มากยิ่งขึ้นอีกเมื่อไปทำปฏิกิริยากับน้ำย่อยในกระเพาะ ซึ่งจะไปอุดตันในลำไส้ มีอันตรายถึงชีวิต นอกจากนี้เบปี้คริสตัลหรือมีอีกชื่อหนึ่งว่าดินวิทยาศาสตร์ เพราะสามารถนำมาใช้ปลูกต้นไม้ได้เพราะมีคุณสมบัติอุ้มน้ำได้ดี หรือจะเป็นตัวดูดน้ำรูปสัตว์ชนิดต่าง ๆ เมื่อแช่น้ำก็จะขยายขึ้น ๕-๑๐ เท่าจากเดิม ซึ่งหากรับประทานเข้าไปก็อาจทำให้อุดตันทางเดินหายใจทางเดินอาหาร มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน หายใจไม่ออก

“ลูกโป่งวิทยาศาสตร์” หรือ “ลูกโป่งพลาสติก” มีการตรวจพบสาร “เอทิลอะซีเตต” ซึ่งเป็น สารระเหยที่จัดว่าเป็นสารเสพติด เมื่อสูดดมเป็นเวลานานจะอาจเกิดการเสพติดได้ นอกจากนี้ด้วยวิธีการเล่นของเด็ก ในขณะที่เป่าให้เป็นลูกโป่ง ต้องมีการสูดลมหายใจเข้าออกหลายครั้ง ทำให้เด็กต้องสูดดมและได้รับสารระเหยซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ



ผิดกฎหมาย ขายเจอตึงจាំตึงปรับ

ทั้งนี้ สคบ. ได้มีคำสั่งห้ามขายสินค้าของเล่นชนิดดังกล่าว ตามคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๙/๒๕๒๗ เรื่อง ห้ามขายสินค้าที่เรียกกันว่า “ของเล่นชนิดพองตัวเมื่อแช่น้ำ” หรือ “ตัวดูดน้ำ” และคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ ๙/๒๕๔๘ เรื่อง ห้ามขายสินค้าที่เรียกกันว่า “ลูกโป่งวิทยาศาสตร์” หรือ “ลูกโป่งพลาสติก” หรือ “Blowing balloon” หากพบเห็นการจำหน่ายของเล่นชนิดดังกล่าว หรือมีพบสินค้าอันตรายอื่นๆ แจ้งได้ที่ สายด่วน ๑๑๖๖ หรือ เว็บไซต์ www.ocpb.go.th หรือ <https://ocpbconnect.ocpb.go.th/>



สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ฝ่ายเผยแพร่วิชาการและพัฒนาเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภค



วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๖.๐๐ น. พล.ต.อ.กิตติ์รัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร.รท.ผบ.ตร. เป็นประธานพิธีปล่อยแถวระดมกวาดล้างอาชญากรรม อำนวยความสะดวกด้านการจราจรและดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวช่วงเทศกาลสงกรานต์ประจำปี ๒๕๖๗ ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล โดยมี พล.ต.ท.ธิตติ แสงสว่าง ผบ.ชน., พล.ต.ต.ชรินทร์ โกพัฒน์ตา รอง ผบ.ชน., ผบก.น.๑-๙, ผบก.จร., ผบก.สปพ. พร้อมผู้แทนจากกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ณ สถานีกลางกรุงเทพอภิวัฒน์ แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร



วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. พล.ต.อ.กิตติ์รัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร.รท.ผบ.ตร. เป็นประธานในพิธีเนื่องในวันคล้ายวันสถาปนาค่ายนครสวรรค์รอบปีที่ ๗๐ กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ค่ายนครสวรรค์ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยมี พล.ต.ท. योगเกียรติ มนปรมัตถ์ ผบ.ช.ตชด., พล.ต.ต.วันชนะ ธรรมเสมา ผบ.ก.สอ.บ.ช.ตชด. ร่วมพิธีดังกล่าว



วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เวลา ๑๑.๐๐ น. พล.ต.อ.กิตติ์รัฐ พันธุ์เพ็ชร รอง ผบ.ตร.รท.ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ท.รัชชัย ปิตะนิละบุตร ผู้ช่วย ผบ.ตร. เดินทางไปเยี่ยม จ.ส.ต.วรวิทย์ ณะรัตตะ อายุ ๓๕ ปี ผบ.หมู่ กก.ปฏิบัติการพิเศษ ภ.จวน.ราธิวาส ที่โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา โดยมี พล.ต.ท.ปิยะวัฒน์ เถลิ้มศรี ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙, พล.ต.ต.เชาวลิต เลี้ยงสุพงษ์ ผบก.ภ.จว.สงขลา, พล.ต.ต.ชุมพล ศักดิ์สุริย์มงคล ผบก.สส.จขต. ร่วมคณะ